

■ همکاران این شماره: مهندس محمد کاظم عمید، مهندس حمیده تشکری، مهندس احسان سلطانی، مهسا دربندسری، رمضان رزم، مسعود سجودی

■ طراحی و صفحه آرایی: فاطمه قیاسوند

■ بخش اشتراک: مریم گرامی فهمید

دکتر علیمردان شیبانی، دکتر حسن کاردان، مهندس رضا اموری، زهره احفنی

حمیدی، دکتر محمد علی عامری، دکتر هوشنگ نصر تی

■ صاحب امتیاز: انجمن صنایع نساجی ایران

■ مدیر مسئول: محمد مهدی رئیسزاده

■ سردبیر: مهندس سید شجاع الدین امامی رثوف

■ مدیر اجرایی: فاطمه قیاسوند

■ شورای سیاست گذاری: مهندس محمد مروج حسینی،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

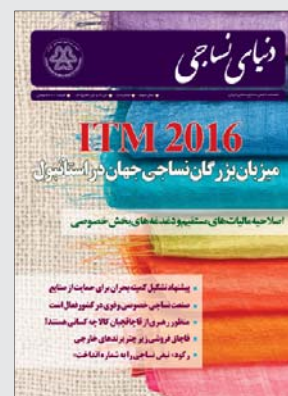
دنیای نساجی

■ چاپخانه: چاپ فارابی / نشانی: خیابان استاد نجات الهی، کوچه سلمان پاک، پلاک ۱

■ نشانی دفتر مجله: تهران، بلوار آفریقا، انتهای کوی تور، پلاک ۸/۸، کدپستی: ۱۹۱۵۶۵۴۷۷۵

■ تلفن: ۲۶۲۰۰۱۹۶ / ۲۶۲۰۶۹۰۵

ماهنامه انجمن صنایع نساجی ایران
سال سوم - شماره ۱۸ - خرداد و تیر ۱۳۹۵

■ مقالات و اخبار و مطالب خود را جهت درج در مجله به آدرس دفتر ماهنامه ارسال فرمایید.

■ دنیای نساجی در وبسایت و اصلاح مقالات و مطالب از سالی آر می باشد.

■ دیدگاهها و نظرات چاپ شده در مجله لزوما دیدگاه دنیای نساجی نمی باشد.

www.aiti.ir
www.nasajineews.com
info@aiti.org.ir

اخبار انجمن

پیشنهاد تشکیل کمیته بحران برای حمایت از صنایع

۲۵ اخبار انجمن

گزارش

اصلاحیه‌های مستند شده‌های بخش خصوصی

۱۹ گزارش

پرونده

ITM 2016: میزبان بزرگان نساجی جهان در استانبول

۹ پرونده

دیدگاه

بانک‌های خصوصی مالک برج‌های شمال تهران

۵ دیدگاه

اقتصاد کلان

آنچه از کنفرانس علمی اجلاس سران G7 آموختیم

۶۳ اقتصاد کلان

مقالات

برندسازی یا برندینگ چیست؟

۵۵ مقالات

تاروپود

میزان واقایق بیش نیاز سرمایه‌گذاری‌های جدید در صنعت پوشاک و نساجی

۵۱ تاروپود

دنیای نساجی

تولید داخل جایگزین واردات و قاجاق در صنعت نساجی شود

۳۷ دنیای نساجی

*محمد
مروج حسینی

رکود باعث شده بازار کوچک شود

و تحریک آن می‌توان تولید را افزایش داد و از رکود خارج شویم و الان می‌بینیم که بعد از توافق هسته‌ای کم کم و آرام آرام صادرات کشور در حال افزایش است زیرا تولیدکننده می‌بیند در داخل بازار ندارد به دنبال بازارهای خارجی می‌رود ولی به اعتقاد من این باید هدفمند باشد و دولت باید حمایت کند. الان دولت ترکیه به دلیل مشکلاتی که با روسیه و سوریه پیدا کرده است و به صورت کلی مشکلات بین‌المللی به حمایت از تولیدکنندگانش آمده است و به شدت از آنها حمایت می‌کند، شما ببینید دولت این کشور به تولیدکنندگانش گفته است که اگر بروید در ایران مغازه باز کنید ۵۰ درصد هزینه‌های مغازه را ما می‌دهیم و با این شرایط شما چشم به هم بزنید می‌بینید که بازار ما پر خواهد شد از محصولات ترک و اگر ما دیر بچنین همین بازار داخل را هم از دست خواهیم داد و همین شرایط کنونی هم بدتر خواهد شد.

به صورت کلی باید در نظر بگیریم که اگر صادرات کشور در ماه‌های گذشته رشد داشته است به دلیل افزایش صادرات نفت و گاز بوده که ترکیه توان رقابت با ما در این حوزه‌ها را ندارد ولی آن چیزی که مهم است افزایش تولید در داخل کشور و صادرات مبتنی بر تولید واقعی است.

ما پتانسیل‌های بسیار بالایی در صناعی همچون مواد غذایی، نساجی و... داریم ولی می‌بینیم که الان در بدترین شرایط قرار گرفته‌اند و با پایین‌ترین ظرفیت‌ها کار می‌کنند. الان ما حتی نیاز به سرمایه‌گذاری برای راه‌اندازی واحدهای جدید نداریم ما با رونق بخشیدن به صناعی که داریم می‌توانیم تولیدات خود را افزایش دهیم و تحول ایجاد کنیم.

*رئیس هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران

مرکزی اصلاً رشد اقتصادی کشور را اعلام نکرد؛ چرا اعلام نمی‌کند این به این معنی است که این عدد یا عدد پایینی است و یا صفر است و یا منفی است که بعضی به زور آن را به یک رسانده‌اند و این ایراد است و مشکلات به بار می‌آورد.

یکی از چالش‌های مهم در کشور ما موازی کاری است و وجود نهادهای موازی در اقتصاد باعث چند دستگی و عدم تمرکز شده است و مراکز قدرت در کشور به تعدد وجود دارد و همه هم به دنبال اقتصاد هستند و دستی در اقتصاد دارند از گروه‌های نظامی بگیرند تا دولت و نهادهای حاکمیتی دیگر و اینها با هم تناقض دارد. از طرف دیگر اگر به دنبال توسعه، کارآفرینی و سرمایه‌گذاری هستیم باید از تنش و ایجاد آن جلوگیری کنیم و حرف‌های حساس و پر تنش نباید بزنیم و باید بدانیم که خارجی‌ها از این حرف‌ها سوء استفاده می‌کنند و حتی در مذاکرات، تیم وزارت خارجه را تحت فشار قرار می‌دهند و ۷۰ درصد وقت به پاسخ به این موضوعات تنش‌آمیز می‌گذرد.

وقتی این تنش‌ها از بین برود و با دنیا آشتی کنیم همه چیز رو به بهبود می‌رود این چیزی بود که چندی پیش ما به آقای نعمت زاده وزیر صنعت، معدن و تجارت هم گفتیم و این می‌تواند حتی رونق تولید و خروج از رکود را به دنبال داشته باشد.

توجه داشته باشیم که یکی از بهترین روش‌ها برای رونق اقتصادی صادرات است و صادرات به کشورهای همسایه در اولین گام بیشترین قابلیت و پتانسیل را دارد و باید ما اول با همسایه‌های خودمان روابط اقتصادی را گسترش دهیم. ما باید تقاضا را تحریک کنیم برای حمایت از تولید. بدانید که اگر تقاضای داخلی را تحریک کنیم ایجاد تورم می‌کند ولی با استفاده از صادرات و تقاضای خارجی

متأسفانه شرایط کسب و کار در کشور نسبت به سال گذشته و دو سال پیش، بدتر شده است و در حال حاضر صنایع کشور با رکودی سخت دست و پنجه نرم می‌کند و واحدهای تولیدی در شرایط بحرانی قرار گرفته‌اند که اگر مورد توجه قرار نگیرند با بحران جدی تعطیلی واحدها و بیکاری در کشور رو به رو خواهیم شد.

شرایط ما امسال به مراتب سخت‌تر از سال گذشته است که مهم‌ترین دلیل آن به خاطر تشدید رکود است این رکود شدید باعث شده که در اصطلاح بازار کوچک بشود یعنی خریدار وجود ندارد و بسیاری از خریداران هم بدلیل اجرای اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم از ابتدای سال جاری ترجیح می‌دهند خرید خود را از سیستم‌های خارج از روال قانونی انجام دهند حال در چنین شرایطی مسئولان می‌گویند ما وام و تسهیلات به تولیدکنندگان و به خصوص واحدهای کوچک و متوسط می‌دهیم ولی خب این چه فایده‌ای می‌تواند داشته باشد وقتی که خریدار نیست و در این شرایط تولیدکننده وام را می‌خواهد چه کند؟

مطالعات چند اقتصاددان برجسته کشور نشان می‌دهد که طبقه متوسط و حقوق بگیر جامعه ما مثل کارگران، پرستاران، کارمندان دولت و... که در اصل مصرف‌کننده کالاهای داخلی مثل پوشاک داخلی هستند قدرت خریدشان از سال ۹۰ تا کنون ۴۰ درصد کم شده است.

حاکمیت نظام از بالاترین مقام تا پایین‌ترین باید به یک تفاهم کلی درباره مسائل اقتصادی و چالش‌های کشور برسند تا شاهد اتفاقات و تحولات خوب باشیم دکتر نیلی هم در آخرین سخنرانی خود از وفاق ملی سخن گفت و به نظرم اگر این اتفاق رخ ندهد دچار یک مشکل و بحران جدی خواهیم شد و فاجعه رشد رخ خواهد داد. شما ببینید بانک

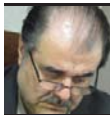
*علیمردان
شیانی

پیشنهادی برای گذر از برهه رکود فعلی

خرید محصول با ثبت در دفتر قانونی و صدور فاکتور فروش طی دو ماه اخیر، شاهد رکود مضاعف و بعضاً توقف واحدهای نساجی بوده‌ایم، این در حالی است که این گونه واحدها تاکنون هیچ‌گونه مشکلی در زمینه کیفیت محصولات، اشتغالزایی بیشتر و اجرای طرح‌های توسعه‌ای و فروش مناسب با تمام مشکلات نداشته‌اند و هم اکنون جملگی اظهار می‌دارند اگر مسئولی پیدا شود که بتواند با شرایط اجرای چنین اصلاحیه‌ای محصول تولیدی ما را بفروشد همگی سر تعظیم از طرف خود و کارگران مان - که بدین خاطر بیکار نخواهند شد - در برابرشان فرود خواهیم آورد و طبعاً هر نوع هزینه و پاداش و کارمزدی هم که برای چنین فروشی درخواست شود با میل و رغبت پرداخت خواهد گردید.

امیدوارم موانع تولید با همت و درایت مسئولان و صنعتگران صادق بخش واقعی خصوصی هرچه سریع‌تر برداشته شود چرا که نوشادروی پس از مرگ سهراب دردی از صنعتگر درمان نخواهد کرد و طبعاً مسئولیت جوابگویی به خیل عظیم جوانان برومند و خوبمان که داشتن شغلی متناسب با تحصیلات و شرایطشان حق مسلم آنان می‌باشد؛ به گردن همه ما خواهد بود.

*نائب رئیس هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران

*محمد مهدی
رئیس زاده

به آنها اعلام می‌کنیم طبق قانون باید در ازای فروش کالا، فاکتور به نام شما صادر نماییم از خرید محصولات ما سربار می‌زنند. به این ترتیب بار اجرای قانون مذکور همچون قانون مالیات بر ارزش افزوده مجدداً بر دوش تولیدکننده و صنعتگر تحمیل می‌شود. در جریان اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده، تولیدکنندگان پرداخت ۹ درصدی سهم مصرف‌کننده را پذیرفته بودند زیرا متأسفانه برخلاف روال معمول تمام کشورهای صنعتی و مرفعی دنیا حلقه آخر یعنی مصرف‌کننده نهایی از پرداخت مالیات بر ارزش افزوده سر باز می‌زد، اما طبق قانون اصلاحیه مالیات‌های مستقیم، حتی در صورتی که تولیدکننده و صنعتگری توان پرداخت مالیات خریدارش را داشته باشد جرم کیفری برای او در نظر گرفته شده؛ طبعاً هیچ صنعتگری حاضر نیست به خاطر گناه ناکرده راهی دادگاه و زندان شود.

لذا ضروری می‌دانیم فروشندگان، بنکداران، فعالان بازار و به طور کلی همه مصرف‌کنندگان نهایی در جریان اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم و الزام به اخذ فاکتور جهت شفافیت معاملات قرار گیرند تا شاهد به سر و سامان رسیدن بازار تولید و توزیع شویم.

متأسفانه در حال حاضر به دلیل عدم استقبال بازار از

اخیراً جلسه‌ای در کمیسیون تسهیل کسب و کار اتاق بازرگانی ایران برگزار شد که موضوع رکود فعلی حاکم بر اقتصاد کشور و اجرای اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم و فشار مضاعف بر واحدهای تولید داخل مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت که در جمع‌بندی پیشنهادات مقرر شد با توجه به شرایط نامطلوب صنایع از دولتمردان و متولیان امر درخواست شود حداقل اجرای این اصلاحیه را برای سه سال مسکوت نگه دارند تا با بهبود شرایط اقتصادی و صنعتی کشور در سایه توجه بیشتر دولتمردان و هیئت حاکمه به بخش صنعت باشیم و با توجه به لغو تحریم‌ها و از سرگیری روابط تجاری با دنیا، و رونق قابل پیش‌بینی کسب و کار بتوانیم از گردنه صعب‌العبور کنونی خود را به مسیر هموارتری برسانیم. البته شایان ذکر است که نباید این سوء تفاهم ایجاد شود که صنعتگران و تولیدکنندگان نساجی با اجرای قانون مخالف هستند، بلکه ما معتقدیم هر قانونی اگر به درستی اجرا شود قطعاً به نفع کشور خواهد بود اما بحث ما این است که در زمینه اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم اطلاع‌رسانی جامع و کامل صورت نگرفته است و شرکای تجاری ما یعنی کسبه بازار، بنکداران و فروشندگان به درستی و به طور کامل در جریان این قانون قرار ندارند و زمانی که

تیم اقتصادی دولت هماهنگ نیست

چرا که حفظ اشتغال موجود در کشور باید اولویت اول باشد و پس از آن به ایجاد اشتغال جدید توجه شود. عامل دیگری که در تشدید رکود واحدهای تولیدی موثر بوده است موضوع قاچاق کالا است و با پیگیری‌های مکرر نهائیتاً ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز، سندی را برای مبارزه با قاچاق کالا با همکاری تشکل‌های تولیدی تدوین کرده است اما مهم‌تر از تدوین آن، اجرای این سند است تا جلوی قاچاق گرفته شود. و تنها راه ممکن برای این موضوع بالا بردن هزینه و ریسک قاچاق است تا شرکت‌های تولیدکننده داخلی قابلیت رقابت با کالاهای وارداتی را داشته باشند.

*دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران

رکود باید متفاوت باشد. در حال حاضر فعالان اقتصادی به ویژه تولیدکنندگان از رفتار مالیاتی دولت بسیار ناراضی هستند و وزارت اقتصاد به دلیل کاهش درآمدهای نفتی، برای پر کردن خزانه به واحدهای تولیدی فشار می‌آورد. در حالی که بهتر بود در چنین شرایطی یک دوره گذار برای واحدهای تولیدی در پرداخت مالیات در نظر گرفته می‌شد همچنین بنظر می‌رسد در چنین وضعیتی، سیستم بانکی نباید به تولیدکنندگانی که به دلیل تحریم‌ها در بازپرداخت بدهی خود دچار مشکل شده‌اند، فشار بیاورد و ما از دولت خواسته‌ایم تا یک دوره تنفس برای واحدهای تولیدی در نظر گرفته شود تا بتوانند روی پای خود بایستند و اشتغال موجود حفظ شود.

متأسفانه علیرغم تمام تلاش‌های تیم اقتصادی و سیاسی دولت، اقتصاد کشور همچنان در رکود بسر می‌برد و همانطوری که بارها گفته شده است در این دوران باید رفتارهای متفاوت با زمان عادی و وضعیت غیر رکودی از سوی مسئولان دولتی صورت گیرد. در دو ماه اخیر که فصل ارائه اظهارنامه‌های مالیاتی می‌باشد آنچه که بیش از پیش به چشم می‌آید تبعات ناشی از اجرای اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم بود که در شرایط رکود فعلی مشکل فروش تولیدکنندگان را حادتر نموده است. تجربیات بین‌المللی حاکی از آن است که نحوه برخورد سازمان امور مالیاتی و سایر سازمان‌های دولتی با تولیدکنندگان در شرایط

علی
فرهی

تداوم سایه رکود بر صنعت فرش ماشینی حداقل تا دو سال آینده

طریق صرافی‌ها و با محدودیت‌های قانونی بسیار انجام می‌دهند و حتی برای واریز وجه به حساب شرکتی غیر از شرکت فروشنده فرش نیز محدودیت است. ضمن اینکه سایر مسائل سیاسی نظیر تیرگی روابط با کشورهای عربی نیز بخشی دیگر از بازار فرش ایران را دستخوش رکود کرده است.

۷. کاهش قدرت رقابت ایران با رقبای ترک

عدم افزایش منطقی دلار طی یکسال جاری و بهره بالای بانکی در مقایسه با تورم داخلی و سخت‌گیری مالیاتی برای تولیدکنندگان، از جمله مشکلاتی است که رقبای ترک ما توانسته‌اند در سال‌های گذشته بر آن فائق آیند، بطوریکه دولت ترکیه نرخ بهره خود را کاهش داده و صنعت نساجی و پوشاک را مورد حمایت ویژه قرار می‌دهد و به دنبال رکود اقتصاد جهانی قدرت برابری لیر ترکیه را در مقابل دلار کاهش داد تا قدرت صادرات محصولات خود را تقویت نماید.

۸. رکود جهانی و کاهش تقاضا در تمامی کشورها

در سراسر دنیا رکود نسبی حاکم است که علت اصلی، رکود اقتصادهای بزرگ دنیا مانند آمریکا، اروپا و چین است. هرچند آمریکا دوران اصلی رکود خود را سپری نموده اما کشورهای اروپایی همچنان در رکود هستند و رشد اقتصادی کشور چین نیز کاهش یافته و طبیعی است که سایر اقتصادهای جهان نیز متأثر از آنها رکود را تجربه نمایند. به طور خلاصه پیش‌بینی اینجانب با ارزیابی موارد فوق اینست که رکود در فرش ماشینی حداقل تا پایان سال ۹۶ باقی خواهد ماند و حاشیه سود فرش ماشینی به حداقل ممکن کاهش خواهد یافت. همچنین بخش قابل توجهی از ظرفیت این صنعت غیرفعال خواهد شد. لذا توصیه می‌کنم که تولیدکنندگان برای سرمایه‌گذاری مجدد احتیاط بیشتری نمایند و به صورت انفرادی یا گروهی در زمینه صادرات فعال‌تر شوند. همچنین نوآوری و خلاقیت را با ارائه محصولات جدید در سرنوشت امور خود قرار دهند تا بتوانند دوران بحران را سپری نمایند.

*عضو هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران

مدت در اقتصاد ایران اتفاق نخواهد افتاد و طبیعی است که رفع کامل تحریم‌ها زمان چند سال‌های را می‌طلبد.

۲. رکود بازار ایران ناشی از عوامل داخلی

مطابق پیش‌بینی دکتر محمدحسین ادیب، اقتصاد ایران در سال‌های ۹۵ و ۹۶ دوران سختی را سپری خواهد نمود به نحوی که حدود ۸۰ درصد فعالین اقتصادی حذف خواهند شد.

۳. کاهش قدرت خرید مصرف‌کنندگان

عمده مصرف‌کنندگان فرش ماشینی حقوق‌بگیران و کارمندان هستند که به دلیل تورم زیاد در دولت قبلی و عدم تطابق آن با افزایش حقوق جامعه قدرت خرید مردم کاهش یافته و طبیعی است که فرش از جمله کالاهای با اولویت اصلی در سبد خانوار نیست.

۴. انتخابات ریاست جمهوری پیش رو

انتخابات ریاست جمهوری نیز یکی از عوامل عدم سرمایه‌گذاری جدید در بازار است که به دلیل نگرانی فعالان اقتصادی از آینده سیاسی کشور عمده منابع مالی در بانک‌ها به صورت سپرده بلوکه شده است و یا تبدیل به ملک بدون هیچ‌گونه ساخت و سازی گردیده که عملاً بر رکود اقتصادی تا سال آینده می‌افزاید.

۵. تولید فرش ماشینی بیشتر از تقاضا است.

به دلیل حاشیه سود مناسب فرش ماشینی در سال‌های اخیر و بازگشت خوب سرمایه آن طی سال‌های قبل، سرمایه‌گذاری زیادی در این صنعت گردیده است و تولید افزایش قابل توجهی یافته است. حال آنکه تقاضا در ایران افزایش چندانی نیافته است. ضمن اینکه رشد جمعیت در ایران پایین است و میزان ازدواج در ایران کاهش یافته است و فرهنگ مصرف فرش از فرش‌های بزرگ پارچه به فرش‌های کوچک پارچه در حال تغییر است.

۶. مشکلات صادرات فرش ماشینی به قوت

خود باقیست

عدم انتقال وجه از طریق بانک‌ها همچنان بزرگ‌ترین مشکل صادرکنندگان است. حال آنکه عمده خریداران نیز واریز وجه خریدهای خود از

فرش ماشینی یکی از فعال‌ترین بخش‌های صنعت نساجی و به‌نوعی لوکوموتیو این صنعت محسوب می‌شود و همانطور که می‌دانید بهترین کیفیت فرش ماشینی در سطح دنیا متعلق به ایران است و همانطور که فرش دستبافت دنیا از ابتدا مدیون ایرانی‌ها بوده و هست امروزه فرش ماشینی ایران هم در دنیا طایه‌دار کیفیت است.

خلاقیت تولیدکنندگان فرش ماشینی ایران در حوزه طراحی و بافت، موجب پیشرفت چشمگیری در سطح تکنولوژی تولید ماشین‌آلات این صنعت گردیده و سازندگان ماشین‌آلات بافندگی را به سمت تولیداتی با بافت شبیه دستبافت (Hand Look) و تراکم‌های بالا (۱۲۰۰ شانه معادل ۸۴ رج) سوق داده است البته لازم به توضیح است که این قبیل اقدامات هرچند صنعت فرش ماشینی را متحول نموده است اما باعث رقابت سخت میان تولیدکنندگان فرش ماشینی در ایران و کاهش حاشیه سود آنها گردیده و ناخواسته آب را به آسیاب سازندگان این ماشین‌آلات ریخته است. سازندگان ماشین‌آلات فرش ماشینی نیز از این فرصت بیشترین بهره را برده و هرچند ماه یک ماشین با تراکم و تعداد رنگ بالاتر ارائه داده و هنوز تولیدکننده ایرانی ماشین جدیدش را راه‌اندازی ننموده است که ماشین جدید دیگری از سوی فروشنده معرفی می‌گردد و عملاً تولیدکنندگان همواره آنجه را که به عنوان درآمد سالیانه کسب نموده‌اند با اشتیاق کامل به سازندگان ماشین‌آلات بافندگی جهت خرید ماشین‌آلات جدید تقدیم می‌نمایند، در حالی که با ورود ماشین‌آلات جدید ماشین‌آلات قبلی به دلیل رکود اقتصادی از توجیه اقتصادی خارج شده و دیگر سودآور نیستند. بطور کلی دلایل رکود اقتصادی حاکم بر کشور را می‌توان اینگونه تحلیل نمود:

۱. رکود بازار داخلی به جهت تحریم‌های بین‌المللی

برخلاف آنچه برخی گفتند پس از برجام بازارها رونق خواهند یافت، از همان ابتدا کارشناسان اقتصادی بر این نظر بودند که اثرات مثبت این توافق در کوتاه

دیدگاه

بانک‌های خصوصی مالک برج‌های شمال تهران

و مطالباتشان از دولت هم در دسته سمی‌ها قرار می‌گیرند که این دو، سرجمع رقمی بالای ۲۰۰ هزار میلیارد تومان را نشان می‌دهد. رئیس‌زاده در این گفت‌وگو به راهکارهای خلاصی از این نوع دارایی‌ها هم اشاره می‌کند؛ پالایش ترازنامه‌ها از سوی شرکتی واسطه که «بانک تصفیه» عباس آخوندی، وزیر مسکن و راه‌وشهرسازی را به یاد می‌آورد. او به افزایش سرمایه بانک‌های دولتی به‌عنوان یکی از مهم‌ترین راهکارها اشاره می‌کند که البته در لایحه بودجه سال ۹۵ از سوی دولت پیشنهاد داده شد، اما به در بسته مجلس خورد و اخیراً مجدداً تحت عنوان اصلاحیه بودجه سال جاری به مجلس جدید ارائه شد.

ماجرای دارایی‌های سمی که دوباره بر سر زبان آمده، بررسی‌های بیشتری را می‌طلبد. آن‌گونه که محمدمهدی رئیس‌زاده، مشاور امور مالی و بانکی اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران به «شرق» می‌گوید در بررسی ترازنامه‌های بانک‌ها در آخرین جلسات کمیسیون پول و بازار سرمایه اتاق ایران این نتیجه حاصل شد که سود بانک‌ها عملاً از قسمت پایین ترازنامه‌شان است نه از بالای ترازنامه. درواقع سودسازی در رابطه دارایی‌های غیرمولدی که بنگاهداری بانک‌ها را شامل می‌شود و دارایی‌های سمی در اینجا قرار می‌گیرد. این البته تنها بخشی از دارایی‌های سمی بانک‌هاست که رقم دقیقی نیز از آنها هنوز وجود ندارد. مطالبات معوق بانک‌ها

■ وزیر مسکن، راه و شهرسازی اخیراً دوباره پای دارایی‌های سمی را به میان کشیده‌اند که وضعیت پیچیده‌ای را پدید آورده و جراحی آن می‌تواند در میان گروه‌های سیاسی، جابه‌جایی ایجاد کند. این دارایی‌های سمی از کجا حاصل شده است؟

اگر به ترازنامه بانک‌ها بنگریم، خواهیم دید سود بانک‌ها عملاً از قسمت پایین ترازنامه‌شان است، نه از بالای ترازنامه. بالای ترازنامه مربوط به دارایی‌های خالص فعالیت‌های بانکداری است. پایین ترازنامه اما مربوط به دارایی‌های غیرمولدی است که بنگاهداری بانک‌ها را شامل می‌شود که دارایی‌های سمی در اینجا قرار می‌گیرد. در نتیجه سودی که بانک‌ها به‌ویژه بانک‌های خصوصی که در بورس حضور دارند، اعلام می‌کنند و به‌عنوان سهام برای جلب رضایت به سهام‌داران خود می‌دهند، حاصل از همین دارایی‌های غیرمولد و بنگاهداری بانک‌هاست. درواقع سود حاصل از فعالیت‌های غیربانکی بانک‌هاست که اگر بخواهیم آن را نادیده بگیریم، بانک‌ها اکثراً زیان داده‌اند. در حقیقت فعالیت‌های خالص بانکداری بانک‌ها، به‌عنوان واسطه‌گری وجوه یا کارمزدهایی که برای عملیات و ترانکس‌های بانکی می‌گیرند، کفاف هزینه‌هایشان را نمی‌دهد. از نظر بخشنامه‌ای، بانک مرکزی به این بانک‌ها اعلام کرده که در سه سال از شر بنگاهداری خلاص شوند و آن را واگذار کنند. در غیراین‌صورت از سال سوم به بعد، بانک‌ها به واسطه بنگاهداری جریمه خواهند شد، اما از آنجا که فعالیت‌های بانکی برای آنها سودی ندارد، بانک‌ها وادار می‌شوند همچنان به فعالیت‌های غیرمولد خود ادامه دهند.

■ آیا فعالیت‌های بنگاهداری بانک‌ها مساوی با دارایی‌های سمی است؟ دارایی‌های سمی، اشاره به بخشی از دارایی‌ها دارد که نقدشونده نیستند، اما اکنون شما به سود حاصل از فعالیت‌های بنگاهداری اشاره داشتید.

خیر، منظور من سود ناشی از دارایی‌های غیرمولد است. زمانی ساخت‌وساز مستغلات و

مسکن رونق داشته، برای همین بانک‌ها برای اینکه بتوانند سود بالای پرداختی به سپرده سپرده‌گذاران را پاس‌خگو باشند، منابع خود را صرف برج‌سازی کردند. اکنون برج‌های شمال شهر تهران غالباً متعلق به برخی از بانک‌های خصوصی است. پس از مدتی که با رکود سنگین بخش مسکن مواجه شدند، حساب‌و‌کتابشان به هم ریخت. قیمت تمام‌شده را به میزان مشخصی حساب کرده بودند و برآوردشان از فروش این برج‌ها، سود گزافی بود، اما حالا خریداری برای فروش آن برج‌ها نمی‌یابند. بنابراین ملک روی دستشان مانده، اما در این شرایط هم بر اساس روش‌های حسابداری، آنها می‌توانند تجدید ارزیابی کنند و سود واهی بسازند که چنین کرده و آن را اعلام می‌کنند. در اقتصادی که در دو سال اخیر روزه‌روز با رکود بیشتری مواجه شده، صنایع متوقف شده یا به زیان‌دهی افتاده‌اند و برخی هم سودشان به میزان زیادی کاهش یافته، چه اتفاقی افتاده که بانک‌ها پس از تشکیل مجمع مرتباً EPS (سود هر سهم پس از کسر مالیات) قابل توجهی را اعلام می‌کنند؟ درحالی‌که به‌عنوان مثال صنعت سیمان که یکی از صنایع پررونق ما بود، اکنون با زیان عملیاتی مواجه است و ۳۰ تا ۴۰ درصد این صنعت متوقف شده و باقی هم برای اینکه در چرخه حیات باقی بمانند، زیان روی زیان را پذیرفته‌اند. این سودها از طریق ابزارهای مالی و دستکاری در صورت‌های مالی حاصل می‌شود؛ در واقع سودسازی است نه سود واقعی. به همین دلیل اگر بخواهیم شفافیت در ترازنامه‌ها را در تعدادی از این بانک‌ها به‌جد پیگیری کنیم، نه‌تنها وضعیت خوبی ندارند، بلکه اگر بخواهند به این رویه ادامه دهند، عملاً ورشکسته هستند.

■ آیا می‌توان مطالبات معوق و وثایق را به سبب بازگشت‌ناپذیری و نقدشونده نبودن، در دسته دارایی‌های سمی قرار داد؟

مطالبات معوق و مشکوک‌الوصول‌ها همه در این سرفصل قرار می‌گیرند. در واقع کنترل سوددهی بانک فعال است، درحالی‌که وصول اصل آن مطالبات هم محل تردید است. دلیل

آن نیز به این بازمی‌گردد که زمانی که این تسهیلات اعطا می‌شده، اعتبارسنجی لازم انجام نشده و ضوابط رعایت نشده است. از طرفی برای وثایقی که برای آن تسهیلات در نظر گرفته شده هم قیمت‌هایی برآورد شده که اکنون یا در بازار فعلی قدرت نقدشوندگی ندارد یا یک‌دهم تسهیلات ارائه شده است. بانک‌های ما یک بار به‌طور کامل به یک اقدام انقلابی نیاز دارند. ترازنامه بانک‌ها برای یک بار باید پالایش شود تا مطالبات معوق و مشکوک‌الوصول‌ها از چرخه ترازنامه بانک‌ها خارج شوند. پیش‌تر پیشنهاد تشکیل شرکتی داده شده بود که احتیاج به یک مصوبه قانونی دارد. این شرکت رسیدگی به مطالبات مشکوک‌الوصول، لاوصول یا مطالباتی را که وصولشان زمان‌بر است یا با آن قیمت برآورد شده نمی‌خواند، برعهده خواهد داشت. به‌این‌ترتیب این مطالبات از چرخه تراز بانک‌ها خارج شده و در اختیار مؤسسه واسطه با اختیارات قانونی گذاشته می‌شود تا تراز بانک‌ها، تراز پالایش شده باشد.

■ اکنون برآوردی برای دارایی‌هایی سمی وجود دارد؟

رقم دقیق آن را بانک مرکزی آن‌هم با صرف وقت و دقت زیاد می‌تواند اعلام کند اما حدوداً قابلیت برآورد دارد. فقط مطالبات معوقی که سیستم بانکی از دولت طلب دارد، طبق سخنان وزیر اقتصاد رقمی حدود ۱۶۵ هزار میلیارد تومان است. مطالبات معوق بانک‌ها به غیر از دولت هم بنا بر گفته یکی از معاونان بانک مرکزی که چندی پیش گفت، ۸۵ هزار میلیارد تومان است، بخشی از آن موجه است و به واحدهای تولیدی برمی‌گردد که به واسطه تحریم یا شوک ارزی و... نتوانسته‌اند بدهی خود را به سیستم بانکی بازپس دهند. بخشی هم از تسهیلات تکلیفی است که دولت قبل در قالب وام‌های زودبازده به بانک‌ها تحمیل کرد که بخش اعظم آنها بازنگشت. درواقع بالای ۲۰۰ هزار میلیارد تومان فقط همین مطالبات معوق است.

■ منابع بانک‌ها که در بخش مستغلات و مسکن سرمایه‌گذاری شده و اکنون

در اسارت رکود است، چقدر برآورد می‌شود؟

حجم منابعی که در بخش‌های غیرمولد وارد شده هم رقم کمی نیست. بالای ۴۰ درصد از کل منابع بانکی فریز است که می‌توان گفت بخشی از آن سرمایه‌گذاری‌های بانک‌ها در بخش‌های نامولد و بنگاهداری است که اکنون از دسترس آنها خارج شده است. بخشی از ۶۰ درصد باقی‌مانده هم بین مطالبات معوق مشکوک‌الوصل، لاوصول و... تقسیم می‌شود و بر همین اساس رقم مشخصی برای بانک‌ها باقی نمی‌ماند. شاید تنها ۴۰ درصد برای بانک‌ها باقی بماند که بانک بتواند روی آن مانور دهد و فعالیت‌های خود را انجام دهد.

این میزان هم اغلب صرف استمهال بسیاری از تسهیلاتی می‌شود که موعد سررسیدشان نزدیک است و فقط آنها را احیا می‌کنند. در واقع پول جدیدی تزریق و همان منابع قبلی تعدیم می‌شود. این است که می‌گوییم بانک‌ها حال و روز خوبی ندارند و باز هم ما می‌گوییم بانک، بانک، بانک.

■ قرار بود در لایحه بودجه ۹۵ نسبت به اصلاح سیستم بانکی اقداماتی شود که با آن مخالفت شد. یکی از این اصلاحات، افزایش سرمایه بانک‌های دولتی بود. علت مخالفت چه بود؟

یک‌سری ایرادات قانونی و حقوق برای آن مطرح شد، اما مشکلات در آن حد حاد نیست که چند سال است با افزایش سرمایه بانک‌های دولتی مخالفت می‌شود. باید یک بار هم که شده، نشست با صاحبان رأی برگزار شود و آن ایرادات را رفع کرد. باید بانک‌های دولتی را تقویت کرد. یکی از راه‌حل‌ها نیز آن است که بخش دارایی‌های سمی بانک‌ها را از سایر دارایی‌ها جدا کنیم. ما در کنار معوقات مشکوک‌الوصل، معوقات لاوصولی داریم که دیگر سوخت شده، اما فرایند پیچیده‌ای وجود دارد که بتوان آنها را به بخش مطالبات سوخت‌شده منتقل کرد. یکی دیگر از مشکلات بانک‌ها آن است که مطالبات از دولت، هرگز جزء مطالبات معوق محسوب نمی‌شود. طبق قانون در قالب بدهی‌های جاری با آنها برخورد می‌شود و

نمی‌توان ضوابط معوقات را برای آن در نظر گرفت. در این صورت این بدهی در ترازنامه خود را در قالب دارایی نشان می‌دهد و به آن سود هم تعلق می‌گیرد، درحالی‌که حتی معلوم نیست بتوان آن را وصول کرد.

■ آیا راه‌حل دیگری برای اصلاح سیستم بانکی وجود دارد؟

افزایش سرمایه برای بانک‌های دولتی یکی از این راه‌هاست که به آن اشاره شد. بانک‌های خصوصی نیز برای افزایش سرمایه نیازمند برگزاری مجمع و موافقت سهام‌داران هستند. از آنجا که اکثر بانک‌های خصوصی ما سهام‌داران عمده‌ای از برخی نهادها دارند باید با آنها رایزنی کنند، اما به اعتقاد من اگر بانک‌های دولتی افزایش سرمایه دادند، بانک‌های خصوصی در رقابت مجبور خواهند شد افزایش سرمایه بدهند. راه‌حل دیگر ملحق شدن بانک‌های خارجی با بانک‌های ایرانی است که باید سازوکار آن در پستاتحریم فراهم شود. راه‌حل دیگر ادغام بانک‌های کوچک و متعدد است. در این زمینه تجربه جهانی نیز وجود دارد. در ژاپن داتما بانک‌ها با یکدیگر ادغام و تبدیل به بانک‌های بزرگی شدند که به عرصه بین‌الملل با بانک‌های بزرگ آمریکایی و اروپایی وارد رقابت شده‌اند. یکی از راه‌حل‌ها که می‌تواند هم باعث کاهش قیمت تمام‌شده پول شود و هم آثار بسیار مثبت دیگری را هم به همراه داشته باشد، همین کار است زیرا یکی از دلایل گرانی ملک و مستغلات در شهرهای بزرگ و کوچک، تعدد شعب بانک‌هاست که بهترین نقاط را در شهرها اجاره یا خریداری کرده‌اند. ادغام بانک‌ها می‌تواند موجب کاهش شعب آنها شود زیرا سیستم جدید بانکداری نیازی به این تعداد شعب ندارد. این اتفاق، تأثیر بالایی در تعدیل قیمت ملک در کشور خواهد داشت. پالایش ترازنامه بانک‌ها نیز از مهم‌ترین راهکارهاست که باید به آن توجه شود و اگر در این راستا نیاز به قانون داریم، آن را تصویب کنیم و بانک مرکزی نیز مجوز تأسیس شرکتی با اختیارات ویژه را برای پالایش ترازنامه‌ها بدهد. در این صورت ترازنامه از ابهامات و ایرادات خالی شده و پس از آن می‌توان هنر مدیریت بانک را با این ترازنامه جدید مشاهده کرد.

■ شما در ابتدای صحبت‌های خود به ترازنامه بانک‌ها اشاره کردید که نشان می‌داد سوددهی بانک‌ها از ناحیه پایین ترازنامه در بخش‌های غیرمولد است. در سال‌های گذشته، روند حرکت منابع بانکی در آمارهای بانک مرکزی موجود بود، اما این آمار حدود دوسالی است که حذف شده است. برخی کارشناسان معتقدند حتی نفوذ صاحبان منفعت در بانک مرکزی و شورای پول و اعتبار وجود داشته که سبب شده این آمارها حذف شده و حتی برخی مصوبات به‌نفع این نوع عملکرد بانک‌ها تصویب شود. نظر شما در این رابطه چیست؟

قطعا تا زمانی که هنوز سیستمی نداریم که جلوی فساد را بگیرد، این روند باقی است. تا زمانی که نفوذ و فساد وجود دارد و نمی‌توان آن را کتمان کرد، نمی‌توانید بخشی را از این فساد منزه بدانید. اگر سخن از اصلاح ساختار نظام بانکی به میان می‌آید، به دلیل همین اتفاق‌هاست. ما هنوز راه زیادی تا استاندارد شدن بانک‌ها داریم. در این زمان هر اتفاقی ممکن است. به همین دلیل اختلاس‌های بزرگ انجام شد و تبدیل به پرونده‌های درشتی شد که برخی هنوز در دست بررسی است. نمی‌توان نادیده گرفت که چند سال گذشته در دولت قبل، بخشنامه‌ای صادر شد که مرکز آمار را به‌عنوان مرجع رسمی آماری اعلام کرد. آقای احمدی‌نژاد از دوره‌ای جلوی اعلام آمار از سوی بانک مرکزی را گرفت. دولت جدید وقتی روی کار آمد، از سال ۸۷ به این سو برخی آمارها اعلام نشده بود. این آمارها هم می‌تواند باقی‌مانده آنها باشد که دولت یازدهم سعی کرد به‌مرور آنها را احیا کند. اما در کل نباید این آمارها حتی با تأخیر اعلام شود. اکنون هم برخی آمارها با تأخیر اعلام می‌شود. اگر به فدرال رزرو آمریکا نگاه کنید، تمام شاخص‌های اقتصادی به‌صورت آنلاین، به‌روز می‌شود و ارقام آن بسیار حساس است. بنابراین باید به آن سمت‌وسو حرکت کرد. در این میان نفوذ هم همیشه وجود داشته است و دلیل آن نیز برخی مسئولان هستند. منبع: روزنامه شرق - چهارشنبه ۱۲ خرداد ۱۳۹۵

دفتر مطالعات آماری و راهبردی
انجمن صنایع نساجی ایران منتشر کرد:

چشم انداز اقتصاد ترکیه

درس سال ۲۰۲۳

علاقه مندان جهت تهیه این گزارش می توانند با دبیرخانه انجمن تماس حاصل نمایند.

تلفن تماس: ۲۶۲۰۰۱۹۶

فاکس: ۲۶۲۰۶۹۰۵

www.aiti.org.ir

پرونده

ITM 2016؛ میزبان بزرگان نساجی جهان در استانبول

سال ۲۰۰۴ برگزار می‌شود به دلایل مختلفی از جمله جاذبه‌های فراوان توریستی و گردشگری و امکانات اقامتی و ناوگان گسترده حمل و نقل هوایی و شهری، نزدیکی به اروپا و مرکزیت نساجی منطقه خاورمیانه، توسعه و پیشرفت چشمگیر در صنایع نساجی و پوشاک، حجم سرمایه‌گذاری و تولید و صادرات در صنایع نساجی و پوشاک و توسعه چشمگیر در ساخت ماشین‌آلات و قطعات و مواد اولیه مصرفی و دلایل متعدد دیگر توانسته به یکی از قطب‌های نمایشگاهی نساجی دنیا بدل شود و پس از ایتما و ایتما آسیا به‌عنوان سومین رویداد بزرگ نساجی جهان از آن یاد می‌شود.

اگرچه برای سالیان سال است که فعالین و دست‌اندرکاران صنایع نساجی در سراسر دنیا، ایتما را بزرگترین رویداد فنی و نوآورانه ماشین‌آلات نساجی می‌دانند اما در سال‌های اخیر رشد سریع و چشم‌گیر در حوزه فناوری اطلاعات و توسعه تکنولوژی و نیز تغییر و تحولات اقتصاد بین‌الملل سبب شده تا نمایشگاه‌های دیگری چون ITME، ITMA ASIA، ITM نیز در زمره نمایشگاه‌هایی قرار گیرند که مورد توجه و استقبال فعالین این صنعت قرار گرفته است. نمایشگاه بین‌المللی ماشین‌آلات نساجی در استانبول که تحت عنوان ITM از

اولین دوره این نمایشگاه تحت عنوان ITM2004 برگزار گردید و شاید کمتر کسی پیش‌بینی می‌کرد که برنامه‌ریزی و پیگیری مستمر و تداوم برگزاری این نمایشگاه با ارائه کیفیت و خدمات استاندارد بین‌المللی بتواند به عنوان یکی از قطب‌های نمایشگاهی نساجی مطرح گردد.

در اولین دوره برگزاری نمایشگاه ITM 2004 هزار شرکت از ۳۰ کشور جهان در این نمایشگاه حضور یافتند که مورد بازدید ۵۶۲۳۹ بازدید کننده از سراسر دنیا قرار گرفت. در ITM2006 نیز ۱۲۰۰ شرکت از ۳۵ کشور حضور یافتند و ۶۳۵۸۰ نفر از کشورهای مختلف از این نمایشگاه بازدید نمودند در نمایشگاه بعدی که تحت عنوان ITM2009 برگزار شد ۱۵۰۰ شرکت از ۳۷ کشور به‌عنوان غرفه‌گذار حضور یافتند که این نمایشگاه ۳۱۰۰۰ بازدید کننده از ۵۹ کشور داشت.

چهارمین دوره این نمایشگاه در سال ۲۰۱۲ برگزار شد که در مجموع ۱۰۳۷ شرکت از ۴۰ کشور، به‌عنوان غرفه‌گذار نمایشگاه در این رویداد حضور یافتند و ۴۲۹۹۱ بازدید کننده از ۷۸ کشور جهان از آن بازدید نمودند. در پنجمین دوره این نمایشگاه که بدایلی در سال بعد از آن تحت عنوان ITM2013 برگزار شد ۱۲۲۳ شرکت از ۴۰ کشور به‌عنوان غرفه‌گذار حضور یافتند که در مجموع ۳۹۲۵۶ نفر بازدید کننده از ۷۰ کشور دنیا از این نمایشگاه بازدید نمودند.

ششمین دوره این نمایشگاه تحت عنوان ITM2016 دوازدهم تا پانزدهم خرداد ماه در مرکز نمایشگاهی تویاپ برگزار شد در این دوره از نمایشگاه که در ۱۳ سالن برگزار می‌شد ۱۲۰۰ شرکت از ۷۲ کشور، ۱۲۰ هزار متر مربع غرفه نمایشگاهی را به معرض نمایش بازدیدکنندگان خود قرار دادند. سالن دو این نمایشگاه به ماشین‌آلات بافندگی و قطعات و تجهیزات وابسته تعلق داشت که به لحاظ موقعیت مکانی نمایشگاه جزو نزدیک‌ترین سالن‌ها به ورودی اصلی نمایشگاه بود و تقریباً اکثر نام‌های مطرح تجاری تولید کننده ماشین‌آلات بافندگی در این سالن به معرفی محصولات خود می‌پرداختند سالن‌های جنبی این سالن یعنی سالن ۳ و ۵ به ماشین‌آلات خطوط مقدمات ریسندگی، ریسندگی و نخ اختصاص داشت و سالن ۴ که تحت عنوان راهرویی بین سالن‌های ۳ و ۵ بود به غرفه‌های کوچک‌تری مربوط به قطعات و لوازم یدکی اختصاص داشت. سالن‌های ۶ و ۷ این نمایشگاه به نمایش ماشین‌آلات مختلف خطوط گردبافی و جوراب بافی و گلدوزی و تجهیزات مرتبط اختصاص داشت و سالن ۸ و ۹ که بسیار هم مورد توجه بازدیدکنندگان قرار گرفته بود مربوط به آخرین تکنولوژی‌ها و نوآوری‌ها در حوزه صنعت چاپ در نساجی بود که شامل فناوری‌های مدرن دیجیتال و سنتی در این حوزه بود. سالن ۱۱ که در طبقات پایین نمایشگاه واقع شده بود به نمایشگاه HIGHTEX2016 اختصاص داشت که همچون گذشته با استقبال مخاطبین خود همراه بود. سالن‌های ۱۰ و ۱۲ و ۱۴ که مملو از بازدیدکنندگان این دوره نیز بود مربوط به ماشین‌آلات رنگرزی و چاپ و تکمیل و تجهیزات و مواد اولیه مرتبط با این خطوط بود. نمایشگاه امسال نیز اگرچه به لحاظ تعداد شرکت کننده و شرکت‌های غرفه‌گذار و متراف همچون دوره‌های گذشته قابل توجه و تامل بود اما بدون تردید نقش ناامنی‌های اخیر ترکیه و چالش‌های مختلف احزاب سیاسی این کشور در کاهش تعداد بازدیدکننده‌های پیش‌بینی شده برای این رویداد بی‌تأثیر نبوده است اگرچه تا انتشار آمار توسط برگزارکننده امکان قضاوت

در این خصوص مقدور نیست.

در نمایشگاه امسال که با همکاری شرکت تکنیک فوآرچلیک و انجمن صنایع ماشین آلات و قطعات یدکی ترکیه (تمساد) برگزار می‌شد هیأتی متشکل از اعضای هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران و نمایندگانی از وزارت صنعت، معدن و تجارت از این نمایشگاه بازدید نمود. در روز افتتاحیه این نمایشگاه نشست مشترکی با حضور سرکار خانم نصرالهی مدیرکل نساجی و پوشاک و مهندس بهشتی پور معاون مدیرکل ماشین سازی و مهندس سیما کاظمی از دفتر طرح و برنامه وزارت صمت و آقای زادبوم رایزن اقتصادی و تجاری ایران در استانبول و ریچارد سالواتوره مسئول هماهنگی انجمن تمساد و اعضای هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران برگزار شد که در خصوص موارد متعددی از جمله گسترش تعاملات و همکاری‌های مشترک بحث و تبادل نظر شد.

در بخش آغازین این نشست ریچارد سالواتوره ضمن خیر مقدم به مقامات ایران به معرفی انجمن تمساد و تاریخچه نمایشگاه پرداخت و از علاقمندی‌های انجمن مذکور به گسترش همکاری‌های فیما بین سخن گفت. وی با دفاع از کیفیت محصولات تولیدی اعضای آن انجمن نمایشگاه مذکور را فرصت مناسبی برای آشنایی با توانمندی‌های شرکت‌های ترک دانست.

گلنار نصرالهی نیز در سخنان کوتاه خود بر اهمیت ساخت داخل تاکید نمود و همکاری‌های مشترک در قالب قراردادهای بای بک و تولید تحت لیسانس و توجه ویژه به کیفیت را مهمترین راه ورود به عرصه رقابت بین‌الملل دانست و از علاقمندی و حمایت وزارت صمت از چنین رویکردی سخن گفت و در ادامه این نشست مهندس مروج رییس هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران نیز ضمن معرفی انجمن و توانمندی‌های آن از گسترش همکاری‌های فیما بین براساس تئوری برد-برد استقبال نمود و با اشاره به آمار و ارقام‌های تجارت بین‌المللی در حوزه نساجی و پوشاک دو کشور، از قوانین و مقررات مزاحم تولید انتقاد نمود و خواستار حمایت جدی‌تر و بیشتر دولت از بخش خصوصی شد مهندس مروج با اشاره به تعرفه‌های تجارت ترجیحی بین دو کشور و نیز حجم قاچاق پوشاک و منسوجات به ایران، به مقایسه سیاست‌های

حمایتی ترکیه از تولیدکنندگان و سیاست‌های بازدارنده تولید در ایران پرداخت. مروج همچنین با اشاره به موضوع اتخاذ سیاست‌های آنتی دامپینگ و سیف گارد توسط دولت ترکیه در جهت حمایت از تولیدکنندگان این کشور، از رایزن بازرگانی ایران خواست تا در این خصوص سرعت عمل و اثر گذاری بیشتری داشته باشند.

در ادامه این نشست حاضرین به طرح دیدگاه‌های خود پرداختند و پس از بحث و تبادل نظر در ضیافت ناهار انجمن تمساد حضور یافتند. همچنین در این ضیافت که با حضور نمایندگانی از تشکل‌های نساجی سایر کشورها و نیز نمایندگان تشکل‌های نساجی ترکیه برگزار می‌شد لوح‌های یادبودی به خانم نصرالهی و آقایان مهندس مروج و زادبوم اهدا گردید و همچنین هدایایی که توسط انجمن صنایع نساجی ایران به منظور تقدیر از همتایان ترک در نظر رفته شده بود توسط ایشان به نمایندگان انجمن تمساد اهدا گردید. هیأت اعزامی طی سه روز حضور در استانبول ضمن بازدید از نمایشگاه در جریان آخرین دستاوردها و پیشرفت‌های فنی و تجاری نساجی این کشور قرار گرفتند.

تولید مشترک صنایع نساجی ایران و ترکیه

گلنار نصرالهی- مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت- در گفتگوی اختصاصی با خبرنگار انجمن صنایع نساجی ایران از انجام مذاکراتی با برخی شرکت‌های سازنده ماشین‌آلات نساجی در جریان بازدید از نمایشگاه ITM ترکیه خبر داد و گفت: انجام سرمایه‌گذاری‌های مشترک و امکان تولید در کارخانه‌های نساجی ایران در این مذاکرات مطرح شد که با ترغیب و ابراز تمایل طرف خارجی همراه بود.

وی عنوان داشت: حضور در نمایشگاه‌های تخصصی با توجه به حضور اغلب شرکت‌های مطرح و قدرتمند سازنده ماشین‌آلات و تجهیزات مدرن نساجی و مشاهده آخرین دستاوردهای تکنولوژیکی و فنی، فرصت بسیار ارزشمندی برای صنعتگران و تولیدکنندگان ایرانی محسوب می‌شود.

مدیرکل دفتر نساجی و پوشاک وزات صنعت معدن و تجارت، به برگزاری جلسه مشترک

انجمن صنایع نساجی ایران و انجمن صنایع ماشین آلات و قطعات یدکی ترکیه نیز پرداخت و گفت: در این جلسه پیرامون تمرکز بر تولید داخل، همکاری‌های مشترک در قالب قراردادهای بیع متقابل، تولید مشترک ایران و ترکیه و لزوم ارتقای کیفیت محصولات، مواردی مطرح شد و وزارت صنعت، معدن و تجارت ایران نیز آمادگی خود را جهت حمایت از انجام موارد مذکور اعلام نمود.

نصرالهی ضمن اشاره به این مطلب که در نمایشگاه ITM این دوره، تولیدکنندگان ماشین آلات و تجهیزات شاخه‌های مختلف صنایع نساجی دنیا حضور داشتند، تصریح کرد: چندین هیأت بزرگ و موثر نیز از ایران به ITM اعزام شده بود که طبق اطلاعات به دست آمده، مذاکرات خوبی در زمینه بهره‌گیری واحدهای تولیدی از ماشین آلات جدید انجام شد و حتی چند مورد منتهی به عقد قرارداد شد که خبر بسیار خوبی است و نشانگر پویایی و توجه ویژه فعالان این صنعت به نوسازی و بازسازی ماشین‌آلات خطوط تولید می‌باشد.

وی افزود: هیأتی که از ایران در نمایشگاه حضور داشت، ضمن انجام مذاکرات با برخی شرکت‌های سازنده ماشین‌آلات، شاهد تغییرات تکنولوژی چشمگیری به خصوص در بخش چاپ و رنگریزی بود که این موضوع می‌تواند مورد توجه صنعتگران ایرانی قرار گیرد.

نصرالهی به موضوع تعرفه ترجیحی ایران و ترکیه نیز اشاره‌ای کرد و گفت: برای هر بخشی از تعرفه ترجیحی که به زیان صنعت نساجی و پوشاک ایران باشد، گزارشی تدوین می‌شود و در اختیار مراجع ذی ربط قرار می‌گیرد.

افزایش همکاری‌های مشترک فنی و اقتصادی با کشور همسایه

دکتر علیمردان شبانی- نایب رئیس هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران- نیز با اشاره به برگزاری جلسه مشترک انجمن صنایع نساجی ایران و انجمن صنایع ماشین‌آلات و قطعات یدکی ترکیه در حاشیه نمایشگاه ITM، از توافقات مشترک با طرف ترکیه در زمینه مسائل تجاری و اقتصادی سخن گفت.

وی ضمن اشاره به حضور اعضاء هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران در ITM، گفت: در

نمایشگاه امسال که از تاریخ ۱۲ تا ۱۵ خردادماه در شهر زیبای استانبول با همکاری مشترک شرکت تکنیک فوارچلیک و انجمن صنایع ماشین آلات و قطعات یدکی ترکیه (تمساد) برگزار می‌شود، هیأتی با حضور اعضای هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران و نمایندگانی از وزارت صنعت، معدن و تجارت حضور داشتند و در نشست مشترک روز افتتاحیه سرکار خانم نصرالهی - مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک، آقای مهندس بهشتی پور - معاون مدیرکل ماشین سازی، خانم مهندس کاظمی از دفتر طرح و برنامه وزارت صنعت، آقای زابدوم - ارباب اقتصادی و تجاری سفارت ایران در ترکیه - و اعضای هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران به بحث و بررسی در زمینه‌های مختلف صنعتی و همکاری‌های مشترک ایران و ترکیه با مسئولین تراز اول تمساد پرداختند.

قطلاً وجود چنین ارتباطات و تبادل اطلاعاتی می‌تواند به نفع هر دو کشور باشد که امیدوارم هر چه زودتر صنعتگران نساجی ایران بتوانند از این موقعیت بهره‌مند گردند.

وی سپس به ارائه توضیحاتی در مورد ITM پرداخت و گفت: اولین دوره نمایشگاه ITM استانبول سال ۲۰۰۴ برگزار شد و در نمایشگاه امسال که ششمین تجربه برگزاری آن محسوب می‌شود، تلاش مدیران نمایشگاه برای توسعه سطح کمی و کیفی این رویداد صنعتی بسیار چشمگیر و محسوس بود. ITM امسال در مرکز نمایشگاهی توپاک با حضور ۷۲ کشور در ۱۳ سالن و فضایی به وسعت ۱۲۰ هزار مترمربع برگزار شد که به اعتقاد من علی‌رغم تمام حواشی امنیتی و سیاسی ماه‌های اخیر در ترکیه، بازدیدکنندگان بسیاری از سراسر دنیا منجمله کشور عزیزمان جهت بازدید از ITM راهی این کشور شدند. خوشبختانه صنعتگران ایرانی با توجه به عدم نیاز به ویزا در سفر به ترکیه و سهولت سفر به کشور همسایه، استقبال خوبی از ITM به عمل آورده بودند، در این راستا انجمن‌ها و تشکلهای نساجی و پوشاک سعی کرده بودند با بیشترین اعضای خود در نمایشگاه حضور داشته باشند تا از نزدیک در جریان آخرین دستاوردها و تکنولوژی‌های این صنعت قرار گیرند.

طی چند سال اخیر به دلیل مشکلات متعدد ناشی از تحریم‌های بین‌المللی و مسائل مالی، بانکی و...

صنعتگران ایرانی جهت خرید ماشین آلات مدرن نساجی حضورچندان چشمگیری درنمایشگاه‌های خارجی نداشتند و صرفاً بازدیدکننده بودند اما در نمایشگاه ITM امسال متوجه شدم که مدیران واحدهای نساجی و پوشاک به طور جدی‌تر و مصمم‌تر در حال بررسی و ارزیابی ماشین آلات شرکت‌های مختلف جهت خرید و بهره‌برداری هستند اگرچه مشکلات گشایش اعتبار ناشی از تحریم‌های بین‌المللی هنوز بطور کامل رفع نشده اما اطمینان دارم که این شرایط، گذرا و موقتی است و به زودی شاهد جهش و رونق چشمگیری در بخش ماشین آلات کارخانجات نساجی ایران خواهیم بود.

وی ضمن اشاره به حضور شرکت‌های معتبر و نامدار بین‌المللی همچون پیکانول، دورنیر، اشتابلی، وندوبل، لوا، تروشر، ریتو، توپوتا، گروز بکرت، اشمیت، اشتول، بروکنر، فاره، دیلو، استارلینگر... در ITM ابراز داشت: می‌توان گفت بیشتر شرکت‌های معتبر بین‌المللی در زمینه طراحی و ساخت ماشین آلات بخش‌های مختلف نساجی در این نمایشگاه حضور داشتند؛ البته این حضور فقط به ارائه بروشور و کاتالوگ محدود نمی‌شد و هر کدام به ارائه دستگاه‌ها و ماشین آلات جدیدی در غرفه‌های خود پرداخته بودند. و هر روز در ساعت‌های مشخص، بصورت همزمان ماشین آلات روشن می‌شدند تا بازدیدکنندگان بتوانند نحوه عملکرد آنها را مشاهده نمایند.

به گفته دکتر شیبانی، نکته قابل توجه در ITM امسال، حضور قدرتمندانه بخش ماشین آلات چاپ و تکمیل و رنگرزی بود به طوری که بخش عمده‌ای از سالن‌های نمایشگاه به ارائه ماشین آلات این بخش اختصاص پیدا کرده بود. که متأسفانه کمبود شدید سرمایه‌گذاری در این رشته در ایران بسیار محسوس است.

نایب رئیس انجمن صنایع نساجی ایران، اذعان داشت: سابقه برگزاری نمایشگاه‌های نساجی در ایران به مراتب بیشتر از سابقه برگزاری نمایشگاه در ترکیه است و همان طور که اشاره شد اولین دوره برگزاری ITM به سال ۲۰۰۴ بازمی‌گردد و پس از تنها ۱۲ سال امروزه شاهد برگزاری یک نمایشگاه بسیار پربار، پر رونق و دارای امکانات فراوان برای غرفه داران و بازدیدکنندگان از سراسر جهان هستیم باید از

این موفقیت در کشور خود الگوبرداری کنیم، نه این که با کمال تأسف نمایشگاهی داشته باشیم که با وجود همه پتانسیلها و افراد خبره در راس آن نتوانسته‌ایم هنوز آن طور که شایسته است مشارکت شرکت‌های خارجی را به حضور مناسب در آن جلب کنیم.

وی اضافه کرد: زمانی که از واژه «بین‌المللی» در عنوان یک نمایشگاه استفاده می‌شود، به این معناست که شاهد حضور غرفه داران و بازدیدکنندگان کشورهای مختلف باشیم پس برای تشویق و ترغیب صنعتگران سایر کشورها به حضور در نمایشگاه نساجی ایران، در گام نخست باید تجدید نظری در اجاره بهای غرفه‌ها به عمل آید؛ در مراحل بعدی نیز اختصاص تخفیف‌های ویژه برای مهمانان خارجی در قیمت هتل‌ها و مراکز اقامتی در دستور کار قرار گیرد. و از همه مهمتر توجه بیشتر به نظافت سرویس‌های بهداشتی و ساعت برگزاری روزانه نیز مورد تجدید نظر قرار گیرد.

دکتر شیبانی در ادامه به برگزاری نمایشگاه‌های نساجی و فرش ماشینی و کف پوش تهران (۱۳ لغایت ۱۶ شهریور سالجاری) نیز اشاره کرد و گفت: سال گذشته نمایشگاه پوشاک نیز همزمان با نمایشگاه‌های نساجی و کف پوش برپا شد اما به اعتقاد فعالان و تولیدکنندگان پوشاک، شهریور زمان مناسبی برای برپایی نمایشگاه پوشاک نیست زیرا اغلب بازدیدکنندگان و غرفه داران درگیر مسائل مربوط به بازگشایی مدارس و دانشگاه‌ها هستند به همین دلیل پیشنهاد برگزاری نمایشگاه پوشاک را به مردادماه ارائه داده‌اند وی در پایان ابراز امیدواری نمود که رونق مورد انتظار جامعه صنعتی و اقتصادی کشور به صورت واقعی و عینی در بخش‌هایی همچون کیفیت کالاهای تولیدی، تعرفه‌ها، بازسازی و نوسازی ماشین آلات، تأمین نقدینگی و سرمایه در گردش واحدهای صنعتی، مهار قاچاق حفظ اشتغال مولد و امثالهم نمایان شود.

تحکیم ارتباطات فنی و تجاری ایران با سازندگان ماشین آلات نساجی دنیا

محمد مهدی رئیس زاده - دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران - نیز برگزاری کارگاه آموزشی توسط انجمن صنایع ماشین آلات و قطعات یدکی ترکیه (تمساد) را یکی از برنامه‌های مهم بیست و

دومین دوره نمایشگاه نساجی تهران اعلام کرد. وی به برگزاری نشست مشترک مدیران انجمن نساجی ایران و ترکیه اشاره کرد و گفت: در این نشست مشترک که با استقبال رسمی مدیران ITM همراه بود، مسائلی در زمینه توسعه همکاری‌های مشترک مطرح شد.

رئیس زاده ادامه داد: یکی از نکات مهم این جلسه، خبر مربوط به برگزاری کارگاه آموزشی تمسار در جریان برگزاری نمایشگاه نساجی تهران (۱۳ تا ۱۶ شهریور سال جاری) بود که در این کارگاه، ضمن معرفی توانمندی‌های سازندگان ماشین‌آلات نساجی ترکیه، آخرین مباحث فنی و تکنولوژیکی روز دنیا در اختیار صنعتگران و بازدیدکنندگان نمایشگاه قرار خواهد گرفت و به این ترتیب فرصت ارزشمندی جهت تبادل اطلاعات و ارتباطات میان سازندگان ماشین‌آلات نساجی ترکیه با تولیدکنندگان ایرانی فراهم می‌شود.

وی ضمن یادآوری این مطلب که انجمن تمسار میهمان رسمی شرکت سهامی نمایشگاه‌های بین‌المللی جمهوری اسلامی ایران خواهند بود، افزود: یکی دیگر از برنامه‌های انجمن صنایع نساجی ایران برای میهمانان ترکیه، امکان بازدید از برخی کارخانه‌ها و واحدهای تولیدی موفق و مجهز به ماشین‌آلات مدرن می‌باشد تا در جریان توانمندی‌های صنعت نساجی ایران قرار گیرند.

رئیس زاده تصریح کرد: در تمام جلساتی که با سازندگان ماشین‌آلات نساجی از کشورهای آلمان، ایتالیا، فرانسه و ترکیه برگزار کرده ایم، لزوم توجه و دقت بیشتر آنان به موضوع ارائه خدمات مطلوب پس از فروش به مشتریان ایران را متذکر شده ایم و اعلام کرده‌ایم که بعضی شرکت‌ها، ماشین‌آلات یا قطعات موردنیاز صنعتگران ایرانی را در موعد مقرر به آنان تحویل نمی‌دهند یا دقت و تعهد چندانی در زمینه خدمات پس از فروش لحاظ نمی‌کنند.

وی اذعان داشت: شرکت‌های خارجی باید توجه داشتند که با لغو تحریم‌ها و از سرگیری روابط مالی و بانکی، مشتریان ایرانی مانند سال‌های تحریم، مجبور به خرید از یک شرکت یا مجموعه خاص نیستند و قطعاً در صورت عدم همکاری به سراغ سازندگانی خواهند رفت که خدمات پس از فروش بهتر و گسترده‌تری در اختیار آنان قرار دهند، پس مراقب حفظ جایگاه خود در بازار گسترده ایران باشند.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران ابراز داشت: نکته دیگری که در جلسات خارجی مطرح می‌شود؛ عدم اتکال صرف به خرید ماشین‌آلات و تمرکز بر انتقال دانش فنی و تکنولوژی است که با توجه به محدودیت‌های تأمین مالی در مشتریان ایران، از طرف خارجی انتظار همکاری بیشتری در این زمینه وجود دارد. به گفته وی، برگزاری دوره‌های آموزشی در شاخه‌های مختلف صنعت نساجی برای متخصصین و تکنسین‌های ایرانی یکی دیگر از مباحث عنوان شده انجمن صنایع نساجی در نشست‌های مشترک با انجمن‌های خارجی است.

گزارشی از برگزاری همایش انجمن سازندگان ماشین آلات نساجی ایتالیا در ایران

برای جبران فرصت‌های از دست رفته، انرژی هایمان را در بازار ایران سرمایه‌گذاری می‌کنیم

اشاره

همایش انجمن سازندگان ماشین آلات نساجی ایتالیا در ایران توسط آچیمیت، دفتر ایچه در ایران و حمایت وزارت صنعت معدن و تجارت و انجمن صنایع نساجی ایران در شهرهای تهران، یزد، اصفهان و مشهد برگزار شد.

۲۷ شرکت سازنده ماشین آلات نساجی ایتالیا (که از این میان ۲۴ شرکت عضو آچیمیت هستند) در این رویداد حضور داشتند که با حذف تدریجی تحریم‌های بین‌المللی ایران اجازه خواهند یافت تا بر احیای بازار خود طی سال‌های اخیر متمرکز شوند. در سال ۲۰۱۵، صادرات ایتالیا به ایران به ۸ میلیون یورو رسید که در این میان صادرات ماشین آلات تکمیل و ماشین آلات ریسندگی در رتبه‌های نخست قرار دارند.

در مراسم افتتاحیه این همایش که در هتل همای تهران با حضور سفیر ایتالیا در ایران، مدیرکل آچیمیت، تولیدکنندگان، صنعتگران و فعالان صنایع نساجی ایران و شرکت‌های ایتالیایی حضور داشتند، سفیر ایتالیا اعلام کرد که کشورش در خط مقدم برای احیای ارتباطات مؤثر و مثبت با ایران قرار دارد. وی برجام را فرصت مناسبی برای تقویت فعالیت‌های دوجانبه میان ایران و ایتالیا دانست.

مدیرکل آچیمیت نیز اذعان داشت: زمان آن فرا رسیده که انرژی‌هایمان را در بازار ایران سرمایه‌گذاری کنیم تا زمان از دست داده را جبران کنیم که نقطه آغاز این حرکت، حضور در هیأت تجاری اعزامی به ایران و برگزاری همایش در شهرهای تهران، یزد، اصفهان و مشهد است.

همایش سازندگان ماشین آلات نساجی ایتالیا در ایران با سخنرانی مارو کنچاتوری (Mauro Conciatori) - سفیر ایتالیا در ایران - به‌طور رسمی آغاز شد. وی ضمن خوشامدگویی به میهمانان با اعلام این مطلب که صنعت ماشین‌سازی ایتالیا در ایران بسیار شناخته شده است و صنعت ایتالیا به‌عنوان یک شریک سنتی و قابل اعتماد برای صنعتگران ایرانی به‌شمار می‌آید؛ گفت: در بخش منسوجات به‌طور خاص چشم‌انداز بسیار روشنی برای توسعه بازار وجود دارد؛ اما ایده برگزاری یک همایش برای برقراری ارتباط با بخش‌های مختلف صنایع نساجی ایران بسیار مبتکرانه و مثبت است و معتقدم نه تنها این همایش، انعکاس‌دهنده شرایط مساعد برای داشتن روابط تجاری گسترده‌تر میان دو کشور خواهد بود بلکه در بخش‌های تولیدی و اقتصادی،

ارتباطات موثری میان ایران و ایتالیا وجود دارد؛ ضمن این که زمان بسیار خوبی برای تقویت این ارتباطات در ایران فرا رسیده است.

وی ادامه داد: به نظر می‌رسد واحدهای صنعتی ایران نیازمند به‌روزرسانی تکنولوژی است و در این راستا بهره‌گیری از برندهای ایتالیایی بسیار موثر است که در صورت موفقیت، می‌توانند وارد بازارهای گسترده کشورهای همسایه خود شوند. به گفته این مقام مسئول، هدف ما نمایش اراده قوی دولت ایران و ایتالیا در راستای تقویت رابطه تجاری میان دو کشور است.

کنج‌توری تصریح کرد: در ابتدای مأموریتم به‌عنوان سفیر ایتالیا در تهران، گفت‌وهای مستمر برای توافق هسته‌ای باعث تقویت ارتباطات دوجانبه میان ایران و سایر کشورها شده بود و ایتالیا در خط مقدم برای احیای ارتباطات موثر و مثبت با ایران قرار داشت.

به اعتقاد وی، برجام فرصت مناسبی برای تقویت فعالیت‌های دوجانبه میان ایران و ایتالیا به وجود آورد کما این که مدتی پیش چهار وزیر ایتالیا در رأس هیأت اقتصادی و تجاری به ایران آمدند. آقای دکتر حسن روحانی، برای نخستین سفر رسمی خود به اروپا پس از اجرای برجام، راهی ایتالیا شدند و سه روز در شهر رم اقامت داشتند. دو ماه و نیم بعد از آن نخست وزیر ایتالیا - آقای مائو رنتزی Matteo Renzi - به ایران سفر کردند و تشریفاتی که برای استقبال از ایشان توسط آقای دکتر روحانی به عمل آمد، نشان‌دهنده احترام فوق‌العاده‌ای است که هر دو کشور برای همدیگر قائل هستند.

سفیر ایتالیا در تهران خاطرنشان کرد: تلاش‌های خود را به عمل می‌آوریم تا تفاهم‌نامه‌های منعقد شده میان دو کشور را به نقشه راه تبدیل کنیم. وی اذعان داشت: ایتالیا به دنبال احیای شراکت استراتژیک با ایران است و پیشنهاد می‌کنم این اقدام در سه بخش «فرهنگ»، «ژئوپلیتیک» و «اقتصاد» انجام شود. در بخش روابط فرهنگی باید عنوان کنم که مدتی پیش آنتونیو چزارو - معاون نخست‌وزیر ایتالیا - در نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران حضور یافت و ملاقات‌هایی با هم‌تایان ایرانی خود داشتند.

کنج‌توری اضافه کرد: در بخش توسعه روابط ژئوپلیتیک نیز هفته گذشته، وزیر امور خارجه ایتالیا به ایران آمد تا کنوانسیون که توسط یکی از

بنیادهای ایتالیا برای توسعه بسترهای سیاسی با هم‌تایان ایرانی تدوین شده، راه‌اندازی نماید. در بخش اقتصاد نیز نخست وزیر ایتالیا طی سفر به ایران اعلام کردند که باید برای از سرگیری روابط مالی و بانکی دو کشور تعجیل شود. وی در پایان از تلاش مدیران آچیمیت، دفتر ایچه در تهران و وزارت صنعت، معدن و تجارت ایران جهت برگزاری این همایش سپاسگزاری نمود.

صادرات ماشین‌آلات نساجی ایتالیا به روایت آمار

دومین سخنران همایش، رافائلا کارابلی Raffaella Carabelli - رئیس انجمن تولیدکنندگان ماشین‌آلات نساجی ایتالیا (ACIMIT) - بود. وی عنوان داشت: طبق آمارهای سال ۲۰۱۵، بخش ماشین‌آلات نساجی ایتالیا دارای ۳۰۰ شرکت، ۱۲۰۰۰ پرسنل، ۲/۶ میلیارد یورو سرمایه در گردش و ۲/۲ میلیارد یورو صادرات است.

وی افزود: مهم‌ترین بازارهای صادراتی ماشین‌آلات نساجی ایتالیا به ترتیب کشورهای چین، ترکیه، هند، بنگلادش، آمریکا، آلمان، پاکستان، ویتنام، پرتغال و برزیل می‌باشد و صادرات ماشین‌آلات نساجی ایتالیا به تفکیک حوزه‌های مختلف عبارتند از: ماشین‌آلات ریسندگی ۲۵ درصد، ماشین‌آلات کشفایی ۱۱ درصد، ماشین‌آلات تکمیل ۲۹ درصد، لوازم جانبی ۲۳ درصد، ماشین‌آلات بافندگی ۷ درصد و سایر

ماشین‌آلات ۵ درصد. کارابلی ضمن اعلام این مطلب که محصولات ایتالیایی، تمامی بخش‌های زنجیره تولید نساجی را پوشش قرار می‌دهد، تصریح کرد: ماشین‌آلات به گونه‌ای طراحی شده‌اند که قادر به انجام عملیات بر روی انواع الیاف از طبیعی گرفته تا جدیدترین و نوآورانه‌ترین الیاف مصنوعی هستند. رئیس آچیمیت سپس به ارائه آماری از میزان صادرات ماشین‌آلات بخش‌های مختلف نساجی ایتالیا به ایران پرداخت که شامل موارد زیر بود: ماشین‌آلات تکمیل ۲۹ درصد، لوازم جانبی ۲۳ درصد، ماشین‌آلات ریسندگی ۱۹ درصد، ماشین‌آلات بافندگی ۱۱ درصد، ماشین‌آلات کشفایی ۵ درصد و سایر ماشین‌آلات ۱۳ درصد. بخش دیگر سخنرانی کارابلی به فعالیت‌های آچیمیت در زمینه فناوری‌های پایا اختصاص داشت که به گفته وی، امروزه افزایش آگاهی از مسائل زیست محیطی، زنجیره ارزش نساجی را به سمت تغییرات مستمر هدایت می‌کند که در این میان، پایایی نقش بسیار مهمی در خرید محصولات نساجی و پوشاک ایفا می‌نماید. وی اضافه کرد: در بسیاری از کشورها، هدف‌گذاری‌هایی در مورد بهره‌وری مواد اولیه و انرژی صورت می‌گیرد که این چالش‌ها به شرکت‌های نساجی فرصتی می‌دهد تا به دنبال افزایش بهره‌وری، کاهش هزینه‌ها و افزایش رقابت‌پذیری باشند. به گفته وی، تولیدکنندگان ماشین‌آلات نساجی

کفپوش، نخ، مواد شیمیایی، رنگ و... به فعالیت می‌پردازند. وی، تعداد کل کارخانه‌های صنایع نساجی و پوشاک ایران را ۸۱۸ واحد برشمرد و گفت: صنعت نساجی ۱۱ درصد از کل صنایع ایران را به خود اختصاص می‌دهد.

به گفته دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران، این تشکل مرکب از کمیته‌های تخصصی است که طبق تقاضای موجود می‌توان یکسری کمیته ویژه نیز به وجود آورد. وی به سایت انجمن صنایع نساجی ایران و سایت نساجی نیوز اشاره کرد که اخبار مربوط به صنایع نساجی ایران و جهان و مسائل اقتصادی، صنعتی و تجاری را در اختیار فعالان این صنعت قرار می‌دهد. ضمن این که بولتن «رشته‌ها و بافته‌ها» به صورت هفتگی و ماهنامه‌ای تحت عنوان «دنیای نساجی» منتشر می‌کنیم. در بخش مطالعات راهبردی و آماری انجمن نیز اطلاعات و آمارهای مختلف صنایع نساجی تهیه و تدوین می‌شود. رئیس‌زاده در بخش دیگر سخنرانی خود به معرفی اجمالی اعضای هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران پرداخت و سپس تریبون را به علی رئیس‌زاده سپرد. وی گفت: در سال‌های گذشته، صنایع نساجی ایران رونق بسیار خوبی داشت و اغلب شرکت‌ها، ارتباطات گسترده‌ای با کمپانی‌های اروپایی داشتند. در دوران تحریم، صنایع نساجی ایران در وضعیتی قرار گرفت که متأسفانه بخشی از بازار را از دست دادیم؛ اما در همین مقطع زمانی که با رکود شدید اقتصادی مواجه بودیم، واردات ماشین‌آلات نساجی روند صعودی به خود گرفت.

رئیس‌زاده افزود: تعداد نیروی شاغل در صنعت نساجی ایران ۲۹۷ هزار نفر است که ۱۳ درصد از کل شاغلین صنایع کشور را در بر می‌گیرد، سرمایه‌گذاری ۷۸ هزار میلیارد ریال است که ۵ درصد از سرمایه‌گذاری کلی صنایع ایران را تشکیل می‌دهد. سهم ارزش افزوده این صنعت نیز ۳ درصد از کل ارزش افزوده صنایع کشور است.

وی سپس به موضوع صادرات منسوجات و پوشاک پرداخت و گفت: ارزش صادرات محصولات نساجی در سال ۲۰۱۴، ۸۹۱/۶ میلیون دلار و ارزش صادرات پوشاک در همین سال ۷۱/۳ میلیون دلار بود. روند صادرات منسوجات ایرانی در سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۴ روند کاهشی را تجربه کرد البته در سال ۲۰۱۲ به رشد اندکی دست یافت اما در سال‌های بعدی بار دیگر این کاهش تداوم یافت.

به گفته رئیس‌زاده، طبق آمارهای سال ۲۰۱۴، سهم صادرات پوشاک ایران ۵ درصد، فرش دستباف ۳۳ درصد، سایر منسوجات ۲۹ درصد و فرش ماشینی ۳۲ درصد است که سهم قابل توجهی به شمار می‌آید. روند صادرات محصولات نساجی ایران در سال ۲۰۱۰، ۹۹۳ میلیون دلار، در سال ۲۰۱۱، ۹۳۹ میلیون دلار، در سال ۲۰۱۲، ۱۰۹۷ میلیون دلار، در سال ۲۰۱۳، ۹۴۹ میلیون دلار و در سال ۲۰۱۴، ۸۹۱ میلیون دلار بود. وی گفت: فرش دستباف ۳۳ درصد، فرش ماشینی ۳۲ درصد، پوشاک ۶ درصد و سایر

ایتالیا، همواره توانسته‌اند راه‌حلی برای تبدیل چالش‌ها به فرصت‌ها ارائه دهند. کارایی ضمن تأکید بر توجه صنعت ماشین‌آلات ایتالیا به فناوری‌های سبز و دوستدار محیط زیست، به معرفی کوتاه انجمن تحت مدیریت خود پرداخت و گفت: آچیمیت که به عنوان پل ارتباطی با تولیدکنندگان ایتالیایی محسوب می‌شود، فعالیت خود را از سال ۱۹۴۵ آغاز کرد و وظیفه آن، خدمت‌رسانی به شرکت‌های تولیدکننده ماشین‌آلات نساجی و لوازم جانبی مرتبط می‌باشد. همچنین مأموریت ما ترویج ماشین‌آلات ایتالیایی در سراسر دنیا و حمایت از تولیدکنندگان در مسیر بین‌المللی شدن است.

توانمندی‌ها و وضعیت فعلی صنایع نساجی ایران

محمد مهدی رئیس‌زاده- دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران- سخنران بعدی همایش سازندگان ماشین‌آلات نساجی ایتالیا بود. وی مطالب خود را با معرفی انجمن صنایع نساجی ایران آغاز کرد و گفت: انجمن صنایع نساجی ایران در سال ۱۹۶۱ راه‌اندازی شد و دارای ۵۵ سال سابقه فعالیت مستمر می‌باشد و در حال حاضر انجمن ۵۰۰ عضو دارد که در شاخه‌های مختلف صنایع نساجی اعم از ریسندگی، بافندگی، پتوبافی، فرش،

اهداف صنایع نساجی ایران بر اساس برنامه‌های تدوین شده توسط دولت جهت رقابت‌پذیر نمودن این صنعت:

- ۱- دو برابر شدن صادرات محصولات نساجی سال ۲۰۲۱
- ۲- سرمایه‌گذاری در صنایع مبتنی بر دانش فنی، فناوری نانو و محصولات سبز
- ۳- بازسازی و ارتقا کارخانه‌های از کار افتاده از طریق انتقال دانش فنی
- ۴- افزایش تولید الیاف طبیعی و دست‌باف با محصولات با کیفیت بالا مانند پنبه، پلی استر و اکریلیک
- ۵- ایجاد شهرک‌های صنعتی نساجی و پوشاک برای دستیابی به اهداف رقابتی
- وی در پایان به ارائه توصیه‌های انجمن صنایع نساجی ایران برای حضور موثرتر اعضای انجمن

- شامل موارد زیر بود:
- ۱- شرایط محیطی مناسب برای تولید پنبه و سرمایه‌گذاری در سراسر کشور
 - ۲- ارزش افزوده بالا
 - ۳- در دسترس بودن منابع طبیعی نفت و گاز برای تولید الیاف مصنوعی
 - ۴- وجود خطوط تولید مختلف
 - ۵- هزینه‌های پایین سرمایه‌گذاری سرانه اشتغال در صنایع نساجی در مقایسه با سایر صنایع
 - ۶- دسترسی به بازارهای داخلی، منطقه‌ای (۷۰۰ میلیون نفر) و کشورهای اسلامی (۱/۵ میلیارد نفر)
 - ۷- در دسترس بودن نسل جوان تحصیلکرده در سراسر کشور
 - ۸- قدرت چانه‌زنی بالای انجمن‌ها و تشکل‌های حرفه‌ای و مردمنهاد و توجه بیشتر دولت به سازمان‌های مردمنهاد

منسوجات ۲۹ درصد از صادرات صنایع نساجی و پوشاک ایران را تشکیل می‌دهند؛ همچنین اقلام عمده در صادرات منسوجات و پوشاک (به استثنای فرش) شامل این موارد است: گونی ۳۳ درصد، الیاف مصنوعی و نخ ۲۶ درصد، منسوجات صنعتی ۱۲ درصد، پارچه ۷ درصد، الیاف پشم و نخ ۷ درصد، منسوجات خانگی ۵ درصد، سایر منسوجات ۸ درصد. وی ادامه داد: طبق آمارها در سال ۲۰۱۴، واردات منسوجات به ایران ۸۱۳/۸ میلیون دلار، واردات پوشاک ۱۸/۲ میلیون دلار و واردات ماشین‌آلات نساجی در سال ۲۰۱۵، ۳۲۴/۴ میلیون دلار است. ضمن این‌که روند واردات منسوجات و ماشین‌آلات نساجی از سال ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۴ تغییر زیادی نداشت.

بخش دیگر سخنرانی رئیس‌زاده به مزیت‌های نسبی صنایع نساجی ایران اختصاص داشت که

شرکت‌های حاضر در همایش سازندگان ماشین‌آلات نساجی ایتالیا در ایران

AUTEFA SOLUTIONS ITALY	MARIO CROSTA
BETA MACHINERY	MARZOLI MACHINES TEXTILES
BIANCO	MESDAN
C.P.S TEX	RF SYSTEMS
CORINO MACCHINE TESSILI	RITE
CUBOTEX	ROJ
FADIS	SANTEX RIMAR GROUP
FERRARO	SAVIO
ITEMA	SMIT
JTS	SSM GIUDICI
LAIP	STALAM
LORIS BELLINI	UNITECH
COGNE	DAROITEX
IMA	

آشنایی بیشتر با شرکت‌های حاضر در این همایش‌ها، مسائل فنی و تکنولوژیکی خود را با میهمانان خارجی در میان گذاشتند.

لازم به توضیح است که بیشترین استقبال از این مجموعه برنامه‌ها در شهر مشهد بود که مهندس رضا حمیدی مدیر گروه فرش و چرم مشهد و عضو هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران نیز به‌عنوان سخنران مطالبی را خطاب به حاضرین ارائه فرمودند پس از مشهد شهرهای اصفهان، تهران و یزد در رتبه‌های بعدی استقبال از این رویداد بودند لازم به توضیح است که برنامه‌های بازدید از واحدهای صنعتی و اماکن توریستی این شهرها نیز جزو برنامه‌های این سفرها بود.

۱۹۵۸ به‌عنوان اولین دانشکده مهندسی نساجی کشور تحت‌عنوان «انستیتو نساجی و رنگریزی» فعالیت علمی و آموزشی خود را شروع کرد و در حال حاضر این رشته در سه گرایش «شیمی نساجی و علوم الیاف»، «تکنولوژی نساجی» و «پوشاک» به تربیت دانشجو می‌پردازد. وی ادامه داد: علاوه بر دانشکده مهندسی نساجی دانشگاه امیرکبیر، دانشکده‌های نساجی دیگری در شهرهای مختلف ایران از جمله اصفهان، یزد، رشت و... راه‌اندازی شده‌اند؛ همچنین در دانشگاه‌های آزاد اسلامی نیز دانشکده‌های نساجی شکل گرفته‌اند.

پس از اتمام سخنرانی‌های افتتاحیه، بخش‌های تخصصی همایش آغاز شد. این همایش در شهرهای یزد، اصفهان و مشهد نیز برگزار شد و صنعتگران نساجی شهرهای مختلف ضمن

سازندگان ماشین‌آلات نساجی ایتالیا (آچیمیت) به ایران پرداخت که عبارتند از:

- ۱- توجه ویژه به ارائه خدمات پس از فروش به مشتریان
- ۲- قیمت‌گذاری‌های قابل رقابت
- ۳- تأمین مالی پروژه‌ها
- ۴- سرمایه‌گذاری‌های مشترک و همکاری‌های متقابل

آخرین سخنران بخش افتتاحیه همایش، دکتر سعید شیخ‌زاده- عضو هیأت علمی دانشکده مهندسی نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر- بود که به جایگاه سخنرانی دعوت شد. وی به معرفی دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی‌تکنیک تهران) پرداخت و گفت: دانشکده مهندسی نساجی هم‌زمان با تأسیس دانشگاه پلی‌تکنیک تهران در سال

گزارش

اصلاحیه مالیات‌های مستقیم و دغدغه‌های بخش خصوصی

نیز ادامه یافت. در ابتدای این نشست سهیلا جلودارزاده، با اشاره به مشکلاتی که برای برخی واحدهای صنعتی شهرک شمس آباد در مواجهه با بانک‌ها ایجاد شده است، ایجاد دادگاه‌های ویژه رسیدگی به تخلفات و دعاوی بانکی و دادرسی حمایت از تولید را الزامی برشمرد و درخواست کرد که جلسه‌ای از کمیسیون به بررسی این موضوع اختصاص پیدا کند.

کمیسیون تسهیل محیط کسب و کار اتاق تهران که در شرف برگزاری یک سمینار با محوریت مسایل و مشکلات ناشی از اجرای اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم و نیز مشکلات مالیاتی فعالان اقتصادی است، در بیستمین نشست خود بحث و بررسی موارد قابل طرح در این سمینار را که از چند جلسه قبل آغاز شده بود، ادامه داد. در این نشست همچنین پیشنهاد ایجاد دادگاه‌های ویژه رسیدگی به تخلفات و دعاوی بانکی نیز مطرح شد و انتقاد از طرح اصلاح نظام بانکداری در مجلس

محمدرضا نجفی‌منش، رییس این کمیسیون نیز با استقبال از این پیشنهاد گفت: بهتر است دادگاهی برای رسیدگی به کلیه دعاوی حقوقی مربوط به تولید ایجاد شود. یعنی اگر بتوانیم زمان رسیدگی به پرونده‌های مربوط به تولید را از حدود ۵۰۰ روز کاهش دهیم، رتبه ایران از نقطه نظر ارزیابی‌های بین‌المللی ارتقا پیدا می‌کند. او افزود: پیشنهاد ایجاد این دادگاه را می‌توان به سه قوه ارائه کرد.

معضل طرح بانکداری بدون ربا

محمد مهدی رییس‌زاده، دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران نیز با اشاره به طرح اصلاح قانون عملیات بانکداری بدون ربا که در مجلس شورای اسلامی در دست بررسی بود، گفت: با توجه به اینکه این قانون روی نظام پولی کشور اثر دارد، پیشنهاد ما در اتاق ایران نیز تعویق در بررسی و بازنگری در این طرح بود. ضمن اینکه قانون عملیات بانکداری بدون ربا مشمول اصل ۸۵ قانون اساسی شده است و به همین سبب در صحن علنی مجلس مورد بررسی قرار نگرفت. تجربه قوانین اصل ۸۵ مانند مالیات بر ارزش افزوده نشان می‌دهد که این قوانین آزمایشی پس از چند سال دائمی شده و گرفتاری‌های بسیاری را برای کشور ایجاد می‌کند.

او افزود: منهای بخشی از این طرح اصلاحی که در اتاق تهران مورد بررسی قرار گرفت و اعتراض نمایندگان بخش خصوصی همراه مستندات آن برای مجلس فرستاده شد، نکات خوبی هم در این طرح وجود دارد. اما به طور کلی این طرح دارای ایرادی ساختاری است و به دلیل وجود همین ایراد ساختاری است که فعالان بخش خصوصی و دولت درخواست به تعویق افتادن آن را دارند.

او گفت: در این طرح هیات نظارتی پیش‌بینی شده که رییس بانک مرکزی، چهار اقتصاددان را برای عضویت در این شورا برمی‌گزیند که به مدت هفت سال، حق عزل آنها را ندارد. در کنار این چهار اقتصاددان، تعدادی فقیه نیز با تایید شورای نگهبان انتخاب می‌شوند و شورای نظارتی تشکیل می‌دهند که عملاً اختیاراتش فراتر از شورای پول و اعتباری است که هم‌اکنون وجود دارد.

کوروش پرویزیان دیگر عضو این کمیسیون

نیز گفت: این که عده‌ای اصرار دارند قانونی مهم برای بخش خصوصی را در مدت دو هفته بررسی و به تصویب برسانند، به دلیل وجود مسایل فنی و تکنیکی نیست. او ادامه داد: البته طراحان این طرح بر این عقیده هستند که قانون قبلی موردی از باب ربوی بودن ندارد و مهمترین شبهه‌ای که مطرح می‌شود در مورد جرایم تأخیر در قانون قبلی است. اما آنچه در این طرح اصلاحی مطرح شده، نه تنها مشکلات را از دیدگاه مشتری حل نمی‌کند، بلکه به پیچیدگی آن می‌افزاید. در حال حاضر بخشودگی جرایم تأخیر به هر نحو که محاسبه شود، در اختیار هیات مدیره بانک است. در حالی که در قانون جدید گفته شده که جرایم از مشتریان گرفته شود و در صندوق واریز شود. بنابراین این پول شبهه‌دار بر اساس قانون جدید نیز باید توسط مشتری پرداخت شود. او ادامه داد: در صورت شکل‌گیری این صندوق، سیستم رانتی و دلالتی برای دریافت پول آن شکل خواهد گرفت.

پرویزیان گفت: ایراد تکنیکی و فنی طرح اصلاح قانون بانکداری بدون ربا این است که وقتی یک بانک خصوصی وارد مذاکره با مشتری می‌شود، وامی که به مشتری اعطا می‌کند، متعلق به دولت یا بانک مرکزی نیست که جرایم تأخیر در بازپرداخت این تسهیلات در آن صندوق واریز شود بلکه متعلق به سهامدار خرد است. این عضو کمیسیون تسهیل کسب‌وکار ادامه داد: ایرادات فنی بسیاری به این طرح وارد است و در شرایطی که سرنوشت فعالان اقتصادی را تحت تأثیر قرار می‌دهد، نظرات فعالان اقتصادی در آن تعبیه نشده است. او با اشاره به هیات نظارتی که در این طرح پیش‌بینی شده است، گفت: تمام روابط بانکی به صورت مبهم به این هیات نظارت ۹ نفره به ریاست رییس‌کل بانک مرکزی منتقل شده و مشخص نیست مکانیزم فعالیت این هیات چگونه است. دستورالعمل‌های موجود نیز لغو می‌شود و دستورالعمل‌های جدیدی نیز تدوین نخواهد شد.

پرویزیان افزود: در کنار این هیات نظارت، یک شورای فقهی نیز به عنوان یکی از ارکان بانک مرکزی پیش‌بینی شده است و به نظر می‌رسد اقدامات این شورا با وظایف شورای نگهبان

هم‌پوشانی داشته باشد. از این رو به‌رغم برخی نقاط قوت آن همچون، بخش سپرده‌ها و بخش تفکیک قرض‌الحسنه، ایراداتی به این طرح وارد است که به طور حتم ابهام و گرفتاری‌های مردم و فعالان اقتصادی را بیشتر خواهد کرد. او ادامه داد: تدوین و تصویب این قانون مادر نیازمند بررسی در محافل دولتی، بخش خصوصی و دانشگاهی است.

در ادامه این نشست محمدرضا نجفی‌منش، رییس کمیسیون تسهیل کسب‌وکار اتاق تهران، با اشاره به دستور اصلی بیستمین نشست کمیسیون، گفت: مقرر بود تشکلهای اقتصادی بخش خصوصی موارد مبهمی را که به قانون اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم وارد می‌دانستند، به کمیسیون انعکاس دهند تا توسط مشاوران مالیاتی اتاق مورد بررسی قرار گیرد و چنانچه موضوع مهمی به نظر می‌رسید در قالب یک سمینار مطرح شود.

در ادامه این نشست عباس خدر، به عنوان یکی از مشاوران مالیاتی اتاق تهران به آرای یکی از کارشناسان این کمیسیون در مورد اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم پاسخ داد. او در بخشی از سخنانش گفت: یکی از ایراداتی که به اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم مطرح شده این است که تبصره ۳ ماده ۲ مالیات‌های مستقیم، تبدیل به بند ۴ قانون شده است. اما از نظر ما این گونه به نظر می‌رسد که این قانون منافع بخش خصوصی را در نظر گرفته و معافیت مالیاتی تمام نهادها و بنیادها را از بین برده است. خدر ادامه داد: اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم دارای ایراداتی است اما با حذف بندهای ۹۸، ۱۵۲، ۱۵۴ و ۱۵۸ قانون مصوب سال ۱۳۶۶ از اعمال سلیقه ممیزان مالیاتی جلوگیری کرده است. به شرط اینکه طرح جامع مالیاتی اجرا شود. در این صورت ممیزان برای آرای خود باید مستندات قانونی ارائه کنند. پس از او نیز پیمان دارابیان، مدیر امور مالیاتی اتاق تهران به طرح برخی ایرادات از سوی تشکلهای پرداخت و با اشاره به مواد قانونی به این ایرادات پاسخ داد، به گفته او این ایرادات جدی نبوده و نیازی به طرح شدن در سمینار ندارند.

در ادامه محمد مهدی رییس‌زاده به ارائه دیدگاه خود پرداخت و گفت: در حال حاضر چنانچه

فعالان اقتصادی بخواهند شفاف و به صورت یک دفتره فعالیت کنند، اگر طرف مقابل معامله او کسانی باشند که نخواهند نامی از آنها برده شود، با مشکلات مالیاتی مواجه شده و اگر به درخواست بنکداران تمکین نکنند با مشکلات فروش مواجه خواهند شد. اکنون راهکار چیست؟ خدر نیز توضیح داد: راهکار این است که شما به کسانی که با کد واقعی خود معامله می‌کنند، چند درصد تخفیف بدهید. سبحانی که به نمایندگی از مرکز پژوهش‌های مجلس در این نشست حضور یافته بود، گفت: به موجب نگرانی‌هایی که فعالان بخش خصوصی در مورد قانون اصلاحیه مالیات‌های مستقیم مطرح می‌کنند، مرکز پژوهش‌های مجلس برگزاری سلسله جلساتی را به منظور نقد و بررسی این قانون با موضوع جرایم مالیاتی، معافیت‌ها و تجدید ارزیابی دارایی‌ها، در دستور کار قرار داده است. او از اتاق تهران نیز دعوت کرد که نمایندگان خود را برای حضور در این جلسات معرفی کند. سبحانی ادامه داد: اکنون سازمان امور مالیاتی و مودیان از وضعیت موجود راضی نیستند.

منشا این نارضایتی نیز این است که شفافیت و اطلاعات در این اقتصاد وجود ندارد. او افزود: راهکار افزایش شفافیت مالیاتی این است که اقتصاد شفاف شود. اما نکته این است که اگر این قوانین مترقی به صورت نیم‌بند اجرایی شود، به ضرر تولید نخواهد بود؟ او اضافه کرد: دیدگاه ما این است که اگر این قانون به طور کامل اجرایی شود، سهم بخش تولید در پرداخت مالیات‌ها کاهش پیدا می‌کند. بنابراین اتاق می‌تواند کمک کند که این قانون به طور کامل اجرا شود تا تولید منتفع شود. داریوش مهاجر، یکی از کارشناسان این کمیسیون نیز گفت: واحدهای کوچک و متوسط متعلق به بخش خصوصی بوده و به شدت از ناحیه سیاست‌های مالیاتی تحت فشار قرار دارند. اگر این قانون با دقت اجرا نشود این بنگاه‌ها متحمل آسیب جدی خواهند شد و این آسیب منجر به افزایش بیکاری و آسیب‌های اجتماعی خواهد بود. او افزود: معضلی که آقای رییس‌زاده به آن اشاره کرد، بسیار جدی است و سبب می‌شود که خریداران برای تامین کالا به قاچاقچیان مراجعه

کنند و به فساد دامن بزنند. عباس آرگون، دیگر عضو کمیسیون تسهیل کسب‌وکار اتاق تهران، به مالیات‌ستانی از سود سپرده‌ها اشاره کرد و گفت: اکنون بخش‌های اقتصادی کشور، اکثراً زیان‌ده هستند و مالیات می‌پردازند، اما بخشی که با کمترین ریسک و بالاترین بازدهی پول خود را در بانک‌ها می‌اندوزد، به چه دلیل نباید مالیات بپردازد؟ بنابراین این موضوع باید مورد توجه سیاستگذاران قرار گیرد. او افزود: اکنون هفت هزار بخشنامه مالیاتی در کشور وجود دارد که اگر هر کدام فقط ۵ صفحه باشد، حدود ۳۵ هزار صفحه بخشنامه داریم. حال کدام ممیز مالیاتی به این بخشنامه‌ها اشراف دارد؟ تسهیل کسب‌وکار مستلزم آن است که بخشی از این بخشنامه‌ها از دور خارج شود. پس از بحث و بررسی این موضوعات، محمدرضا نجفی‌منش به دو تن از کارشناسان کمیسیون ماموریت داد تا سایر ایرادات مورد اشاره از سوی تشکل‌ها را بررسی و جمع‌بندی کنند و در صورت لزوم برای مطرح کردن در سمینار مالیاتی تدوین کنند.

قابل توجه اعضای محترم انجمن صنایع نساجی ایران

نظر به اینکه دبیرخانه انجمن صنایع نساجی ایران وب سایت خبری خود را روزانه به‌روزرسانی می‌کند و اطلاعات و اخبار و مکاتبات مربوط به اعضا، اعم از بخشنامه‌ها و قوانین و مقررات را در وب سایت خود قرار می‌دهد؛ لذا با توجه محدودیت صفحات مجله در درج این موارد، خواهشمند است سایت

انجمن به نشانی www.aiti.ir و www.nasajinews.com

را ملاحظه و موارد فوق را در صورت نیاز دانلود فرمایید.

گزارش جدید بانک جهانی از پیش‌بینی رشد اقتصادی ایران و جهان

تصویر اقتصاد جهان به روز شد

اشاره

بانک جهانی در گزارش جدید خود پیش‌بینی‌هایش را از رشد اقتصادی ایران و جهان تغییر داد. تخمین رشد اقتصادی جهان از ۲/۹ درصد در گزارش قبلی بانک که در ماه ژانویه منتشر شد، به ۲/۴ درصد نزول کرد. رشد اقتصادی در ایران با ۱/۴ درصد کاهش نسبت به گزارش قبلی به ۴/۴ درصد خواهد رسید. تطبیق سیاست‌های پولی بانک مرکزی با استانداردهای جهانی، رساندن نرخ تورم به سطوح هدف‌گذاری شده و یکسان‌سازی نرخ ارز از توصیه‌های این گزارش برای دوران پست‌تحریم اقتصاد ایران است.

ضعیف در اقتصادهای پیشرفته، ضعف تجارت و افت جریان سرمایه اعلام شده است.

پیش‌بینی بانک از اقتصاد ایران

در این گزارش نرخ رشد تولید ناخالص حقیقی ایران برای سال ۲۰۱۶، با ۱/۴ درصد کاهش نسبت به پیش‌بینی قبلی بانک که در ژانویه سال جاری منتشر شد، ۴/۴ درصد تخمین زده شده است.

رشد اقتصادی سال ۲۰۱۵ به برآورد این بانک ۱/۶ درصد بوده که ۰/۳ درصد از برآورد قبلی پایین‌تر بوده است. تخمین رشد تولید ناخالص داخلی حقیقی ایران برای تمام سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۸ نسبت به تخمین بانک در ماه

بانک جهانی در گزارش جدیدی پیش‌بینی‌هایش از رشد اقتصادی جهان و ایران را تغییر داد. بر این اساس رشد اقتصادی ایران در سال جاری میلادی ۴/۴ درصد خواهد بود که نسبت به پیش‌بینی ماه ژانویه ۱/۴ درصد کاهش یافته است. بانک جهانی همچنین پیش‌بینی خود از رشد اقتصادی جهان در سال جاری میلادی را نیز کاهش داد.

بر این اساس در سال ۲۰۱۶ میلادی رشد اقتصادی جهان ۲/۴ درصد خواهد بود. این در حالی است که در پیش‌بینی ماه ژانویه این نهاد بین‌المللی از رشد اقتصادی جهان رقم ۲/۹ درصد اعلام شده بود. علت این کاهش پیش‌بینی، قیمت‌های پایین کالاهای تقاضای

ژانویه کاهش یافته است. رشد اقتصادی برای سال‌های ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ به ترتیب ۴/۹ و ۴/۷ درصد پیش‌بینی شد که در گزارش قبلی به ترتیب ۶/۷ درصد و ۶ درصد تخمین زده شده بود. در گزارش قبلی ماه ژانویه لغو تحریم‌ها و بازگشت ایران به بازارهای جهانی افق بسیار مثبتی پیش روی محققان، سیاستمداران و آحاد اقتصادی قرار داده بود. با گذشت زمان و روبه‌رو شدن با موانع عملی، اما چه به دلیل پابرجا بودن تحریم‌های مالی آمریکا و چه ریسک‌های موجود در کشور و مشکلات ساختاری انتظارات از رشد اقتصادی کشور کاهش یافته که در گزارش جدید بانک جهانی نیز بازتاب یافته است.

واقعیت این است که با لغو تحریم‌ها و ورود ایران به بازارهای جهانی، سیاست‌های پولی بانک مرکزی باید خود را با استانداردهای جهانی تطبیق بدهند.

مهم‌ترین بخش این سیاست‌های پولی، کنترل نرخ تورم و رساندن آن به سطح هدف‌گذاری شده؛ یعنی تورم یک‌رقمی شمرده شده است. یکسان‌سازی نرخ ارز در برابر دو نرخ ارز دولتی و آزاد که امروزه وجود دارد هدف دیگر سیاست‌ها باید شمرده شود تا تنها یک رژیم نرخ ارز در کشور وجود داشته باشد. در گزارش بانک جهانی این یکسان‌سازی در سپتامبر (شهریور) سال جاری اجرا و عملیاتی می‌شود؛ در حالی که بنابر گزارش‌های اخیر مسئولان طرح یکسان‌سازی نرخ ارز به نیمه دوم سال جاری موکول شده است. بنابر تخمین گزارش این بانک رشد اقتصادی خاورمیانه برای سال ۲۰۱۶ به ۲/۹ خواهد رسید و برای سال‌های ۲۰۱۷-۱۸ به‌طور متوسط تا نرخ رشد ۳/۶ درصد افزایش می‌یابد که بخش اعظم آن به سبب انتظارات مثبت برای رشد اقتصادی ایران در دوران بعد از تحریم‌ها و امید به افزایش قیمت نفت در سال ۲۰۱۷ است.

قیمت سربس‌ر نفت قیمتی تعریف می‌شود که با در نظر گرفتن میزان تولید یک کشور درآمدهای نفتی مخارج دولت را پوشش بدهد. یعنی اگر قیمت سربس‌ر نفت به ازای هر بشکه برای یک کشور خاص ۱۰۰ دلار باشد در این صورت اگر متوسط قیمت نفت در یک سال کمتر از ۱۰۰ دلار باشد دولت دچار کسری بودجه و اگر بیشتر

باشد دولت دارای مازاد بودجه خواهد شد. در نگاهی دیگر این قیمت تا حدی گویای وابستگی دولت به قیمت‌های نفت است. برای اقتصاد ایران این قیمت سربس‌ر از سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۶ روند کاهشی را نشان داده است که به معنای حرکت رو به استقلال مخارج دولت از قیمت نفت و درآمدهای نفتی است. تراز حساب جاری ایران از حدود ۵ درصد تولید ناخالص داخلی در سال ۲۰۱۴ به کمتر از یک درصد در سال ۲۰۱۵ کاهش یافت. تراز مالی دولت (کسری بودجه یا مازاد بودجه) که در هر دو سال مقادیر منفی را به ثبت رسانده، یعنی دچار کسری بودجه بوده است، از سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۵ روند کاهشی داشته و کسری بودجه دولت افزایش یافته ولی این کسری بودجه همچنان کمتر از ۵ درصد تولید ناخالص داخلی برآورد شده است.

لغو تحریم‌ها فضای اقتصادی ایران را به روی سرمایه‌گذاران و تاجران خارجی باز کرده است. در آوریل سال جاری میلادی تولید نفت خام به ۳/۶ میلیون بشکه در روز رسید که ۲۵ درصد بالاتر از میانگین ماهانه تولید در سال ۲۰۱۵ بوده است. لغو تحریم‌ها نوید افقی روشن را برای بخش خدمات مالی، تولیدات معدنی و فلزات و تولیدات صنعتی می‌دهد. ظرفیت بالقوه بسیار وسیعی نیز برای تولید گاز طبیعی در کشور وجود دارد که تا حد زیادی به افزایش سرمایه‌گذاری‌ها در این بخش و بهبود فضای کسب‌وکار و قانون و مقررات در داخل کشور وابسته است.

بازگشت ایران به بازارهای جهانی و افزایش تولید نفت ایران سبب کاهش قیمت جهانی نفت می‌شود که به ضرر دیگر کشورهای تولیدکننده نفت به‌خصوص خاورمیانه خواهد شد. هرچند اثرات اقتصادی و تجاری بازگشت ایران به بازارهای جهانی به سادگی قابل محاسبه نیست؛ ولی با توجه به داده‌های قبل از شروع تحریم‌ها، صادرات اتحادیه اروپا به ایران در دوران پساتحریم می‌تواند تا دو برابر افزایش یابد.

سیاست‌های پولی در ایران در دوران بعد از تحریم‌ها باید با استانداردهای جهانی خود را تطبیق دهد. نرخ تورم باید به سطوح هدف برسد و نرخ‌های ارز باید یکسان شوند؛ یعنی

نرخ ارز دولتی و آزاد به یک نرخ ارز تبدیل شوند که قرار است در سپتامبر سال جاری میلادی اجرا شود.

پیش‌بینی بانک جهانی از اقتصاد دنیا

بانک جهانی با اشاره به اینکه بازارهای نوظهور صادرکننده کالاها برای تطبیق خود با قیمت‌های پایین نفت، فلزات و سایر کالاها با مشکل مواجه شده‌اند، افزود که این موضوع نیمی از علل این اصلاح پیش‌بینی‌های بانک جهانی را به خود اختصاص داده است. این وام‌دهنده بزرگ بین‌المللی اعلام کرد انتظار دارد که این اقتصادها در سال جاری تنها ۴/۰ درصد رشد کنند. در پیش‌بینی ماه ژانویه این نرخ رشد ۱/۲ درصد اعلام شده بود.

از سوی دیگر اما بانک جهانی پیش‌بینی کرده است که اقتصادهای نوظهور واردکننده کالاها از شرایط نسبتاً بهتری برخوردار خواهند شد؛ اما در عین حال منافع کاهش قیمت انرژی و سایر کالاها با سرعتی بسیار کند عینیت می‌یابد. هم‌اکنون بانک جهانی انتظار دارد که رشد اقتصادی این کشورها در سال جاری به ۵/۸ درصد برسد که نسبت به پیش‌بینی ماه ژانویه که رقم ۱۰ درصد را نشان می‌داد، کاهش چشمگیری یافته است. در ایالات متحده، افت شدید در سرمایه‌گذاری بخش انرژی و ضعف صادرات موجب خواهد شد که ۰/۸ درصد از پیش‌بینی رشد اقتصادی کاسته شود و رشد اقتصادی آمریکا در سال ۲۰۱۶ به ۱/۹ درصد برسد. در گزارش جدید بانک، بهرغم حمایت‌های زیاد سیاست‌های پولی و رونق ناشی از کاهش قیمت انرژی و قیمت‌های کالاها، پیش‌بینی رشد اقتصادی حوزه یورو در سال ۲۰۱۶ نیز کمی کاهش یافته و به ۱/۶ درصد رسیده است. کاوشیک باسو، اقتصاددان ارشد بانک جهانی در بیانیه‌ای اعلام کرد: «در حالی که اقتصادهای پیشرفته برای بازایی توان خود در تلاش هستند، اغلب اقتصادهای جنوب و شرق آسیا همچون همه اقتصادهای نوظهور واردکننده کالا در سطح جهان از رشد خوبی برخوردارند.»

وی در عین حال هشدار داد که رشد سریع بدهی‌های بخش خصوصی در چند اقتصاد نوظهور خطری را متوجه رشد می‌کند و وام‌های معوقه بانک‌ها افزایش می‌یابد. بانک جهانی

شاخص عمده OECD

واحد در ماه مارس به ۹۸/۹۵ واحد در ماه آوریل افزایش یافته است که نخستین رشد از ژوئیه ۲۰۱۴ تاکنون به شمار می‌رود. این شاخص برای چین از ۹۸/۳۸ واحد در ماه مارس به ۹۸/۴۱ واحد در ماه آوریل رسیده است. شاخص عمده سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه برای حوزه یورو از ۱۰۰/۴۲ واحد در ماه مارس به ۱۰۰/۳۸ واحد در ماه آوریل کاهش یافته است. با این وجود این شاخص از اکتبر ۲۰۱۳ تاکنون بیش از میانگین بلندمدت ۱۰۰ واحد قرار دارد. سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه اعلام کرد شاخص عمده این سازمان نشان می‌دهد روند رشد در کل حوزه یورو از جمله آلمان و فرانسه باثبات است. این سازمان همچنین چشم‌انداز اقتصاد برزیل و روسیه را مثبت ارزیابی می‌کند. به تازگی اقتصاد این دو کشور به دلیل سقوط قیمت کالاها به شدت آسیب دیده است. از سوی دیگر، شاخص مرکب عمده سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه برای ۳۴ عضو این سازمان در رقم ۹۹/۶ واحد ثابت بوده است.

همزمان، سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه (OECD) نیز شاخص خود برای چشم‌انداز اقتصادی جهان موسوم به شاخص عمده اقتصادی را منتشر کرد و به‌رغم گزارش بانک جهانی نگاهی مثبت به چشم‌انداز اقتصاد جهان داشت. این شاخص نشان می‌دهد طی ماه‌های آتی رشد اقتصادی آمریکا باثبات خواهد بود و اقتصاد جهانی در سال ۲۰۱۶ دچار کندی رشد چشمگیری نخواهد شد. به گزارش وال‌استریت ژورنال، این شاخص که مربوط به فعالیت‌های اقتصادی آتی است و براساس آمار ماه آوریل به دست آمده است، نشان‌دهنده کندی رشد در بریتانیا و ایتالیا است. اما بهبود چشم‌انداز برخی اقتصادهای بزرگ نشان می‌دهد چشم‌انداز جهانی طی ماه‌های اخیر روشن‌تر شده است. این مساله از نگرانی‌ها درباره قریب‌الوقوع بودن یک کندی شدید رشد اقتصادی می‌کاهد. براساس گزارش سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه شاخص عمده این سازمان برای آمریکا از ۹۸/۹۳

پیش‌بینی خود از رشد اقتصادی چین را تغییر نداد و برای سال جاری رقم رشد چین را ۶/۷ درصد اعلام کرد. رشد اقتصادی چین در سال ۲۰۱۵، ۶/۹ درصد بود. بانک جهانی انتظار دارد رشد چین تا سال ۲۰۱۸ کندتر شود و به ۶/۳ درصد برسد چون این کشور مدل اقتصاد خود را از رشد صادرات محور به یک مدل مصرف‌کننده محور تغییر جهت می‌دهد. بر این اساس توسعه اقتصادی قدرتمند هند به رشد اقتصادی ۷/۶ درصدی این کشور منجر خواهد شد و رکود اقتصادی برزیل و روسیه از آنچه در ماه ژانویه پیش‌بینی شده بود، عمیق‌تر خواهد شد. رشد اقتصادی آفریقای جنوبی در سال ۲۰۱۶ نیز ۰/۶ درصد خواهد بود که نسبت به پیش‌بینی ماه ژانویه رقم کوچک‌تری را نشان می‌دهد. کاهش پیش‌بینی رشد اقتصادی جهان توسط بانک جهانی در پی آن اعلام شده است که اقدامی مشابه توسط صندوق بین‌المللی پول در دو ماه پیش روی داده بود و صندوق نیز پیش‌بینی خود را کاهش داده بود.

دنیای نساجی

با تشکر از بذل عنایت شما درخصوص اشتراک ماهنامه دنیای نساجی، نکات زیر را به استحضار می‌رساند:
۱- دوره اشتراک و وجه آن با احتساب هزینه پست در جدول زیر مشخص شده است. لطفاً وجه مورد نظر را به شماره حساب ۰۱۰۹۴۱۰۹۹۷۰۰۲ سیبای بانک ملی شعبه فردوسی کد ۱۳۷ به نام ماهنامه دنیای نساجی واریز و سپس فرم تکمیل شده و فیش بانکی را به شماره فاکس ۲۶۲۰۶۹۰۵ ارسال نمایید.
۲- علاقه مندان ساکن تهران می‌توانند با تماس با شماره ۲۶۲۰۰۱۹۶ مشترک شوند.

نوع اشتراک	یک ساله	دو ساله
پست عادی	۶۰۰/۰۰۰ ریال	۱/۲۰۰/۰۰۰ ریال
پست سفارشی	۷۰۰/۰۰۰ ریال	۱/۴۰۰/۰۰۰ ریال

نام شرکت: نام و نام خانوادگی اقدام کننده: تاریخ تولد/تاریخ تاسیس:
سمت: به پیوست فیش بانکی شماره مورخ: به مبلغ
ریال بابت اخذ اشتراک / تمدید آن ارسال می‌شود.
مدت درخواست: ☐ یکساله ☐ دوساله تعداد از هر شماره شروع از شماره
شماره های پیشین درخواستی:
نشانی:
کدپستی ده رقمی: تلفن: فکس:

اخبار انجمن

پیشنهاد تشکیل کمیته بحران برای حمایت از صنایع

صنایع نساجی در سایر کشورها سخن گفتند و با اشاره به اینکه خوشبختانه قاطبه این صنعت در کشورمان در اختیار بخش خصوصی است از رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران به عنوان نماینده بخش خصوصی در نشست‌ها و جلسات مختلف خواست تا توجه کافی و درخور این صنعت را داشته باشد. دکتر شیبانی با تشریح شرایط سخت رکود فعلی، اجرای اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم را فشار مضاعف و ناعادلانه به بخش تولید و بخصوص صنعت نساجی دانست؛ چراکه این صنعت سال‌هاست از قاچاق بی رویه رنج می‌برد.

نهمصد و یکمین نشست هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران صبح روز یکشنبه نوزدهم اردیبهشت ماه در طبقه ششم اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران و با حضور آقای محسن جلال‌پور، ریاست اتاق و هومن حاجی پور؛ معاون امور تشکلهای اتاق ایران برگزار شد.

در این نشست که اکثریت هیات مدیره انجمن حضور داشتند، دکتر علیمردان شیبانی؛ نائب رئیس هیات مدیره انجمن ضمن معرفی اجمالی انجمن توضیحاتی را درخصوص اهمیت صنایع نساجی در دنیای امروز ارائه نمود و از نقش و جایگاه

جمع‌بندی موضوعات مطرح شده از سوی هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران به سوابق فعالیت‌های تجاری و اجتماعی خود اشاره نمود و مهمترین هدف این دوره اتاق را ارتقای جایگاه اتاق دانست و از تشکلهای نیز خواست تا در گام اول جایگاه واقعی خود را بشناسند و برای رسیدن به آن جایگاه تلاش کنند. جلال‌پور استفاده بهینه از فرصت‌های به وجود آمده در تغییر پارادایم‌های اقتصادی کشور را فرصت مناسبی برای بخش خصوصی دانست و ضرورت شکل‌گیری اقتصاد خصوصی در کشور را یادآور شد. جلال‌پور با اشاره به این موضوع که تحریم‌ها به مسئولین ثابت کرد که اقتصاد دولتی و اقتصاد نفتی در اقتصاد امروز قابل اتکا نیست، به ابلاغیه مقام معظم رهبری درخصوص اقتصاد مقاومتی اشاره نمود و نقش تشکلهای بخش خصوصی را در این خصوص بسیار مهم دانست.

جلال‌پور در جمع‌بندی مطالب خود به برنامه‌های دولت و پیگیری‌های اتاق برای خروج از رکود در بودجه سال آتی اشاره نمود و بحث پرداخت بدهی‌های دولت و افزایش سرمایه بانک‌ها و تسهیلات در نظر گرفته شده تا سقف ده هزار میلیارد تومان از محل صندوق توسعه ملی و در کنار آن تحریک بازار و تدوین آیین‌نامه‌هایی برای تشویق صادرات را مهمترین رویکردهای اتاق در مبارزه با رکود دانست. همچنین در پاسخ به موارد مطرح شده از سوی هیات مدیره انجمن، جلال‌پور قول مساعد داد ضمن پیگیری مشکلات مربوط به قاچاق، مالیات، تامین اجتماعی و خروج از رکود در جلسات شورای گفتگو، جلسات دوره‌ای منظمی را نیز با انجمن صنایع نساجی در این خصوص ترتیب دهد.

دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران با اشاره به مشکل رکود و قاچاق بی‌رویه محصولات نساجی، اجرای تبعیض آمیز اصلاحیه جدید قانون مالیات‌های مستقیم را علیرغم محاسن آن در جهت شفافیت بیشتر، یکی از عواملی که می‌تواند منجر به تعطیلی واحدهای نساجی در سال جاری شود خواند و با اشاره به پیشنهاد مدون انجمن صنایع نساجی ایران درخصوص تشکیل کمیته‌های استانی و کشوری با نام کمیته بحران برای تشخیص بحرانی بودن تک تک واحدهای تولیدی و حمایت بیشتر از صنعت و تعیین میزان تنفس مورد نیاز برای واحدهای تولیدی اشاره نمود تا حداکثر طی دوره ۳ ساله به پیشنهاد کمیته و نظرات کارشناسی به واحدهای تولیدی برای بازپرداخت بدهی‌ها و معوقات آنها در زمینه‌های مختلف مالیاتی، تامین اجتماعی، بانکی و نظائر آن فرصت داده شود تا بتواند با بازسازی و نوسازی و بازیابی توان خود، برای پرداخت معوقات مهیا شوند. در ادامه این نشست مهندس محمد مروج حسینی؛ رئیس هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران نیز با اشاره به تاریخچه همکاری‌های مشترک اتاق و انجمن خواستار تقویت همکاری‌های فی‌مابین شد و با اشاره به سخنان مطرح شده، قاچاق، رکود و اجرای اصلاحیه مالیات‌های مستقیم از بخش تولید را بزرگترین مشکلات صنعت دانست. مروج همچنین با اشاره به تضاد قوانین و مقررات از نحوه برخورد سازمان تامین اجتماعی با کارفرمایان انتقاد نمود و از جلال‌پور خواست تا در تریبون‌های مختلف صدای تولیدگران را به گوش مسئولین برساند. محسن جلال‌پور؛ رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران نیز در

شبیانی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به سخنان اخیر رهبر معظم انقلاب مبنی بر ممنوعیت واردات کالاهایی که تولید داخل دارند از مسئولین خواست تا در سال اقدام و عمل برای عملی شدن منویات ایشان همت نمایند و موضوع مبارزه با قاچاق و حمایت از تولید داخلی را سرلوحه برنامه‌های امسال قرار دهند. دکتر شبیانی در جمع‌بندی سخنان خود به پیشنهاد انجمن برای ۳ سال تنفس در اجرای اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم اشاره نمود و از رئیس اتاق ایران خواست تا از کرسی‌های مختلف این اتاق صدای تولیدکنندگان را به گوش مسئولین برسانند.

در ادامه این نشست محمدمهدی رئیس‌زاده؛ دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران گزارش مختصری از فعالیت‌های انجمن صنایع نساجی ایران ارائه نمود و به پیگیری‌های مستمر انجمن درخصوص حل مشکلات مربوط به بدهکاران صندوق ذخیره ارزی در طی سال‌های گذشته اشاره نمود و از انجمن صنایع نساجی به عنوان یکی از تشکلهای پیشرو اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی یاد نمود و خواستار توجه و حمایت بیشتر اتاق از تشکلهای عضو شد.

رئیس‌زاده با اشاره به پیگیری‌های انجام شده درخصوص حل معضل مشاغل سخت و زیان‌آور به جلسات و مصوبات آن اشاره نمود و خواستار حمایت بیشتر اتاق در این خصوص شد. رئیس‌زاده در جمع‌بندی مشکلات فعلی واحدهای تولیدی به مشکل سرمایه در گردش و ضعف بانک‌ها و منابع بانکی در این خصوص اشاره نمود و از جلال‌پور خواست تا در جلسات شورای عالی پول و اعتبار پیگیر این مشکل باشد.

فرصتی برای احیای صنعت ایران در بازارهای بین‌المللی

محمد مهدی رئیس‌زاده - دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران - صنعت نساجی را یکی از مغفول‌ترین بخش‌های صنایع در دوران تحریم دانست و گفت: بسیاری از بازارهای بین‌المللی را به دلیل تحریم از دست دادیم که جایگزینی آنها به آسانی امکان‌پذیر نیست. وی در مصاحبه اختصاصی با نساجی نیز ضمن اشاره به برگزاری همایش سازندگان ماشین‌آلات نساجی ایتالیا در شهرهای تهران، یزد، مشهد و اصفهان توسط سازمان توسعه تجارت ایتالیا، انجمن سازندگان ماشین‌آلات نساجی ایتالیا و حمایت و راهنمایی انجمن صنایع نساجی ایران عنوان داشت: این همایش، اولین گردهمایی صنعتگران ایتالیایی پس از لغو تحریم‌ها در ایران محسوب می‌شود و سازمان توسعه تجارت ایتالیا تمام تلاش خود را به عمل آورد تا همایشی درخور و شایسته صنعت نساجی ایران برگزار نماید؛ ما (تشکل‌ها و انجمن‌های نساجی کشور) نیز باید از این فرصت ارزشمند در حوزه بین‌الملل نهایت استفاده را به عمل آوریم و رفت و آمدهای مستمر هیأت‌های صنعتی و تجاری کشورهای مختلف را به سمت توسعه و گسترش اقتصاد ایران سوق دهیم که در این زمینه نیازمند مشارکت بیشتر اعضای تشکل‌ها در قالب طرح مطالبات جدید (و نه صرف خرید ماشین‌آلات) هستیم.

دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران بیان داشت: بسیاری از تولیدکنندگان و صنعتگران معتبر و شناخته‌شده نساجی به نحوه ارائه خدمات پس از فروش ماشین‌آلات صنعتی انتقاداتی دارند، از بی‌مهری برخی سازندگان ماشین‌آلات اروپایی در زمان تحریم گلایه‌مند هستند و معتقدند که به تعهدات خود عمل نکرده‌اند به نحوی که ماشین‌آلات چندین میلیون یورویی را به صنعتگران ایرانی می‌فروختند اما در زمینه ارائه خدمات پس از فروش پاسخگو نبودند بنابراین موضوع مشتری‌مداری و حمایت از حقوق خریداران مورد غفلت قرار می‌گرفت اما از طریق انجمن صنایع نساجی ایران، تمام تلاش خود را به عمل خواهیم آورد تا سازندگان ماشین‌آلات نساجی از کشورهای مختلف اروپایی مانند ایتالیا، سوئیس، آلمان و... توجه بیشتری به ارائه خدمات پس از فروش به صنعتگران ایرانی نمایند و فقط به فروش ماشین‌آلات بسنده نکنند.

وی اضافه کرد: از انجمن سازندگان ماشین‌آلات نساجی ایتالیا درخواست کردیم که کمبود نقدینگی واحدهای تولیدی را در نظر بگیرند و بدانند قدرت رقابت‌پذیری بنگاه‌های نساجی به شدت کاهش یافته است از سوی دیگر تولیدکنندگانی که به دنبال کسب بازارهای جدید هستند باید رکود شدید بازار را جدی بگیرند در غیر این صورت شاهد کاهش واردات ماشین‌آلات نساجی به ایران خواهیم بود.

رئیس‌زاده به شیوه بیع متقابل (Buy Back) نیز اشاره کرد که در معاملات بای یک از یک‌سو ماشین‌آلات، تجهیزات تولیدی یا یک کارخانه کامل از سوی یک عرضه‌کننده به کشور دیگری صادر می‌شود و در مقابل، محصولاتی که به‌طور مستقیم یا غیر مستقیم به‌وسیله همین تسهیلات تولید شده بابت تمام یا بخشی از بهای این تسهیلات، در مدت زمان معینی دریافت می‌شود. این نوع قرارداد تا حدودی می‌تواند از تأثیرات تحریم بکاهد و سرمایه و تکنولوژی را وارد کشور نماید. شاید این نوع قرارداد در صنعت نساجی اجرا نشده باشد در حالی که بسیاری از برندهای صاحب‌نام در حوزه نساجی دارای چنین توانمندی هستند. وی با اشاره به این مطلب که پیشنهاد بیع متقابل و همچنین سرمایه‌گذاری مشترک از سوی انجمن صنایع نساجی ایران با سازمان توسعه تجارت ایتالیا مطرح شده، از اعضای انجمن و تمام صنعتگران و فعالان صنعت نساجی کشور درخواست کرد تا ضمن مطالعه بیشتر در مورد این قبیل فعالیت‌ها، در جریان مدل‌های نوین کسب و کار و تجارت بین‌الملل قرار گیرند.

دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران در پاسخ به این پرسش که آیا انجمن برای ارتباط بیشتر با کشورهای مطرح و قدرتمند نساجی آسیا مانند هند و کره جنوبی برنامه‌هایی مانند برگزاری همایش‌های تخصصی و... دارد یا خیر، گفت: یکی از صنایع توسعه یافته و پیشرو در کره جنوبی، صنایع نساجی است ضمن این‌که کره جنوبی در دوران تحریم و پساتحریم، حسن نیت خود را به ایران اثبات نموده و علاقه‌مند به راه‌اندازی خطوط اعتباری خود در ایران هستند کما این‌که طی سفر اخیر رئیس‌جمهور کره جنوبی (خانم پارک گئون‌هی) به کشور ما، توافق‌نامه‌های بسیار موثری به امضای طرفین رسید. کشورهایی که رفتار دوستانه‌ای با ایران

دارند و خواهان توسعه روابط دیپلماتیک، صنعتی، اقتصادی و تجاری هستند باید مورد استقبال صنعتگران ایرانی قرار گیرند و با توجه به مزیت صنعت نساجی کره جنوبی، فرصت‌های بسیار خوبی برای واحدهای نساجی کشور ما مهیا شده است که نباید به سادگی از آن عبور کرد.

وی در مورد ارتباط با صنایع نساجی هند نیز گفت: به گواه برخی اعضای انجمن صنایع نساجی ایران، متأسفانه در برخی موارد، شرکت‌های هندی تعهدات قراردادی خود را نسبت به خریداران ایرانی (به‌ویژه در زمان تحریم‌ها) رعایت نکرده‌اند. برای مثال خریدار ایرانی مبلغ هنگفتی را به شرکت هندی ارسال کرده اما کالا به ایران ارسال نشده است! این پرونده که حالت حقوقی به خود گرفته است در اتاق بازرگانی ایران مورد پیگیری قرار دارد.

وی در بخش دیگر این گفت‌وگو عنوان داشت: در دوران پیش از تحریم، با توجه به نرخ ارز در آن مقطع زمانی، صنعتگران نساجی ایرانی درصدد افزایش تعداد واحدهای فعال بودند و به همین دلیل بر خرید صرف ماشین‌آلات متمرکز می‌شدند اما در دوران تحریم، رشد واحدهای صنعتی از نظر میزان صادرات، حجم واردات و... روند نزولی طی کرد و طبق آمارهای موجود، سهم قابل توجه صنعت نساجی در کل صنایع کشور روند نزولی پیدا کرد.

ولی در عین حال تنها بخشی که به‌طور نسبی موفق به حفظ جایگاه خود شد که توجه‌پذیری خوبی نسبت به سایر صنایع داشت صنعت نساجی بود. رئیس‌زاده تصریح کرد: ۱۲ سال پیش، جریان نقدینگی شرکت‌های ایرانی روند مطلوبی داشت و اعطای تسهیلات بدون مشکل خاصی انجام می‌شد اما در حال حاضر علی‌رغم لغو تحریم‌ها، هنوز اتفاق مثبتی در مورد روابط پولی و بانکی با دنیا رخ نداده است و حتی اگر این اتفاقات محقق شود آیا به یک‌باره و ظرف مدت کوتاهی، صنعت نساجی ایران به جایگاه قبلی خود (و فراتر از آن) خواهد رسید؟

به گفته رئیس‌زاده، کمبود نقدینگی و رکود بازار همچنان به قوت خویش باقی مانده‌اند و نگرانی فعالان صنایع نساجی را دامن می‌زند اما در همین شرایط آمارها از واردات بیش از ۳۰۰ میلیون دلاری ماشین‌آلات نساجی خبر می‌دهند!

رئیس هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران:

باتشدیدر کود، بهبود در کار نخواهد بود

بخش‌های دیگر سرمایه‌گذاری کند. تا بدون هیچ دغدغه‌ای هر ماه سود پول را دریافت و دیگر به فکر مشکل کارگر و تامین منابع اولیه نباشد.

رئیس هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران با اعلام اینکه براساس بررسی‌های انجام شده از سطح بازار حدوداً ۸۰ برند خارجی پوشاک که در بازار فعالیت می‌کنند فقط ۵ برند نماینده رسمی شرکت هستند، گفت: مابقی برندها فاقد نمایندگی رسمی بوده و اجناس خود را از طریق قاچاق به نام برند اصلی در سطح بازار به فروش می‌رسانند.

مروج تصریح کرد: نکته حائز اهمیت این است که بسیاری از این برندها در داخل کشور تولید شده و فقط مارک خارجی به آنها چسبانده می‌شود که در این رابطه عزم جدی از سوی سازمان‌های مختلف از جمله سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان ضروری است. وی با اعلام این که عمده پوشاک قاچاق کشور از دوبی و ترکیه هستند، اظهار داشت: جالب این که کالاهای چینی نیز از ترکیه وارد کشور می‌شوند چرا که برخی از محصولات ترکیه‌ای گران بوده و برای قاچاقچیان به صرفه نیست.

رئیس هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران به معضل اتیکت فروشی در سطح بازار اشاره کرد و گفت: متأسفانه تعدادی از تولیدکنندگان داخلی با خرید اتیکت‌های خارجی محصولات خود را به فروش می‌رسانند که این موضوع خود آینده تولیدات داخلی را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

مروج با اعلام این که طی سه ماه اخیر ۲۰ تا ۲۵ درصد از نیروی کار نساجی بیکار شده‌اند، گفت: در صنعت نساجی ۲۸۸ هزار نفر کارگر بیمه‌ای وجود دارد که در ۳ ماهه امسال رکود بازار و سایر مشکلات باعث شده تا حجم زیادی از آنها بیکار شوند. به اعتقاد من در این صنعت فقط ۳۵ درصد کارخانجات فعال بوده و مابقی تعطیل و نیمه تعطیل هستند.

با تأکید بر این که تمام تلاش خود را برای احیای تولید داخل انجام دادیم اما نمی‌دانیم مشکل کار کجاست؟ گفت: این روزها مسائل جدیدی از جمله اصلاح قانون مالیات بر ارزش افزوده باعث شده تا تعداد تعطیلی واحدهای نساجی افزایش یابد. به اعتقاد من قانون مالیات خوب است اما باید مالیات عادلانه دریافت شود. امروز بازاریبان حاضر به صدور فاکتور نیستند و این موضوع در پرداخت مالیات‌ها ما را با مشکلات متعددی مواجه کرده است.

مروج در ادامه صحبت‌های خود به موضوع رکود بازار اشاره کرد و اظهار کرد: دولت اقدامات مناسبی را برای کنترل تورم انجام داد اما این امر به قیمت تشدید رکود تمام شده است. به نحوی که ۴۰ درصد قدرت خرید حقوق‌بگیران کشور کاهش پیدا کرده است. به اعتقاد من تا زمانی که رکود در بازار حاکم باشد وضعیت واحدهای تولیدی بهبود نخواهد یافت.

وی تصریح کرد: امروز دیگر کسی تمایلی به فعالیت تولیدی ندارد و بیشتر ترجیح می‌دهد کارگاه خود را تعطیل کرده و منابع خود را در

رئیس هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران با اعلام این که طی ماه‌های آغازین سال ۲۰ تا ۲۵ درصد از نیروی کار نساجی بیکار شده‌اند، گفت: آدرس و زمان پخش کالاهای قاچاق را به مسئولان مربوطه ارائه کردیم اما هنوز اراده جدی برای مقابله با قاچاق وجود ندارد.

محمد مروج در رابطه با صحبت‌های اخیر مقام معظم رهبری مبنی بر لزوم حمایت از تولید داخل و عدم استفاده از کالاهایی که مشابه تولید داخلی دارند، اظهار داشت: صنعت پوشاک این روزها اوضاع خوبی ندارد و متأسفانه با توجه به تمام پیگیری‌ها هنوز مورد حمایت جدی قرار نگرفته است.

وی با اعلام این که ما حتی آدرس و زمان پخش کالاهای قاچاق را به مسئولان مربوطه ارائه کردیم، افزود: اما علی‌رغم تمام جلساتی که با نیروی انتظامی، وزارت صنعت، وزارت اطلاعات و سازمان‌های مربوطه برگزار کردیم همچنان اراده جدی برای مقابله با کالاهای قاچاق وجود ندارد.

رئیس هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران

دبیر کل انجمن صنایع نساجی ایران:

باید عزم ملی برای مقابله با قاچاق پوشاک در کشور وجود داشته باشد

است که باید منتظر اقدام و تاثیرات آن باشیم.» رئیس‌زاده در ادامه به از بین بردن عوامل رکود در کشور هم اشاره و تاکید می‌کند و می‌گوید: «برای رونق تولید و ایجاد اشتغال پایدار که مهم‌ترین چالش کشور است باید روی عوامل ایجاد رکود کار شود و جلوی گسترش آن گرفته شود البته این مسئله تدریجی است و فوری نمی‌شود انتظار داشت به نتیجه برسد ولی باید کار شروع شود.» دبیر کل انجمن نساجی با اشاره به این که دولت در این زمینه قدم‌های مثبتی برداشته است، می‌گوید: «برای مقابله با رکود و خروج از آن باید یک سری رفتارهایی نه تنها از سوی دولت که از سوی تمام قوا در کشور صورت گیرد تا به حل رکود منجر شود.» او در ادامه مثال‌هایی را هم مطرح می‌کند و می‌گوید: «مثلا در دوران رکود باید رفتارهای مالیاتی با تولیدکنندگان متفاوت باشد.» او همچنین به دستاوردهای برنامه و حمایت تمام گروه‌ها از آن و کنار گذاشتن اختلافات داخلی تاکید می‌کند و می‌گوید: «اختلافات داخلی حتی می‌تواند باعث سو استفاده خارجی‌ها شود باید وحدت ملی درباره دستاوردهای برنامه داشته باشیم تا بتوانیم بیشترین استفاده را از شرایط جدید بکنیم و اختلاف‌ها را به دورن اتاق‌ها برده و با بحث‌های کارشناسی حل کنیم. این برجامی که این قدر برای آن تلاش شده است نباید هر روز از سوی کسی در داخل زیر سوال برده شود زیرا در این شرایط شاهد سنگ اندازی‌های خارجی‌ها و آمریکایی‌ها خواهیم بود؛ آن‌ها وقتی می‌بینند که در داخل چالش وجود دارد و وحدت نیست این اقدامات را صورت می‌دهند.» به گفته او اگر این اقدامات صورت گیرد در شش ماهه دوم سال جاری می‌توانیم شاهد خروج رکود باشیم و اگر نشود شرایط بدتر هم خواهد شد. ■

دبیر کل انجمن صنایع نساجی ایران معتقد است که برای مقابله با قاچاق پوشاک و کالاهای نساجی در کشور در سال‌های گذشته عزم جدی و ملی در کشور وجود نداشته است. محمدمهدی رئیس‌زاده با اشاره به این که چالش اصلی صنعت و صنعت نساجی در حال حاضر رکود و قاچاق است، می‌گوید: «قاچاق در صنعت پوشاک و نساجی مقوله‌ای بسیار اثر گذار است که تبدیل به پدیده‌ای ضد صنعت نساجی در داخل شده است.» او در پاسخ به این سوال که چرا با وجود چندین سال درگیری با قاچاق پوشاک تاکنون در زمینه مبارزه و جلوگیری از قاچاق پوشاک و نساجی در کشور نتوانسته‌ایم موفق باشیم، می‌گوید: «مبارزه با قاچاق در هر کالایی عزم ملی می‌خواهد، مثلا در زمینه میوه که امسال یک کار ضربتی صورت گرفت و بلافاصله هم، منشا آن شناسایی شد و اقدامات لازم را دولت انجام داد و در مناطق آزاد ورود میوه را ممنوع کرد و فوری در سطح شهر هم هرچی میوه قاچاق بود جمع آوری شد و این اقدامات تاثیر گذار بودند ولی درباره قاچاق پوشاک و کالاهای مربوط به نساجی در این سال‌ها هیچ وقت این عزم وجود نداشته است. او در ادامه به برخی از دلایل رواج قاچاق پوشاک در کشور اشاره کرده و برای مثال می‌گوید: «۲۰ تا ۳۰ درصد قاچاق پوشاک به دلیل عدم نظارت کافی در مناطق آزاد صورت می‌گیرد که از آن مبادی وارد سرزمین می‌شود و بخشی نیز به مصوبات سیاسی دولت باز می‌گردد مثلا در مورد مرز نشینان و ته لنجی‌ها که مجاز هستند میزانی کالا از جمله پوشاک وارد کنند زیرا در آن مناطق اشتغال دچار مشکل است و دولت یک شرايطی را ایجاد کرده است و این صدمه زده به صنعت پوشاک و نساجی و صنایع دیگر؛ البته در این زمینه کارهایی برای اصلاح از سوی دولت صورت گرفته

احمد کیمیایی اسدی، عضو هیئت نمایندگان اتاق تهران:

مناطق آزاد تجاری از کار کرد اصلی شان در اقتصاد فاصله دارند

مناطق آزاد مجوز گرفته اند و البته تعداد آن‌ها محدود بوده است اما هنوز وارد مرحله تولید نشده‌اند و مناطق آزاد هم چنان واردکننده کالای ساخته شده‌اند. ■

فرصت‌های شغلی باشد و صرف تبدیل شدن آن به معبری برای واردات از ویژگی توسعه‌ای آن می‌کاهد. عضو هیئت نمایندگان اتاق تهران گفت: مناطق آزاد ایران محلی برای واردات کالاهای ساخته شده است و هیچ کمکی به اشتغال و تولید نمی‌کند اما با توجه به اینکه تعرفه اندکی توسط گمرک گرفته می‌شود و آمارهای قابل دسترسی از آن وجود دارد نمی‌توان اسم قاچاق روی آن گذاشت. در حال حاضر برخی شرکت‌ها برای فعالیت در

احمد کیمیایی اسدی عضو هیئت نمایندگان اتاق تهران و فعال صنعت نساجی در گفت و گو با سایت خبری اتاق تهران درباره واردات پوشاک از مناطق آزاد و تاثیر آن بر تولید داخل گفت: ما نمی‌توانیم روی واردات پوشاک از مناطق آزاد اسم قاچاق بگذاریم اما بطور کلی واردات بیش از اندازه این مناطق صنعت پوشاک ایران را تحت تاثیر قرار می‌دهد. کیمیایی گفت: فلسفه مناطق آزاد این است که از تولید داخل حمایت کند. مناطق آزاد باید محلی برای تاسیس بخش‌های تولید و ایجاد

عضو هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران:

حلقه مفقود در اقتصاد کشور ما بخش پنهان اقتصاد است

محسن آهنگریان عضو هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران در ارتباط با موضوع مالیات و صنعت نساجی به خبرنگار نساجی نیوز گفت: فعالان صنعت نساجی خواستار این نیستند که مالیات نپردازند اما علاقمند هستند مالیاتی که از آنها مطالبه می‌شود در چارچوب موازین قانونی باشد و متناسب با شرایط موجود تشخیص داده شده و مطالبه گردد. متأسفانه در رسیدگی‌های مالیاتی رویه‌هایی وجود دارد که جدای وضعیت اقتصادی سال‌ها و ادوار مختلف آن واحد اقتصادی است. معمولاً اگر برای یک شرکت آنهم نه فقط در صنعت نساجی بلکه در همه صنایع، یک پرونده مالیاتی به عنوان حدنصاب برای یک مؤدی مالیاتی تشخیص داده شود. آن سال، برای رسیدگی‌کنندگان به مالیات سال پایه قرار می‌گیرد و تصورشان بر این است که سال‌های

بعد هم درآمد مؤدی با یک نسبتی افزایش می‌یابد و متناسب با آن باید مالیات بیشتری بپردازد. اما اتفاقی که در عالم واقع در اقتصاد و صنعت و بخصوص صنعت نساجی رخ می‌دهد چیزی جدای از آن است. صنعت نساجی با بیشتر صنایع در ارتباط است و سطح گسترده‌ای از صنایع مختلف را پوشش می‌دهد.

این عضو مطلع در مسائل مالیاتی انجمن صنایع نساجی ایران در ادامه افزود: مالیاتی که طبق قانون بر اساس استانداردهای اصولی وضع شود و متناسب با شرایط اقتصادی که واقعاً برای مؤدی اتفاق افتاده است مطالبه شود برای هیچ یک از مؤدیان مشکل ساز نیست، بلکه مشکل از آنجا آغاز می‌شود که وقتی مسئولی برای رسیدگی و تشخیص مالیات به واحدها مراجعه می‌کند مستقل از اتفاقات سال گذشته واحدها، مالیات را برآورد می‌کند. مشکل این است که کارشناسانی که جهت برآورد مالیات به واحدهای اقتصادی مراجعه می‌کنند تنها احساس مسئولیت سازمانی خود را در نظر می‌گیرند. درحالی‌که ما بارها به آنها متذکر شده‌ایم که در کنار حفظ رسالت سازمانی خود به رسالت اجتماعی خود نیز توجه داشته باشند. چرا که در همه جای دنیا در شرایط رکود، دولت و بخش حاکمیت، یک سری ترجیحات و تخفیفات و تسهیلاتی را برای واحدها در نظر می‌گیرند.

در قانون موضوع تقسیط در مالیات پیش‌بینی شده است. اما در موضوع تقسیط نیز جرائمی برای مؤدیان در نظر گرفته شده است و نرخ آن ماهی ۲/۵ درصد است که بابت تاخیر در پرداخت مالیات، جریمه از مؤدی دریافت می‌شود. هرچند که در مراحل مختلف بخشودگی‌هایی هم در ارتباط با این جرایم پیش‌بینی شده است. به عنوان مثال: اگر مؤدی همه مالیات تشخیص داده شده را عیناً بپذیرد، می‌تواند تا ۸۰ درصد جرایم را بخشودگی دریافت کند. اما اگر اعتراض کند و در مراحل بعدی مالیاتش قطعی شود ۶۰ درصد از این بخشودگی را از دست می‌دهد. آهنگریان در ادامه گفت: دولت می‌تواند در

مقاطعی که وضعیت خاص یک صنعت را ملاحظه می‌کند برای همه افرادی که در آن رشته صنعتی فعال هستند اعلام کند که برای دو یا سه سال ۵۰ درصد مالیات آنها بخشوده می‌شود و یا تقسیط مالیات را بدون جریمه و محدودیت زمانی در نظر بگیرد. برای خروج از رکود و حمایت از تولید و کنترل تورم نیاز است که یک سری سیاست‌های حمایتی که قابلیت اجرا داشته باشند در نظر گرفته شود. اما متأسفانه سیاست‌های عنوان شده گاهی قابلیت اجرا ندارند. در حال حاضر در استان‌های مختلف، برخی از بنگاه‌ها باتوجه به مالیات و جرائم آنها توجیه اقتصادی برای ادامه کار را ندارند و بطور کلی در حال حاضر صنعت نساجی به دلیل برخی مشکلات زیرساختی وضعیت شکننده‌ای دارد. این موضوع نیز تکمیل‌کننده اتفاقات ناگوار دیگر در تولید است که در مجموع به زیان صنعت کشور است. در اکثر کشورهای دنیا متداول است که دولت، نرخ‌های ترجیحی را اعمال می‌کند و یا سیاست‌های تعرفه‌ای در نظر می‌گیرد و یا در موضوع مالیات برای دوره‌ای معافیت مالیاتی اعمال می‌کند.

محسن آهنگریان در ادامه افزود: یکی از مواردی که در حال حاضر مسئله را کمی حاد کرده است و موضوع مالیات هم در کنار آن قرار گرفته است و مشکل را دو چندان کرده است این است که با توجه به مسائلی که در حوزه نفت بوجود آمده است، دولت را مجاب کرده تا سهم درآمدهای مالیاتی خود را افزایش دهد. اما نکته مهم این است که این مالیات باید از چه کسی و در چه بازه زمانی اخذ شود؟ آیا بار مالیاتی بطور یکسان و متناسب بین همه جامعه و همه بنگاه‌های اقتصادی و بخشهای مختلف اقتصاد، توزیع شده است یا خیر؟

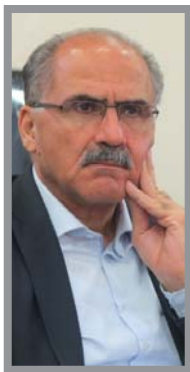
در اقتصاد فعلی کشور ما، بخش بازرگانی و واردات از ویژگیهای مثبتی برخوردار است. اما اگر قرار باشد به موضوع اشتغال و فرهنگ و کمک به سطح عمومی درآمدها و رفاه اجتماع توجه شود باید به امر تولید توجه ویژه‌ای داشته

باشیم. البته بخشهای بازرگانی هم در کشور دارای اهمیت است. اما در شرایط فعلی باید به بخش تولید اهمیت ویژه‌ای داده شود. آهنگریان در ادامه به یکی دیگر از مشکلات صنعتگران بخش نساجی اشاره کرد و گفت: تکالیف قانونی که در برخی مفاد قانون مانند ماده ۱۶۹ آورده شده است خارج از حیطه مؤدیان است. مؤدی در طول دوره فعالیت خود ناگزیر از انجام یک سری معاملات و خرید و فروش است. دیده شده است که در رسیدگی‌هایی که دو یا سه سال بعد چه در حوزه مالیات بر ارزش افزوده و چه در حوزه مالیات بر عملکرد انجام می‌شود عنوان شده است، معاملاتی که صنعتگر با یک شخص انجام داده است قابل قبول وزارت دارایی نیست و آن شرکت در لیست سیاه قرار دارد و صنعتگر باید حجم قابل ملاحظه‌ای مالیات را پرداخت تضامنی در اصل مالیات و همچنین پرداخت جرایم سنگین مالیاتی را بر عهده بگیرد. وی افزود: هرگاه مشکلی از سوی اعضای انجمن صنایع نساجی ایران در انجمن مطرح می‌شود، انجمن با دستگاههای دولتی و اعضای کمیسیون صنعت و معدن مجلس شورای اسلامی ارتباط برقرار می‌کند. شورای گفتگوی دولت با بخش خصوصی و اتاق بازرگانی هم در این راستا همکاری‌های زیادی انجام داده اند. به اعتقاد وی هنر یک مدیر تنها طرح یک مشکل نیست. بلکه مدیر لایق باید راهکارهای حل مشکلات را نیز ارائه دهد. البته در انجمن صنایع نساجی پیشنهادها خوبی را در این راستا ارائه شده است. وی در بخش دیگری از سخنانش گفت: این نکته که دولت برای جبران کسری بودجه خود باید درآمد مالیاتی خود را افزایش دهد یک امر طبیعی است. اما اینکه منبع تامین این مالیات از کجا باشد اهمیت زیادی دارد. مالیات را باید از کسی گرفت، که باید از او مالیات گرفته شود نه از آنکه می‌توان گرفت. زمانیکه یک شرکت تولیدی که محل استقرار و حیطه فعالیت و میزان خرید و فروش و همه اطلاعات آن شفاف است طبیعی است که برای اخذ مالیات اول به سراغ او می‌آیند. سیستم‌ها و نظامهای مالیاتی در همه جای دنیا بر اساس خود اظهار است. اما به دلیل سیستمهای اطلاعاتی جامع و کاملی که وجود دارد افراد نمی‌توانند خلاف واقع اظهار نمایند.

از نگاه دستگاههای نظارت مالیاتی نیز، به عنوان صنعتگری که تولید سالم دارند به آنها نگاه می‌شود مگر آنکه خلاف آن ثابت شود. اما در نظام مالیاتی کشور ما رویکرد مسئولین رسیدگی کننده به این امر کاملاً برعکس است و معمولاً به اظهارنامه مؤدی هیچ اعتمادی وجود ندارد. مگر آنکه در مراحل مختلف رسیدگی و تجدید نظر، مؤدی بتواند احقاق حق کند که این مستلزم صرف وقت و هزینه برای تولید کننده است. اما وقتی تولیدکننده در ارتباط با این موارد آسوده خاطر باشد می‌تواند به نوآوری و افزایش بهروری فکر کند و زمان و سرمایه خود را مصروف موضوعاتی می‌کند که از لحاظ اقتصاد کلان می‌تواند برای جامعه یک خروجی مثبت داشته باشد. آهنگریان در ادامه بحث مالیات گفت: متأسفانه بخش پنهان اقتصاد کشور ما از پرداخت مالیات فرار می‌کند و دولت تنها از آن بخش که می‌تواند مالیات می‌گیرد نه از آن بخش که باید بگیرد. البته مکانیزمی در قانون جدید مالیاتی پیش‌بینی شده است که تا حدودی روزه‌های فرار از مالیات بخش پنهان اقتصاد در آن بسته شده است. در حال حاضر در دنیا مالیات بر عملکرد، ضد ثروت شناخته شده است و اگر یک مجموعه‌ای قصد توسعه داشته باشد تاکید دولت باید بر روی مکانیزم مالیات بر ارزش افزوده و مالیات بر مصرف باشد. نظام مالیات بر ارزش افزوده در کشور ما توانسته است به شکل صحیح به همه حلقه‌های زنجیره تولید دسترسی یابد و تنها تولیدکننده که در میان این زنجیره قرار دارد ناگزیر به پرداخت مالیات است. وی همچنین اضافه کرد ۹ درصد مالیات بر ارزش افزوده در فروش برای یک تولید کننده بسیار بالا است. در بخش تولید اگر یک واحدی که تولید موفق داشته باشد و بتواند به موقع تامین منابع کند و مشتری داشته باشد و بتواند کالای خود را به فروش برساند در بهترین حالت می‌تواند ۵ تا ۱۰ درصد سود کند. درحالیکه برای تولید کننده ۹ درصد مالیات بر ارزش افزوده در نظر گرفته شده است. ۹ درصد از فروش یعنی کل سود یک تولید کننده. اگر این مالیات تا مصرف کننده تسری نیابد کل سود تولیدکننده بابت مالیات بر ارزش افزوده از دست می‌رود.

هر نظام مالیاتی که نتواند از ابتدا تا انتهای یک زنجیره را پوشش دهد آن سیستم عملاً کارایی لازم را ندارد. در مبدأ ورودی تولید کننده برای ورود مواد اولیه ناگزیر است مالیات بر ارزش افزوده را پرداخت کند. اما در بخش فروش بسیاری از مصرف‌کننده‌ها اعتقادی به پرداخت مالیات بر ارزش افزوده ندارند و هنگامی که کالا وارد اصناف می‌شود برخی از اصناف از مالیات معاف می‌شوند. در حال حاضر در سطح شهر تقریباً از هر صد فروشگاه، یک فروشگاه وجود دارد که مجهز به صندوق نظام دریافت مالیات می‌باشد. این صندوق باید در مرحله آخر این زنجیره، یعنی جایی که مشتری کالای نهایی را برای مصرف تهیه می‌کند قرار گیرد. محسن آهنگریان اضافه کرد: در پروسه نساجی، ماده پترو شیمی به الیاف و الیاف به نخ و نخ به پارچه و پارچه به محصول نهایی تبدیل می‌شود و در این میان مصرف‌کننده نهایی باید مالیات را پرداخت نماید. منطق این قانون مالیاتی این است که آن کسی که تولید ثروت می‌کند نباید مالیات بپردازد و کسی باید مالیات را پرداخت کند که از صنایع کشور استفاده می‌کند. توقع بر این است که باید مکانیزمی طراحی شود که در یک زنجیره تولید از همه حلقه‌های این زنجیره مالیات اخذ شود و بار کل مالیات به دوش یک حلقه نباشد و دولت باید مکانیزم انتقال مالیات تا آخرین حلقه زنجیره را تکمیل کند که به حلقه میانی فشار مالیاتی تحمیل نشود و تولید کننده میانی هم موقتاً تا تکمیل این سیکل، از مالیات معاف شود تا رمقی برای تولید داشته باشد. آهنگریان در ارتباط با رکود موجود در کشور گفت: در حال حاضر رکود تنها مختص تولید کننده نیست و به مصرف‌کننده رسیده است. تنها در صورتی رونق به بازار برمی‌گردد که علاوه بر وجود مکانیزم صحیح در بخش عرضه، در بخش تقاضا هم قدرت خرید وجود داشته باشد. در حال حاضر حلقه مفقود در اقتصاد کشور ما بخش پنهان اقتصاد است. یعنی افرادی که هیچ شخصیت حقوقی ثبت شده‌ای ندارند و حجم قابل ملاحظه‌ای گردش مالی دارند، تحت هیچ شرایطی قابل پیگیری نیستند و مالیات هم پرداخت نمی‌کنند.

صنعت نساجی خصوصی و قوی در کشور فعال است

۱۵ سال قبل در ارتباط با کلیه حوزه‌های نساجی، وضعیت خیلی خوبی داشتیم. در تولید نخ‌های پنبه نیز جایگاه خوبی داشتیم به طوری در سال ۵۳ پنبه تولیدی مان ۲۵۵ هزار تن بود که این رقم در حال حاضر به حدود ۵۰ هزار تن رسیده است.

مهندس مجید نامی

در برمی‌گیرد و به همین جهت گستردگی بسیار زیادی دارد. آن ذهنیت درباره صنایع نساجی که گفته می‌شود وضعیت خوبی ندارد، به دلیل سابقه‌ای است که از آن دوران به ارث رسیده است ولی امروز به دلیل خصوصی شدن، وضعیت مناسب تری پیدا کرده اند به ویژه اگر از طرف حاکمیت حمایت شوند.

دکتر علی اکبر مرآتی استاد دانشگاه در ادامه به تعریف صنعت نساجی پرداخت و اظهار داشت: صنعت نساجی و پوشاک یکی از رشته صنعت‌های کلیدی کشورهای مختلف بوده و است که ریشه و اساس تولید جوامع است. در ایران این صنعت صرفه جویی ارزی و ارز آوری قابل توجهی دارد که با شتاب قابل توجهی، اهدافی که از قبل برای آن تعریف می‌شود را به دست می‌آورد.

وی صنعت نساجی را یکی از راهکاری توسعه صنعتی کشور دانست و عنوان داشت: این صنعت با مشارکت ۹۹ درصدی بخش خصوصی اداره می‌شود. این تحقیقات بر اساس پژوهش‌ها روز است و اگر این تحقیقات انجام نشود، اتفاقات بدی برای این صنعت می‌افتد.

مرآتی درباره دلایل لزوم توجه به این صنعت گفت: در سیاست‌های کلی ابلاغی رهبر انقلاب در خصوص اقتصاد مقاومتی، از ۲۴ بند اعلام شده، ۱۳ بند آن را نساجی و پوشاک به طور مستقیم در بر می‌گیرد. در این ۱۳ بند به کلماتی نظیر دانش بنیان بودن، بهره وری، کارآفرینی، ارتقاء کیفیت، رقابت پذیری در تولید، افزایش صادرات و ارزش افزوده بر می‌خوریم. رئیس پژوهشکده مواد و فناوری‌های پیشرفته در نساجی دانشگاه امیر کبیر با تاکید بر دانش بنیان کردن این صنعت بیان داشت: این مهم با توجه به پژوهش‌هایی که می‌تواند کاربردی باشد، رخ می‌دهد و به دست می‌آید.

مدرس دانشگاه در ادامه در خصوص وضعیت کنونی صنعت نساجی اظهار داشت: در طول سالیان گذشته و در یک برهه‌ای به دلیل تغییرات ساختاری و مدیریتی که در شرکت‌های بزرگ نساجی صورت گرفت، دچار یک خلا در بازار شدیم. شرکت‌های خصوصی بزرگ و بسیار پیشرفته به بخش‌های دولتی واگذار شدند و به دلیل سوء مدیریت‌ها این شرکت‌ها کم کم وارد مشکلات فنی، تکنولوژیکی و کیفیتی شوند در حالی که در زمانی از هر نظر بسیار قدرتمند بودیم. وی افزود: از کارخانجات بسیار بزرگی مانند چیت ری و بافکار باید نام ببریم که یکی پس از دیگری به دلیل سوء مدیریت‌ها و مشکلاتی که در زمینه نو سازی و بازسازی از نظر تکنولوژیکی داشتند، دچار معضلات گسترده‌ای شدند.

وی از فعال شدن بخش خصوصی در صنایع نساجی بعد از طی چند سال گفت و عنوان داشت: با حمایت‌هایی که در سال‌های مختلف از این صنایع انجام شد، یک بخش خصوصی قوی ولی نه به بزرگی آن مقیاسی که بود، شکل گرفت و رشد کرد. یک زمانی صنعت نساجی ما دولتی بود ولی الان بیش از ۹۵ درصد صنایع نساجی و پوشاک ایران کاملاً خصوصی هستند و آن ۵ درصد هم تحت مالکیت بعضی بانک‌ها هستند.

عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران، صنایع نساجی که در بخش خصوصی کار می‌کنند را موفق دانست و بیان داشت: البته حمایت چندانی از این صنایع نمی‌شود ولی با این وجود توانسته اند در زمینه تولید و صادرات به موفقیت‌های زیادی برسند.

وی با اشاره به بخش‌های مختلف صنعت نساجی گفت: نساجی از کالای خانگی تا صنایع پوشاک را

برنامه گفت وگویی علمی با موضوع صنعت نساجی ایران و با حضور مهندس محمد کاظم عمید معاونت فنی انجمن صنایع نساجی ایران، دکتر علی اکبر مرآتی استاد دانشگاه و رئیس پژوهشکده مواد و فناوری‌های پیشرفته در نساجی دانشگاه امیر کبیر و مهندس مجید نامی مدرس دانشگاه و عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران روانه آنتن شد.

مهندس محمد کاظم عمید در ابتدا به تاریخچه صنعت نساجی در ایران اشاره کرد و گفت: بر اساس نوشته‌ها و گفته‌ها قدمت فرش دست بافت که بخشی از نساجی است، بسیار طولانی است و دنیا ایران را به این نام می‌شناسند زیرا پایه و اساس فرشی که در دنیا است از صنعت نساجی ایران است.

وی با اشاره به قدمت زیاد نساجی ایران خاطرنشان کرد: در موزه‌های مختلف، فرش‌های ایرانی خودنمایی می‌کند. چند صد سال پیش عمدتاً مواد اولیه‌ای که برای تولید فرش‌های دست بافت استفاده می‌شد، از پشم بود و عمدتاً نیز به صورت دستی انجام می‌شد. همانند رنگرزی آن که با رنگ طبیعی انجام می‌گرفت. معاونت فنی انجمن صنایع نساجی ایران با اشاره به راهاندازی واحدهای صنعتی برای تولید خامه فرش دست بافت در اصفهان اظهار داشت: در زمان‌های بعد تار و پود فرش‌ها به واحدهای صنعتی آمد یعنی تولید نخ چله فرش در واحدهای ریسندگی انجام شد که این نخ‌ها عمدتاً از پنبه بودند. برای اینکه این نخ را تولید کنند احتیاج داشتند، پنبه را به عنوان مواد اولیه در واحدهای ریسندگی تبدیل به نخ کنند و سپس آن را در چله‌هایی که بر روی دار قالی بسته می‌شدند، استفاده کنیم.

وی خاطرنشان کرد: عمده سرمایه گذاری مان در نساجی تقریباً بعد از سال ۵۰ صورت گرفت. در این دوره واحدهای پیشرفته‌ای در بخش‌های ریسندگی، بافندگی و هم رنگ رزی و چاپ و تکمیل در کشور ایجاد شد. تا قبل از انقلاب عمده واحدهایمان، واحدهای خصوصی بود. انقلاب که شد خیلی از واحدهای بزرگ، تحت پوشش دولت قرار گرفت و به علت ضعف‌های مدیریتی که در اداره کردن این واحدها داشتیم، واحدهایمان با انبوه کارگر و قیمت تمام شده خیلی بالا، مجبور شدند تقریباً به تعطیلی کشیده شوند یا به بخش خصوصی واگذار شوند. عمید به دوران قبل از انقلاب اشاره کرد و افزود: حدود

گزارش آمار واردات و صادرات کل کشور طی دو ماه نخست سال ۱۳۹۵

براساس اعلام دفتر مطالعات آماری و راهبردی انجمن صنایع نساجی مطابق با آمار گمرک جمهوری اسلامی ایران طی دو ماه نخست سال ۱۳۹۵، کل صادرات صنایع نساجی کشور با احتساب رنگ، ماشین آلات و فرش دستباف بالغ بر ۱۲۳/۳ میلیون دلار بوده که در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته رشد ۲۸ درصدی داشته است. صادرات محصولات صنایع نساجی بدون احتساب رنگ، ماشین آلات و فرش دستباف طی دو ماه نخست سال جاری برابر با ۸۰/۸۹ میلیون دلار بوده که در مقایسه با مدت مشابه سال ۹۴ رشد ۱۴ درصدی داشته است. انواع کفپوش با صادرات ۳۳/۹ میلیون دلار با رشد ۱۲ درصدی نسبت به مدت مشابه سال گذشته، صدرنشین صادرات محصولات نساجی بوده است.

براساس این گزارش عمده ترین اقلام صادراتی پس از کفپوشهای نساجی طی این مدت از نظر ارزش به ترتیب عبارتند از: انواع نخ به ارزش ۱۱/۴ میلیون دلار، انواع الیاف به ارزش ۸/۱ میلیون دلار، انواع پارچه به ارزش ۵/۷ میلیون دلار و انواع پوشاک به ارزش ۴/۲ میلیون دلار. براساس آمار گمرک جمهوری اسلامی ایران طی دو ماه نخست سال ۱۳۹۵ کل واردات نساجی کشور با احتساب ماشین آلات و رنگ با افت ۱۹ درصدی برابر با ۲۰۶/۵ میلیون دلار بوده است. واردات صنایع نساجی کشور بدون احتساب رنگ و ماشین آلات، در این سال به رقم ۱۶۵/۵ میلیون دلار بوده که در مقایسه با سال گذشته ۳ درصد افت داشته است.

در دو ماه نخست سال جاری، واردات انواع الیاف بالغ بر ۴۵/۳ میلیون دلار بوده که در مقایسه با واردات سایر محصولات نساجی در رتبه نخست قرار گرفته است. پس از آن واردات پارچه با اختلاف جزئی نسبت به واردات الیاف و به ارزش ۴۴/۳ میلیون دلار در رتبه بعدی قرار دارد. واردات الیاف و پارچه نسبت به مدت مشابه سال گذشته به ترتیب افت ۳۴ درصدی و رشد ۲۵ درصدی داشته است. واردات نخ به ارزش ۳۱/۷ میلیون دلار پس از الیاف و پارچه بیشترین

واردات را در میان محصولات نساجی داشته است. اما مقدار آن نسبت به دو ماهه نخست سال ۹۴ افت ۲۰ درصدی داشته است. لازم به ذکر است که گزارش کامل آمار واردات و صادرات طی دو ماه نخست سال ۹۵ در سایت انجمن صنایع نساجی ایران درج گردیده است.

آمار صادرات صنعت نساجی و پوشاک طی دو ماه نخست سال ۱۳۹۵ (واحد: میلیون دلار)

صادرات غیر نفتی	مبلغ	رشد نسبت به مدت مشابه سال ۹۴
۱- صنایع نساجی	۸۰/۹	٪۱۴
۲- صنایع نساجی با احتساب فرش دستباف، رنگ و ماشین آلات	۱۲۳/۳	٪۲۸

آمار واردات صنعت نساجی و پوشاک طی دو ماه نخست سال ۱۳۹۵ (واحد: میلیون دلار)

واردات	مبلغ	رشد نسبت به مدت مشابه سال ۹۳
۱- کل	۶۰۳/۴	٪-۱۳/۳۵
۲- صنایع نساجی	۱۶۵/۵	٪-۳
۳- صنایع نساجی با احتساب فرش دستباف، رنگ و ماشین آلات	۲۰۶/۵	٪-۱۹

آمار واردات نساجی کل کشور براساس اطلاعات موجود و کارشناسی نشده طی ۲ ماه نخست سال ۱۳۹۵

ردیف	شرح	کشور طرف معامله	ارزش دلاری
۱	انواع الیاف به جز پنبه (ابریشم، پشم، کف، انواع الیاف مصنوعی و سنتتیک)	چین، آلمان، ازبکستان، امارات، تایلند، ترکیه، هند، کره	۴۵۲۳۳۲۰۴۳۲
۲	پنبه	امارات، ترکیه، تاجیکستان، ازبکستان	۱۵۰۱۳۰۰۲۳۱
۳	انواع نخ (ابریشم، پنبه، کف، پشم، انواع الیاف مصنوعی، نوار، قیطان، بند، طناب، رسمان)	ترکیه، هند، چین، کره، امارات، آلمان	۳۱۶۲۳۰۱۳۹
۴	انواع پارچه به جز تعرفه چادر مشکی (ابریشم، پشم، پنبه، الیاف مصنوعی، تار و پودی، گازراف، توربافی، کتان، کشیاف، دانتل، جوله‌ای، مخمل، نمد)	امارات، ترکیه، چین، هند، آلمان، ایتالیا	۴۴۲۷۵۰۲۳۸
۵	پارچه چادر مشکی	امارات، چین	۱۱۳۰۲۰۲۳۷
۶	انواع پوشاک (لباس مردانه و زنانه و نوزاد، ورزشی، جوارب، لباس زیر، کلاه، شال، پالتو، ژاکت، لباس شنا)	چین، ترکیه، امارات، آلمان، فرانسه، اسپانیا، سوئد، ایتالیا، سوئیس	۳۷۱۷۰۱۳۴
۷	انواع کفیوش‌ها (فرش ماشینی و موکت)	امارات، چین، ایتالیا	۲۰۰۵۴
۸	انواع پتو (سفری، راشل، میکم، نمدی)	ترکیه، امارات، چین	۶۷۰۱۸۳
۹	انواع علاقمندی (کلوزی، قلاب دوزی)	چین، کره، امارات، قطر	۴۵۳۰۸۹۳
۱۰	سایر مسوجات (کرک و پرز و آلات الیاف، برجسب و نشان، چول، کیسه، پرده کرده، پوششهای دیواری، کفشورها، دستمال تزیینی، روختی، نسجه، قفله، قتیله، چادر، اشیاء مستعملی، توالت و آشپزخانه، کمر بند و بند لباس و باندهای ساده و غیره)	آلمان، ایتالیا، فرانسه، چین، ترکیه، امارات، هند، کره	۱۳۵۳۴۰۵۰۳
جمع کل واردات بعض ماشین آلات و رنگ			
۱۱	انواع رنگها و مواد تکمیلی مسوجات	چین، ترکیه، امارات، کره، هند، تایلند، آلمان	۱۰۹۰۵۰۳۱۳
۱۲	انواع ماشین آلات (ریسندگی و بافندگی، شانه‌زنی، حلاجی، آهارزنی، برش، تکسچر، ایرینگ، کشش، کشافی، واکارد، چرخهای دوزندگی و غیره)	ایتالیا، چین، هند، سوئیس، کره، ترکیه، تایلند، امارات، آلمان	۳۰۱۰۱۴۶۹
جمع کل واردات با ماشین آلات و رنگ			۲۰۶۵۱۳۰۲۶

آمار صادرات نساجی کل کشور براساس اطلاعات موجود و کارشناسی نشده طی ۲ ماه نخست سال ۱۳۹۵

ردیف	شرح	کشور طرف مایل	ارزش دلاری
۱	انواع الیاف (ابریشم، پنبه، کتف، انواع الیاف مصنوعی و سنتتیک)	ترکیه، آذربایجان، عراق، افغانستان، ترکمنستان	۸۰۱۴۸۰۳۳۷
۲	انواع تیغ (ابریشم، پنبه، کتف، پشم، انواع الیاف مصنوعی، نوار، قیطان، بند، طناب، ریسمان)	آذربایجان، افغانستان، ترکیه، عراق، تاجیکستان	۱۰۱۳۴۸۰۹۱۲
۳	انواع پارچه (ابریشم، پنبه، الیاف مصنوعی، تارو پودی، کارزاف، توربافی، کتان، کشباف، دانتل، چولمادی، مخمل، نمده)	عراق، آذربایجان، افغانستان، ترکمنستان، ترکیه	۵۵۶۸۰۹۰۴۱
۴	انواع پوشاک (لباس مردانه و زنانه و نوزاد، ورزشی، جوراب، لباس زیر، کلاه، شال، پالتو، ژاکت، لباس شش)	عراق، افغانستان، ترکمنستان، امارات، آذربایجان	۴۰۱۹۶۰۷۰۸
۵	انواع کفپوش‌ها (فروش ماشینی و موت)	عمان، عراق، پاکستان، افغانستان	۳۳۰۹۱۸۰۴۷۴
۶	انواع پتو (سفری، راشل، میچک، نمده)	عراق، ترکمنستان، افغانستان، آذربایجان	۱۰۲۰۴۹۹۹
۷	انواع علاقمندی (گلدوزی، قلاب دوزی)	آذربایجان، ترکمنستان	۸۰۰۳۳۶
۸	سایر منسوجات (کرک و پز و اوت الیاف، برچسب و نشان، چوال، کیسه، پرده کرکه، پوششهای دیواری، کفشورها، دستمال تزیینی، روختنی، تسمه نقاله، قتیله، چادر، اشیاء مستثنوی توالت و آشپزخانه، کمربند و بند لباس و یاندهای ساده و غیره)	ترکیه، عراق، آذربایجان، ترکمنستان، افغانستان	۱۷۰۳۹۲۶۰۸
جمع کل صادرات بجز رنگ و ماشین آلات و فرش دستیاف			
۹	انواع رنگها و مواد تکمیلی منسوجات	آذربایجان، عراق، ارمنستان، افغانستان	۴۰۷۰۰۹۸
۱۰	فرش و سایر کفپوش‌های دستیاف	ژاپن، آلمان، سوئیس، انگلیس، امارات، ایالات متحده، عراق، سنگاپور، کویت، لبنان، ایتالیا	۴۰۰۸۴۴۰۷۳۰
۱۱	انواع ماشین‌آلات (ریسندگی و بافندگی، شالودزی، حالجی، آهارزی، برش، کسجور، بزیگ، کشش، کشبافی، راکارد، چرخهای دوزندگی و غیره)	افغانستان	۱۰۱۱۲۵۶۶۳
جمع کل صادرات با رنگ و ماشین آلات و فرش دستیاف			۱۳۳۰۲۶۱۰۵۷۵

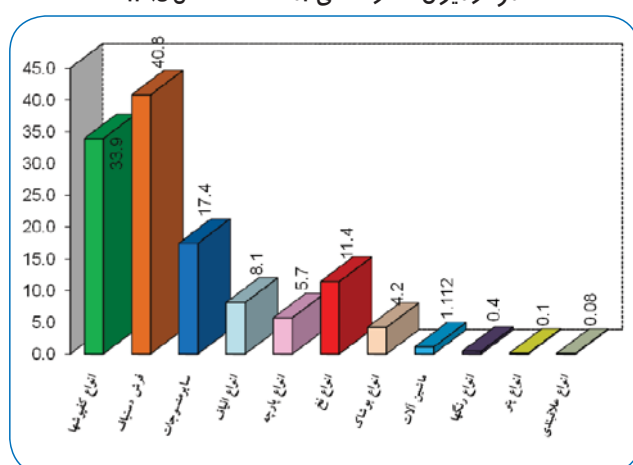
مقایسه ارزش واردات نساجی کل کشور طی ۲ ماه نخست سال ۱۳۹۵ با مدت مشابه سال گذشته

ردیف	شرح	ارزش دلاری سال ۹۴	ارزش دلاری سال ۹۳	درصد تغییرات
۱	انواع الیاف	۴۵,۳۴۲,۴۴۲	۶۸,۶۷۶,۹۷۱	-۳۴
۲	پنبه	۱۵,۱۳۰,۷۳۱	۱۰,۵۹۴,۲۸۳	۴۳
۳	انواع نخ	۳۱,۶۷۳,۱۳۹	۳۹,۸۲۸,۲۸۸	-۲۰
۴	انواع پارچه	۴۴,۳۷۵,۷۳۸	۳۵,۳۲۶,۹۲۶	۲۵
۵	پارچه چادر مشکی	۱۱,۳۰۷,۴۲۷	۸,۰۱۳,۷۶۸	۴۱
۶	انواع پوشاک	۳,۷۱۷,۱۳۴	۶۰۰,۴۱۵	۵۱۹
۷	انواع کفپوش‌ها	۲,۰۵۴	۷۵,۱۲۷	-۹۷
۸	انواع پتو	۶۷,۱۸۳	۲۶,۸۹۵	۱۵۰
۹	انواع علاقه‌بندی	۴۵۳,۸۹۳	۶۳۵,۷۳۸	-۲۹
۱۰	سایر منسوجات	۱۳,۵۳۶,۵۰۳	۶,۹۱۴,۲۷۷	۹۶
جمع کل واردات بجز ماشین‌آلات و رنگ		۱۶۵,۵۰۶,۲۴۴	۱۷۰,۶۹۲,۶۸۸	-۳
۱۱	انواع رنگها و مواد تکمیلی منسوجات	۱۰,۹۰۵,۳۱۳	۱۶,۰۵۳,۶۶۳	-۳۲
۱۲	انواع ماشین‌آلات	۳۰,۱۰۱,۴۶۹	۶۸,۲۶۱,۸۸۶	-۵۶
جمع کل واردات با ماشین‌آلات و رنگ		۲۰۶,۵۱۳,۰۲۶	۲۵۵,۰۰۸,۱۳۷	-۱۹

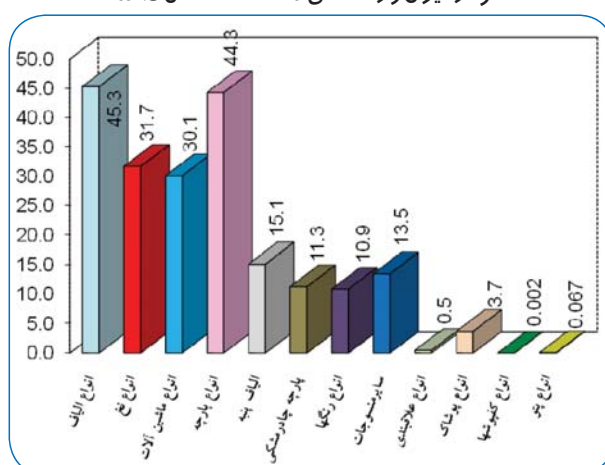
مقایسه ارزش صادرات نساجی کل کشور طی ۲ ماه نخست سال ۱۳۹۵ با مدت مشابه سال گذشته

ردیف	شرح	ارزش دلاری سال ۹۴	ارزش دلاری سال ۹۳	درصد تغییرات
۱	انواع الیاف	۸,۱۴۸,۷۳۷	۱۰,۴۳۹,۰۰۳	-۲۲
۲	انواع نخ	۱۱,۳۶۸,۱۹۲	۵,۷۸۵,۹۰۸	۹۶
۳	انواع پارچه	۵,۶۸۹,۱۴۱	۶,۱۴۱,۳۹۷	-۷
۴	انواع پوشاک	۴,۱۹۶,۷۰۸	۵,۷۷۸,۳۱۶	-۲۷
۵	انواع کفپوش‌ها	۳۳,۹۱۸,۴۷۴	۳۰,۲۶۱,۳۲۴	۱۲
۶	انواع پتو	۱۰۲,۴۹۹	۳۵۹,۱۱۵	-۷۱
۷	انواع علاقه‌بندی	۸۰,۴۳۶	۱۵,۹۷۳	۴۰۴
۸	سایر منسوجات	۱۷,۳۹۲,۶۰۸	۱۲,۲۹۳,۰۲۶	۴۱
جمع کل صادرات بجز رنگ و ماشین‌آلات و فرش دستباف		۸۰,۸۹۶,۷۹۵	۷۱,۰۷۴,۰۶۲	۱۴
۹	انواع رنگها و مواد تکمیلی منسوجات	۴۰,۷۰۰,۹۸۱	۵۲۵,۶۴۰	-۲۳
۱۰	فرش و سایر کفپوش‌های دست‌باف	۴۰,۸۴۴,۷۲۰	۲۴,۸۹۲,۶۷۲	۶۴
۱۱	انواع ماشین‌آلات	۱,۱۱۲,۹۶۲	۸۸,۷۸۷	۱۱۵۴
جمع کل صادرات با رنگ و ماشین‌آلات و فرش دستباف		۱۲۳,۲۶۱,۵۷۵	۹۶,۵۸۱,۱۶۱	۲۸

نمودار میزان صادرات طی ۲ ماه نخست سال ۱۳۹۵

نمودار میزان واردات طی ۲ ماه نخست سال ۱۳۹۵

دنیای نساجی

مدیرکل صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت مطرح کرد:

تولید داخل جایگزین واردات و قاچاق در صنعت نساجی شود

صنعت، معدن و تجارت برگزار شد، اظهار داشت: صاحبان کارخانه‌های نساجی مالیات برارزش افزوده‌ای پرداخت می‌کنند که طبق قانون این مالیات را باید مصرف‌کنندگان بپردازند با این حال این صنایع با قدرت مشغول کار هستند.

مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت با بیان اینکه واحدهای نساجی استان قزوین از موقعیت و شرایط مناسبی

مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت با اشاره به اینکه واردات و قاچاق در صنعت نساجی وجود دارد، گفت: باید کاری کرد تا تولیدات داخلی جایگزین واردات کالا و قاچاق در کشور شود.

به گزارش خبرگزاری تسنیم از قزوین، گلنار نصرالهی در نشست مشترکی با صاحبان واحدهای تولیدی نساجی استان قزوین که در سالن اجتماعات سازمان

در مقایسه با استان‌های دیگر برخوردار هستند، عنوان کرد: این امر نشانگر قدرت صنایع نساجی در استان قزوین است. وی با اشاره به اینکه موانع و مشکلات صنعت نساجی استان قزوین باید بررسی و برطرف شود، عنوان کرد: با واقعیت‌گرایی مدیران استانی همچون رئیس سازمان صنعت، معدن و تجارت و معاون استاندار قزوین شرایط واحدهای نساجی باید بررسی شده و موانع مشکلات این واحدها نیز باید برطرف شود. نصرالهی با اشاره به اینکه واردات و قاچاق در صنعت نساجی وجود دارد، بیان کرد: باید کاری کرد تا تولیدات داخلی جایگزین واردات کالا و قاچاق در کشور شود. مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت با اشاره به اینکه تقاضا در بازار صنعت نساجی بالاست، تصریح کرد: در همین راستا باید کمک

کرد تا تولیدات داخلی، جایگزین کالای وارداتی در کشور شود. وی با اشاره به اینکه صاحبان صنایع نساجی می‌توانند طرح‌های توجیهی فنی و اقتصادی خود را در راستای توسعه، بهسازی و بازسازی واحدهای تولیدی به وزارت صنعت، معدن و تجارت ارائه کنند، گفت: هر واحدی تمایل دارد حیطه کاری خود را گسترش دهد ما در وزارت آمادگی هرگونه همکاری و ایجاد ارتباط با مدیران عامل بانک‌ها و بانک مرکزی هستیم. وی افزود: طرح‌های واحدهای نساجی استان قزوین نیز در جلسه صندوق توسعه ملی با حضور مدیران عامل مطرح شد و در همین راستا چند واحد تولیدی در سال ۹۶ در استان قزوین راه‌اندازی و افتتاح می‌شود. مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت عنوان کرد: محیط و دستگاه‌های واحدهای صنعتی نساجی در استان

قزوین از شرایط خوبی برخوردار می‌باشد. وی با اشاره به اینکه در سال گذشته اقداماتی در جهت اصلاح قیمت پایه و تعرفه‌های گمرکی در کشور انجام شد، بیان کرد: خوشبختانه امسال در بخش پارچه و پوشاک قیمت یک کیلو پارچه قاچاق از ۱۰ تا ۱۵ هزار تومان به ۱۷ تا ۲۰ هزار تومان رسیده که این کار آسان نبوده و با کمک تشکلهای صورت گرفته است. نصرالهی اظهار داشت: وزارت صنعت، معدن و تجارت استان قزوین عزم خود را برای بهره‌گیری از مبانای ستاد اقتصاد مقاومتی به کار گرفته است. مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت افزود: بالا بودن قیمت تمام شده کالاهای ایرانی در مقایسه با کالاهای کشورهای دیگر، یکی دیگر از عوامل قاچاق پوشاک به کشور است.

مخمل نوبهار، تحکیم، توسعه و بهره‌وری

غروب جمعه هفتم خرداد ماه، هتل اسپیناس پالاس میزبان جمعی از پیشکسوتان صنایع نساجی کشور و نمایندگان تشکلهای صنفی نساجی بود. به گزارش نساجی نیوز در این مراسم که به مناسبت بهره‌برداری از پروژه جدید شرکت نساجی نوبهار در نظرآباد برگزار شده بود،

کلیپ‌های کوتاهی از روند شکل‌گیری و توسعه و پیشرفت این واحد برای حضار پخش شد و پس از آن از حاج علی استیازاده (نوبهار) بابت سال‌ها تلاش در عرصه تولید و کارآفرینی با اهدای لوح، تقدیر شد و حاج علی و حاج رحیم و مسعود نوبهار نیز طی سخنان کوتاهی از حضور میهمانان قدرانی

نمودند و تحکیم، توسعه و بهره‌وری را مهمترین شعارهای مخمل نوبهار دانستند و تولید ملی را افتخار ملی خواندند. در بخش پایانی این مراسم، سهیل رضایی از اساتید بازاریابی و اقتصاد به طرح مطالب جذابی درخصوص فرهنگ کسب و کار و تولید در بین ایرانیان پرداخت.

افتتاح خط جدید ریسندگی شرکت صنایع نساجی همدانیان

خط جدید ریسندگی شرکت صنایع نساجی همدانیان با حضور معاون وزیر صنعت، مدیرکل دفتر نساجی و پوشاک وزارت صنعت، استاندار اصفهان، تعدادی از مدیران، متخصصین و کارشناسان صنایع نساجی کشور افتتاح شد.

به گزارش نساجی نیوز در مراسم افتتاح خط جدید ریسندگی این شرکت تولیدی، استاندار اصفهان (مهندس زرگرپور)، معاون وزیر صنعت (مهندس صالحی‌نیا)، خانم نصراللهی (مدیرکل دفتر نساجی وزارت صنعت)، رئیس هیأت مدیره (دکتر خزایی)، مدیرعامل (مهندس میرمحمد صادقی) و مهندس توسلی (رئیس هیأت مدیره بنیاد خیریه همدانیان) به سخنرانی پرداختند و لوح تقدیری به پاس زحمات و تلاش‌های بی‌دریغ مدیرعامل مجموعه (مهندس میرمحمد صادقی) به وی اهدا شد. این خط تولید که سرمایه اولیه آن بالغ بر ۳ میلیون یورو است، در فضایی به وسعت ۸۵ هزار و ۶۰۰ متر با هدف تولید نخ شبه‌فاستونی، نخ مخصوص بافندگی حلقوی و نخ ملانژ و اشتغالزایی برای حدود ۶۰ نفر راه‌اندازی شده است و ظرفیت تولید آن

روزانه سه تن و نیم خواهد بود. تمام تکنولوژی‌های ماشین‌آلات این خط که حدود سه سال مراحل راه‌اندازی آن به طول انجامید؛ متعلق به سال ۲۰۱۵ هستند و در بخش مقدمات ریسندگی، ماشین‌آلات شرکت تروشیر و در بخش تکمیل ماشین‌آلات شرکت زاورر، نصب شده‌اند.

روزانه سه تن و نیم خواهد بود. خط مذکور، قدرت ترکیب الیاف رنگی از یک تا ۹۹ درصد را در اختیار دارد و شرکت صنایع نساجی همدانیان جزو معدود کارخانه‌های نساجی در کشور محسوب می‌شود که موفق به راه‌اندازی این خط تولید در کشور شده است.

هزینه‌های تولید پوشاک در ایران زیاد است

فقر نیروی تخصصی و متخصص در همه ۲۷ رشته صنعت پوشاک باعث شده است از قدرت رقابتی لازم در برابر واردات و قاچاق پوشاک و توان حضور در بازارهای صادراتی برخوردار نباشیم. وی گفت: قاچاق کالا اولاً بستر لازم را برای ورود به کشور دارد و دوم اینکه متناسب با نیاز مصرف کنندگان است و سوم اینکه توان رقابت را دارد و نمی‌توان از مصرف کننده داخلی خواست که از مصرف کالاهای خارجی خودداری کند بلکه باید ظرفیت تولید داخل را برای پوشش مورد نیاز و سلیقه مردم تقویت کنیم که در این راستا نرخ ارز هم یکی از موانع محسوب می‌شود.

۳۲ درصد است که ۹ درصد مالیات بر ارزش افزوده به آن اضافه می‌شود و ۵۰ درصد هم هزینه خواب گمرکی داریم که در مجموع هزینه‌های تولید را به ضرر بخش داخلی و به نفع بخش واردات و قاچاق پوشاک افزایش می‌دهد. وی افزود: قاچاق پوشاک هم که صورت می‌گیرد نتیجه همین رقابت ناپذیری است و ترکیه ای‌ها اعلام می‌کنند که سالانه پنج میلیارد دلار پوشاک به ایران صادر می‌کنند و یک نوع چرخ خیاطی که ۹۰۰ دلار قیمت دارد در تهران هفت و نیم میلیون تومان فروش می‌رود. صدق آمیز گفت: نرخ سود بانکی هم در کشور در کنار نظام تامین اجتماعی و قوانین کار و همچنین

صنعت پوشاک کشور اگرچه ظرفیت خوبی در تراز جهانی دارد اما به طور کامل فعال نشده است. محمدجواد صدق آمیز در مصاحبه با رادیو اقتصاد اظهار داشت: ظرفیت و مزیت تولید پوشاک در کشور از لحاظ طراحی و تنوع مدل به حدی است که می‌توان حتی وارد بازارهای جهانی شد اما داشتن ظرفیت یک مساله است و استفاده از آن با ساختاری کارآمد و رقابت پذیر، هنری دیگر. وی افزود: هزینه تولید پوشاک در ایران زیاد است در حالی که در کشورهای رقیب ما دولت‌ها به خوبی از تولید صادرات محور حمایت می‌کنند. صدق آمیز گفت: تعرفه واردات مواد اولیه پوشاک

منظور رهبری از قاچاقچیان کالا چه کسانی هستند؟

در حالی که واردات رسمی به کشور حدود ۵۰ میلیارد دلار است، رقم قاچاق بین ۱۶ تا ۲۰ میلیارد دلار برآورد می‌شود.

بدین ترتیب، نسبت کالاهای قاچاق ورودی به کشور نسبت به واردات رسمی حدود ۳۰ درصد است. نگاهی به کالاهای اصلی که به کشور قاچاق می‌شوند مشخص می‌کند که کشورمان به جز موبایل و رایانه، امکان تولید سایر اقلام قاچاق را دارد.

برآوردهای ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز نشان می‌دهد مهمترین کالاهای قاچاق به کشور به ترتیب عبارتند از: طلا و جواهر، محصولات نساجی، لوازم خانگی، موبایل، اقلام ممنوعه، لوازم آرایشی، رایانه، لوازم یدکی خودرو، سیگار، چای و اسباب بازی. این آمار نشان می‌دهد که واردات این کالاها که عمده آنها امکان تولید داخل دارند، ضربه کاری به اشتغال داخلی می‌زند.

بر اساس گزارش‌های ستاد مبارزه با قاچاق، حجم کالاهای قاچاق ورودی به کشور در سال میان ۱۶ تا ۲۰ میلیارد دلار است که طلا و جواهر با ۲،۵ میلیارد دلار بیشترین سهم ارزشی را در اختیار دارد.

پس از آن، محصولات نساجی (پارچه، پوشاک و پتو) با ۲،۳ میلیارد دلار در رتبه دوم و لوازم خانگی با ۲ میلیارد دلار در رتبه سوم کالاهای قاچاق به ایران قرار دارند. ارزش قاچاق سالانه گوشی تلفن همراه به ایران ۱،۸ میلیارد دلار، اقلام ممنوعه ۱،۵ میلیارد دلار، لوازم آرایشی ۱،۳ میلیارد دلار، رایانه و قطعات آن ۱،۲ میلیارد دلار، لوازم یدکی خودرو ۹۵۰ میلیون دلار، سیگار ۹۲۸ میلیون دلار، چای ۲۷۳ میلیون دلار و اسباب بازی ۴۰ میلیون دلار است.

اگر به طور فرضی تعرفه و حقوق ورودی اقلام قاچاق را دست کم ۱۰ درصد در نظر بگیریم، عدم‌النفع دولت از ۲۰ میلیارد دلار قاچاق سالانه، حداقل ۲ میلیارد دلار معادل ۶ هزار میلیارد تومان است. البته این به جز ضرباتی است که قاچاق کالا به تولید داخلی و حوزه اشتغالزایی کشور وارد می‌کند.

ده‌ها کانتینر یا صدها کانتینر اجناس گوناگون قاچاق وارد کشور بشود؟ خب، باید برویم برخورد کنیم با اینها؛ ما دولتی، ما قدرت داریم، ما می‌توانیم؛ به‌طور جدی با اینها برخورد کنیم.

چند مرتبه که برخورد جدی بشود، یا جلوی گرفته خواهد شد یا لاقط بسیار کاهش خواهد یافت. قاچاق بلای بزرگی است برای کشور؛ قاچاق از واردات دولتی و گمرکی بسیار بدتر است؛ اولاً سلامت جنس معلوم نیست؛ ثانیاً درآمدی از آن عاید دولت نمی‌شود؛ ثالثاً همان اشکال واردات را دارد که کساد کردن بازار تولید داخلی است.

اینها آسیب‌های کوچکی نیست؛ باید با قاچاق به‌طور جدی مقابله کرد. دستگاه مقابله با قاچاق را باید خیلی جدی گرفت؛ قوی‌ترین آدم‌هایمان را باید بگذاریم برای این کار و می‌شود؛ عقیده بنده این است که می‌شود؛ یا جلوی گرفته خواهد شد یا اگر به‌کلی هم جلوگیری نشود، بخش مهمی‌اش کاهش خواهد یافت.

این یک مسئله بسیار اساسی است. تأکیدات رهبری بر مبارزه با قاچاق در حالی است که با توجه به آمار و ارقام اعلام‌شده درباره قاچاق کالا به کشور، نشان از حجم عظیم آن دارد.

حجم کالاهای قاچاقی ورودی به کشور در سال بین ۱۶ تا ۲۰ میلیارد دلار است که طلا و جواهر با ۲،۵ میلیارد دلار بیشترین سهم ارزشی و پس از آن، محصولات نساجی و لوازم خانگی قرار دارند.

رهبر معظم انقلاب در دیدارهای اخیر خود بار دیگر بر ضرورت مقابله جدی با قاچاق سازمان‌یافته تأکید کردند.

ایشان در دیدار با کارگران فرمودند: یک مسئله هم مسئله قاچاق است. بنده مکرر با مسئولین دولتی در دولت‌های مختلف راجع به همین مسئله واردات که صحبت می‌کنیم، می‌گویند اگر ما تعرفه‌ها را خیلی بالا ببریم یا جلوی واردات را بگیریم، همین جنس [به‌صورت] قاچاق می‌آید. به نظر شما این دلیل درستی است؟ خب، جلوی قاچاق را جدی باید گرفت. ما تا حالا در مبارزه با قاچاق خیلی جدی عمل نکرده‌ایم؛ در مبارزه با قاچاق جدی عمل کنید. مراد من از قاچاق، فلان کوله‌بَر ضعیف بلوچستانی نیست که می‌رود آن‌طرف یک چیزی را برمی‌دارد روی کول خودش می‌آورد این‌طرف؛ اینها که چیزی نیست، اینها اهمیتی ندارد؛ با آنها مبارزه هم نشود اشکالی ندارد. من قاچاق‌های سازمان‌یافته بزرگ را می‌گویم؛

۹۰ درصد از پوشاک خارجی در کشور، قاچاق است

که مشکلی در این زمینه نیست و فقط برخی هیاهو سازی‌ها از نظر روانی روی این صنعت تاثیر گذاشته است.

وی خاطرنشان کرد: در بخش نخ اکریلیک ما برای حمایت از تولیدکنندگان داخلی و واحدهای ریسندگی، جلوی تخصیص ارز مبادله ای برای واردات آن را گرفتیم و پیش‌بینی می‌کنیم که با روند کاهشی واردات آن مواجه شویم.

مدیرکل دفتر صنایع نساجی وزارت صنعت با اشاره به اقدامات دولت یازدهم برای حمایت از این صنعت گفت: حمایت تعرفه‌ای از نخ یکی از این اقدام‌ها بود بطوریکه حقوق ورودی انواع نخ به طبقات بالاتر افزایش یافت. وی حمایت تعرفه‌ای از انواع پارچه، حذف ارز مبادله ای برای واردات، مدیریت واردات بی‌رویه قاچاق، ثبت برند و اصلاح قیمت‌های وارداتی را از دیگر اقدامات دولت خواند و افزود: واردات نخ و پارچه به کشور در دو سال گذشته هر سال ۲۵ درصد کاهش یافته است.

وی ایجاد شهرک‌های تخصصی پوشاک را از دیگر اقدامات دولت دانست و افزود: یک شهرک تخصصی نساجی در تهران برای استقرار ۱۵۰ واحد متوسط و بزرگ در حال ساخت است که تا یک و نیم سال آینده بهره برداری می‌شود.

وی ایجاد واحد تولیدی پارچه چادر مشکی در شهرکرد و پیشنهاد تشکیل صندوقی برای جمع آوری حقوق ورودی از صنایع نساجی برای توسعه صنعت نساجی را از دیگر اقدام‌ها برشمرد و گفت: هدفگذاری امسال ما افزایش ۲۰ تا ۲۵ درصدی صادرات است.

نصرالهی با انتقاد از برخی جریان سازی‌ها در رسانه‌ها در باره تعطیلی واحدهای نساجی گفت: ما نباید از اینکه دو یا سه واحد بزرگ نساجی کشور دچار مشکل هستند، نگران شویم. وی با بیان اینکه برخی از کارخانه‌ها مانند نساجی مازندران، پیشانی صنعت نساجی کشور محسوب نمی‌شوند، افزود: بسیاری از این واحدها دارای مشکلات داخلی و مدیریتی هستند و نحوه واگذاری آنها بدرستی انجام نشده است. وی تصریح کرد: ما با تقاضای مطلوبی از سوی بخش خصوصی برای سرمایه‌گذاری در صنعت نساجی مواجهیم اما کمبودهایی در بخش تسهیلات داریم که وزیر صنعت در باره پیگیری آن قول مساعد داده است.

بیشترین میزان سرمایه‌گذاری ارزی در صنعت نساجی کشور را مربوط به سال‌های ۸۰ تا ۸۵ اعلام و تصریح کرد: این سرمایه‌گذاری در این برهه زمانی به ۳۵۰ تا ۴۰۰ میلیون دلار رسیده است که بیشتر مربوط به نوسازی و بازسازی صنعت نساجی بود.

گلنار نصرالهی در ادامه گفت: در سال‌های بعد، تمرکز چندانی روی این صنعت انجام نشد و تحریم‌ها نیز گریبان آن را گرفت.

وی افزود: ما دیگر به آن نقطه اوج سرمایه‌گذاری نرسیدیم اما می‌کوشیم که صنعت نساجی را به سمت سرمایه‌گذاری با ماشین‌آلات نو سوق دهیم. وی همچنین با بیان اینکه ارزش صادرات نساجی ایران از سال ۸۰ تاکنون نوسان داشته است، گفت: ما با افزایش صادرات در سال‌های بعد از نوسازی مواجه شدیم بطوریکه در سال ۹۱ با یک میلیارد دلار صادرات به اوج خود رسید. به گفته وی، ارزش دلاری صادرات صنایع نساجی و پوشاک کشور در سال گذشته بدلیل کاهش ارزش جهانی الیاف و کالاهای نساجی حدود ۸ درصد کاهش یافت.

وی بیشتر بازار صادراتی ایران را عراق، افغانستان، پاکستان، ترکیه، ترکمنستان، ایتالیا و آذربایجان اعلام و اظهار کرد: عمده واردات ما نیز از چین، ترکیه، هند، امارات متحده عربی، کره و تایوان است. وی میزان واردات از ترکیه را حدود ۲۰ درصد از کل واردات نساجی و پوشاک به کشور اعلام کرد و افزود: بحث تعرفه‌های ترجیحی ترکیه در واردات ما تاثیرگذار نبوده است. مدیرکل دفتر نساجی وزارت صنعت توضیح داد: میزان صادرات صنایع نساجی و پوشاک از ترکیه به ایران در سال ۲۰۱۴ حدود ۳۵۲ میلیون دلار بود که فقط ۱۹۲ میلیون دلار آن از گمرک ایران به‌صورت رسمی وارد شد.

نصرالهی ادامه داد: این اعداد نشان می‌دهد که به اندازه واردات رسمی، ما واردات غیررسمی و قاچاق از ترکیه داشتیم که شامل تعرفه‌های ترجیحی نیز نمی‌شود. وی تاکید کرد: آنچه برای صنعت نساجی کشور مشکل درست می‌کند قاچاق است نه بخش تعرفه‌های ترجیحی. وی با بیان اینکه این اعداد نشان دهنده حمایت ما از تعرفه‌های ترجیحی نیست، اضافه کرد: با این حال فعالان صنعت نساجی کشور باید بدانند

گلنار نصرالهی در مراسم آغاز به کار دهمین کنفرانس ملی مهندسی نساجی ایران در دانشگاه صنعتی اصفهان افزود: واردات رسمی پوشاک خارجی به کشور تنها حدود یک دهم رقمی است که گمرک‌های رسمی دنیا از صادرات به ایران نشان می‌دهد.

وی واردات بی‌رویه و قاچاق انواع پارچه، پوشاک و کفش از مناطق آزاد کشور را یکی از مهمترین مشکلات صنایع نساجی کشور خواند و اظهار کرد: ما بدنبال این هستیم که واردات محصولات نساجی به این مناطق محدود شود.

وی سهم صنایع نساجی و پوشاک ایران با احتساب فرش دستباف در سطح جهان را ۰.۱۵ درصد اعلام و اظهار کرد: صادرات این صنایع از ایران شامل ۱.۲ میلیارد دلار در سال است که امسال پیش‌بینی می‌شود این رقم ۲۰ درصد افزایش یابد.

وی میزان کل صادرات صنایع نساجی و پوشاک در دنیا را ۷۹۷ میلیارد دلار عنوان کرد و گفت: حدود ۹ هزار و ۸۰۰ واحد صنعتی در این زمینه با ۲۸۸ هزار کارگر مستقیم مشغول فعالیت است. نصرالهی، کل سرمایه‌گذاری صورت گرفته در صنعت نساجی و پوشاک کشور را ۹۰ هزار میلیارد ریال اعلام کرد که حدود ۵ درصد کل صنعت کشور را شامل می‌شود.

وی با بیان اینکه صنعت نساجی ۱۲ درصد اشتغال کشور را در اختیار دارد، افزود: این صنعت سهم بسزایی در اشتغالی دارد.

مدیرکل دفتر صنایع نساجی وزارت صنعت، رتبه صادرات نساجی و پوشاک ایران در دنیا را ۵۵ اعلام و تصریح کرد: اگر صنعت نساجی و پوشاک را از هم جدا کنیم، رتبه صادرات نساجی شامل پارچه، فرش و موکت در دنیا ۳۳ و رتبه صادرات پوشاک ایران در دنیا ۸۷ است.

وی با اشاره به تعرفه‌های کالاهای نساجی و پوشاک نیز گفت: یک هزار ردیف در کتاب تعرفه‌های کشور مربوط به این صنعت است که دولت یازدهم سیاست‌های حمایتی از تولیدکنندگان داخلی را در تعیین این تعرفه‌ها اعمال کرده است.

وی با بیان اینکه حقوق ورودی الیاف در سال گذشته در ردیف‌های ۴ و ۷ بوده است، ادامه داد: امسال این تعرفه‌ها به ردیف‌های ۵ و ۱۰ افزایش یافت. نصرالهی،

دانشگاه کارآفرین، شعار دهمین کنفرانس ملی مهندسی نساجی

وی با اشاره به هفت محور کنفرانس دهم توضیح داد: کیفیت و نوآوری پژوهش‌های انجام شده جنبه غالب در پذیرش مقالات دارد.

از بین ۳۱۷ مقاله دریافت شده، ۱۱۰ مقاله به صورت شفاهی و ۱۵۸ مقاله به صورت پوستر ارائه می‌شوند که بیشترین تعداد مقالات به نانو فناوری و پس از آن رنگرزی چاپ و تکمیل، فناوری نساجی، منسوجات فنی و پوشاک، علوم الیاف، مدیریت نساجی و علوم رنگ اختصاص داشت.

دیر دهمین کنفرانس ملی مهندسی نساجی ایران اضافه کرد: با اشاره به ضروریات حال حاضر دانشگاه‌ها و نقش مجامع علمی در تحقق دانشگاه کارآفرین و یافتن شیوه‌های مشترکی که دانشگاه بتواند در توسعه فناوری و تجاری سازی تحقیقات مؤثر واقع شود، تصمیم گرفته شده که علاوه بر نمایشگاه جانبی نساجی، نشست صنعتی نیز برگزار شود تا انتظارات صنعتگران از سیستم آموزش عالی کشور مشخص شود از این رو شعار کنفرانس دهم دانشگاه کارآفرین است.

به جامعه و صنعت عرضه کنند که دانش را در کنار پژوهش‌های کاربردی به خدمت گرفته و با نوآوری ظرفیت‌های نوینی به وجود آورند.

دیر دهمین کنفرانس ملی مهندسی نساجی ایران با اشاره به اهمیت و جایگاه صنایع و زیرساخت‌های آن در شکل‌گیری جریان‌های سیاسی و اقتصادی، افزود: دهمین کنفرانس ملی مهندسی نساجی ایران در راستای تحقق هدف والای دانشگاه کارآفرین سهمی در برقراری ارتباط بین رشته‌ای، همکاری بین متخصصان، پژوهشگران و دانشجویان داشته و امیدواریم زمینه‌ساز همکاری مشترک مراکز تحقیقاتی و صنایع نساجی را فراهم کرده باشد.

خدمای با بیان اینکه امیدواریم در این کنفرانس بستری مناسب جهت ارائه دستاوردهای علمی و تحقیقاتی پژوهشگران ایرانی فراهم آید، گفت: امیدواریم در این کنفرانس با معرفی فعالیت‌های مرتبط با نساجی و شناسایی پتانسیل‌ها و کاربردهای مختلف آن در دیگر شاخه‌های علوم و فناوری، ایجاد انگیزه تحصیل علم در دانشجویان و دانش پژوهان تشدید شود.

دیر دهمین کنفرانس ملی مهندسی نساجی ایران گفت: دانشگاه‌ها با تمرکز بر نوآوری و توسعه فناوری، دانش آموختگانی به جامعه و صنعت عرضه کنند که دانش را در کنار پژوهش‌های کاربردی به خدمت گرفته و با نوآوری ظرفیت‌های نوینی به وجود آورند.

دکتر اکبر خدای - عضو هیات علمی و دیر اجرایی دهمین کنفرانس ملی مهندسی نساجی ایران در مراسم افتتاحیه این کنفرانس که باحضور مدیرکل نساجی و پوشاک و رئیس هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران و رئیس هیات مدیره انجمن صنفی کارفرمای استان اصفهان و جمعی از اساتید، دانشجویان و مدیران نساجی و پوشاک کشور برگزار شد، اظهار کرد: امروزه به دلیل تغییر در ماهیت تولید علم و تأثیر بر اقتصاد کارآفرینی دانشگاهی از رسالت‌های مهم دانشگاه‌ها است. وی افزود: برتری پژوهش و تبدیل یافته‌های پژوهشی به محصولات و خدمات دانش بنیان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است از این رو ایجاد می‌کند دانشگاه‌ها با تمرکز بر نوآوری و توسعه فناوری، دانش آموختگانی

عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات صنایع نساجی و پوشاک ایران:

قاچاق قانونی و غیر قانونی کمر صنعت پوشاک را شکسته است

عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات صنایع نساجی و پوشاک ایران گفت: تا محصول را رقابتی نکنیم امکان موفقیت در بازارهای جهانی را نداریم. مسئله قاچاق و کمبود نقدینگی از مشکلات عمده است و به دلیل محدودیت‌های تحریم قادر به نوسازی ماشین آلات برای تجهیز بخش تولید و بهبود صادرات نبودیم. این فعال صنعت پوشاک با اشاره به اینکه واردات رسمی پوشاک از مبادی چون مناطق آزاد صنعت پوشاک را دچار مشکل کرده است گفت: معتقدیم که واردات پوشاک از مناطق آزاد همان قاچاق قانونی است.

مناطق آزاد تبدیل به دروازه ای برای واردات بی رویه محصولات خارجی شده است. خنده دار است اگر واردات پنج و شش میلیاردی را واردات مسافری در نظر بگیریم و این در حالی است که شاهد واردات کامیونی پوشاک از این مناطق به دیگر شهرهای کشور هستیم. کنترل واردات برای حمایت از تولید ملی نیازمند

عزم ملی است.

سعید حسین زاده عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات صنایع نساجی و پوشاک ایران در گفت و گو با سایت خبری اتاق تهران درباره مهم ترین مشکلات فعلی این تشکل گفت: مهم ترین مشکل تشکل ما در حال حاضر نقدینگی است و اینکه مسئله قاچاق کمر صنعت پوشاک کشور را شکسته و متأسفانه عزم جدی برای مبارزه با آن دیده نمی‌شود.

از سوی دیگر قول و قرارهایی برای تسهیل مبادلات بانکی دادند اما هم چنان در این زمینه مشکل داریم. تشکل ما یک تشکل صادراتی است و برای صادرات نیازمند پویایی شبکه بانکی هستیم. در این شرایط نمی‌توانیم صادر کنیم. متأسفانه پول‌های کسانی که به اروپا صادر کردند، در بانک‌های این کشورها گیر کرده و مجبور شدند به صرافی‌ها روی بیاورند و دچار پیچیدگی‌هایی شدند. حسین زاده گفت: در گذشته بیشتر صادرات پوشاک ایران به اروپا انجام می‌شد اما در حال حاضر معطوف به کشورهای سی.آی.اس و عراق و افغانستان شدیم. عمده صادرات ما پوشاک آماده و فرش است که البته در سال‌های گذشته به دلیل مشکلات ناشی از تحریم‌ها نتوانستیم در بازارهای جهانی موفق عمل کنیم.

تعرفه‌های ترجیحی با منافع برد-برد

و به صادر کنندگان کشور ما اعلام کرده‌اند که ورود این کالا به کشور ترکیه به زبان تولیدکنندگان آنها خواهد بود. وی در ارتباط با الیاف مصنوعی گفت: پیش از این در کشور ما الیاف مصنوعی تولید و به ترکیه صادر می‌شد. آنها به دلیل اینکه یک واحد تولید کننده الیاف پلی استر دارند، به یکباره تعرفه خود را از صفر به ۲۰ درصد افزایش دادند که وارد کنندگان ترک نتوانند الیاف پلی استر را از ایران به ترکیه وارد کنند. درواقع آنها برای حمایت از یک تولیدکننده از آنتی دامپینگ استفاده کردند. مهندس عمید در ادامه گفت: متأسفانه قاچاق در کشور ما نهادینه شده است و انجمن صنایع نساجی ایران همواره حمایت از تولیدکنندگان داخلی را به عنوان پیشنهادی برای مقابله با کالای قاچاق مطرح کرده است. زیرا اگر از این واحدها حمایت شود و قیمت تمام شده کالاهای نساجی کاهش یابد برای قاچاقچی به صرفه نیست که کالای قاچاق وارد کشور کند. در حال حاضر برای مصرف کننده داخلی استفاده از کالای قاچاق به صرفه‌تر از مصرف تولیدات داخلی است. به همین دلیل بسیاری از واحدهای نساجی تعطیل و کارگران آنها بیکار شده اند. البته باعث خشنودی است که این بار دولت با عزمی جدی تر با ورود کالای قاچاق مبارزه می کند طبق اطلاعات بدست آمده این کار را از بخش پتو آغاز کرده است و تاثیر آن در افزایش میزان تولید واحدهای داخلی که به ۲۰ تا ۳۰ درصد ظرفیت خود کار می کردند به چشم می خورد. تولیدکننده اگر بداند کالاهای تولیدی اش در انبار نمی ماند و در بازار برای آنها تقاضای وجود دارد به طور قطع از مواد درجه یک داخلی و ماشین آلات پیشرفته و نیروی کار متخصص که در کشور ما به وفور یافت می شود استفاده می کند.

ایران صادر می شد و کشور ترکیه وارد کننده آن بود بدین شرح بود: ۵۳ قلم آن میوه و سبزیجات، ۵۰ قلم آن مواد غذایی مانند: آبمیوه، بیسکویت، شکلات، آدامس، خیارشور، رب گوجه فرنگی و ریشه شیرین بیان، ۲۰ قلم آن شیلات ۱۷ قلم آن گل و لینیات و تخم مرغ بود. مقایسه این دو آمار نشان می دهد که منافع دو طرف قرارداد در این توافقنامه در نظر گرفته نشده است. بررسی های انجام شده ما نشان می دهد که در سال ۲۰۱۱ - یعنی قبل از عقد قرارداد تجارت ترجیحی - کالاهایی که آنها از کشور ما وارد می کردند جمعا ۱۴۰ قلم معادل ۵۸ میلیون دلار ارزش بوده است. در صورتی که آن ۱۲۰ قلمی که ما از کشور ترکیه وارد می کردیم که اکثرا کالاهای صنعتی بودند معادل ۱ میلیارد دلار بوده است. در اقلام کشاورزی که ما به کشور ترکیه صادر می کنیم پسته هیچ جایی ندارد و ورود آن به کشور ترکیه ممنوع اعلام شده است و به جای آن، اقلامی همچون آدامس و شکلات و بیسکویت قرار دارد که ترکیه، خود تولید کننده بزرگ این اقلام است و نیازی به واردات آنها ندارد. وی در بخش دیگری از سخنانش گفت: ایران بزرگترین تولید کننده الیاف مصنوعی است. چرا که تولید کننده بزرگ نفت است. کشور ما می تواند بیش از ۲۵۰ هزار تن الیاف مصنوعی صادر کند، در مقابل کشور ترکیه ۸۰۰ هزار تن از این مواد را از کشورهای دیگر وارد میکند. بنابراین بهتر بود این کالا در اقلام تعرفه ترجیحی قرار گیرد تا کشور ترکیه الیاف مصنوعی مورد نیاز خود را از کشور ما وارد کند. میزان صادرات کشور ما به کشور ترکیه در بخش الیاف مصنوعی کمتر از ۵۰ میلیون دلار است. در صورتیکه این کشور ۳ میلیارد دلار واردات از این کالا داشته است. اگر توافقنامه ای امضاء می شود، باید برای دو طرف قرارداد مفید واقع شود و به گونه ای تنظیم شود که حجم صادرات کشور را افزایش داده و واردات هم مطابق نیاز کشور انجام شود. کشور ما برای حمایت از تولید نیاز به مواد اولیه دارد و این مواد باید از خارج از کشور وارد شود تا تولید داخلی تقویت شود آنگاه محصول نهایی با ارزش افزوده صادر شود. ضمن اینکه تعرفه های ترجیحی در اجرا هم یک طرفه به نفع ترکیه بوده است. به این صورت که بخشی از کالاهای صادراتی ایران در کشور ترکیه مورد تخفیف قرار نگرفته است

مهندس محمد کاظم عمید - معاون فنی انجمن صنایع نساجی ایران در گفتگوی تلفنی با برنامه رادیویی روی خط بازار در خصوص تعرفه تجارت ترجیحی با کشورهای همسایه گفت: آنچه که در ارتباط با تعرفه های ترجیحی مورد نظر بوده، این است که این تعرفه ها باید منافع دو جانبه داشته باشد. که متأسفانه علیرغم تصریح ماده ۳ قانون بهبود مستمر فضای کسب و کار که دستگاه های اجرایی را مکلف می دارد که پیش از هرگونه تصمیم گیری برای عقد قراردادها و توافقنامه ها، نظر ذینفعان و تشکلهای صنف یا صنعت مربوطه را استعلام نمایند، متأسفانه انجمن صنایع نساجی در جریان این توافقنامه که با کشور ترکیه در ۱۱ دیماه ۹۳ منعقد شده است، قرار نگرفت که ما می توانیم از تجربیات این تعرفه ترجیحی با کشور ترکیه، برای انعقاد قراردادهای مناسب تر با سایر کشورها بهره مند شویم. در این توافقنامه ۲۶۵ ردیف تعرفه ای بین ایران و ترکیه منعقد شد که ۱۴۰ فقره آن کالاهای صادراتی ایران به ترکیه و ۱۲۵ قلم آن کالاهای وارداتی از ترکیه به ایران بوده است. لازم به ذکر است که متأسفانه در این اقلام بین ۲۰ تا ۵۰ درصد تخفیف تعرفه ای وجود دارد. به عنوان مثال: در ارتباط با تعرفه پوشاک که ۷۵ درصد بوده است، ۴۰ درصد تعرفه ترجیحی به آن تعلق می گرفت. بدین صورت که کسی که از ترکیه پوشاک وارد می کرد به جای ۷۵ درصد تعرفه باید ۴۰ درصد کمتر پرداخت می کرد که تخفیف ۷۵ درصد تبدیل به ۴۵ درصد و یک امتیاز برای وارد کنندگان محسوب می شد. بودند که جزئیات آن بدین شرح بود: ۳۲ قلم آن کالای صنعتی و پوشاک بود که معادل ۲۶ درصد، ۱۶ قلم مربوط به تجهیزات الکتریکی معادل ۱۱ درصد، ۱۱ قلم تولیدات بهداشتی معادل ۹ درصد، ۱۰ قلم تولیدات فولادی معادل ۸ درصد، ۱۰ قلم قطعات خودرو معادل ۸ درصد، ۹ قلم مبلمان معادل ۷ درصد و ۸ قلم آن معادل ۶ درصد از کل اقلام به لوازم خانگی اختصاص می یافت. بنابراین این اقلام برای کسی که واردات آنها را انجام می داد شامل تخفیف شده بود. اما در مقابل آن اقلامی که از

تنها ۱۴ میلیون دلار واردات رسمی داشته‌ایم

افزود: همان‌طور که می‌دانید دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، یکی از اعضای کارگروه مبارزه با قاچاق پوشاک است. طی جلسات برگزار شده با دستگاه‌های ذی‌ربط بخشنامه جامع واردات و ردیابی واردات پوشاک تدوین شده است. این درحالی است که ابلاغ دستورالعمل ثبت برند نمایندگی‌های پوشاک وارداتی، آیین‌نامه اجرایی روش نصب شناسه کالا و شناسه رهگیری روی کالای وارداتی، انتقال کالاهای پوشاک از گروه ۱۰ به گروه ۹ کالاهای و کنترل و نظارت بیشتر بر واردات کالاهای نساجی از مناطق آزاد به سرزمین اصلی از جمله فعالیت‌های دیگر این کارگروه است.

به اعتقاد وی، وضع تعرفه، راهکار مناسبی برای کاهش حجم قاچاق نیست و نمی‌توان با دیوار تعرفه عامل قاچاق را در صنعت پوشاک به صفر نزدیک کرد، بلکه هرچه تعرفه غیراصولی‌تر و بیشتر باشد بدون تردید سودآوری قاچاق برای سودجویان بیشتر خواهد شد و باید شاهد کوچک شدن سهم تولید داخل در بازار باشیم.

مدیرکل صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت یکی از مهم‌ترین برنامه‌های این دفتر را حمایت از تولید ملی دانست و گفت: براساس همین برنامه و همچنین فرمایشات مقام معظم رهبری سال گذشته کارگروه پوشاک کشور تشکیل و برنامه جامع راهبردی پوشاک تدوین شد که در اولین اقدام با همکاری سازمان صنایع کوچک، اولین شهرک تخصصی پوشاک در حال احداث است.

نصراللهی افزود: نکته دیگری که در این کارگروه مورد توجه قرار گرفت مربوط به مشکلات مالی و سرمایه در گردش تولیدکنندگان بود که بر همین اساس بخشنامه‌ای جهت استفاده از تسهیلات سرمایه در گردش با هدف افزایش تولید داخلی و اشتغالزایی ابلاغ شده و واحدهای نساجی و پوشاک می‌توانند با ثبت درخواست تسهیلات مورد نیازشان از طریق سامانه الکترونیکی بهین‌یاب از تسهیلات مذکور استفاده کنند.

به‌طور کلی ۹۵ درصد پوشاک وارداتی ایران از سه کشور چین، امارات متحده عربی و ترکیه صورت می‌گیرد که سهم چین ۷۰ درصد، امارات ۱۸ درصد و ترکیه ۷ درصد است. بنابراین دور از ذهن نیست که بگوییم بیشترین حجم قاچاق پوشاک به ایران برخلاف تصور، کشور ترکیه نیست و چین بیشترین حجم را به خود اختصاص داده است.

وی با تأکید بر این‌که هیچ امتیاز خاصی برای برندهای خارجی جهت ورود به بازار ایران در نظر گرفته نمی‌شود، گفت: باتوجه به بحث حمایت از تولیدات داخلی امتیازی برای تاسیس نمایندگی برندهای خارجی در نظر گرفته نشده و فقط اجازه فعالیت به برندهای دارای مجوز رسمی داده می‌شود. به‌طور کلی تمام عرضه‌کنندگان برندهای خارجی پوشاک پس از دریافت مجوزهای لازم از کشور مبدأ باید به مرکز امور اصناف و بازرگانی زیر نظر وزارت صنعت، معدن و تجارت مراجعه و پس از ثبت برند، اجازه فعالیت در کشور را دریافت کنند.

نصراللهی درباره آخرین وضعیت قاچاق پوشاک

گلنار نصراللهی - مدیرکل صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت - با اشاره به حجم قاچاق پوشاک به خبرنگار جام‌جم گفت: براساس بررسی‌های انجام شده و همچنین آمار سازمان‌های بین‌المللی، ارزش پوشاک صادراتی کشورهای جهان به ایران بین ۶۰۰ تا ۷۰۰ میلیون دلار است، درحالی که آمار گمرک جمهوری اسلامی ایران مبنی بر میزان پوشاکی که به صورت رسمی وارد ایران شده تنها ۱۴ میلیون دلار تعیین شده است که نشان می‌دهد پوشاک قاچاق حداقل ۵۰ برابر واردات قانونی آن است.

وی در ادامه ضمن اشاره به میزان مصرف و تولید پوشاک داخل کشور افزود: با در نظر گرفتن تفاوت میان دو عدد مطرح شده یعنی میزان صادرات پوشاک کشورهای تولیدکننده به ایران و همچنین آمار گمرک از کالاهایی که به طور قانونی وارد ایران شده‌اند، به رقمی بالغ بر ۱/۵ تا دو میلیارد دلار می‌رسیم که ارزش مجموع واردات پوشاک غیر قانونی به ایران است.

این مقام مسئول درباره سهم کشورهای صادرکننده پوشاک به ایران نیز تصریح کرد:

قاچاق فروشی زیر چتر برندهای خارجی

واردات کالاهای قاچاق و عرضه آن با تابلوی شرکت‌های مدعی نمایندگی برندهای خارجی با تبلیغات گسترده به شیوه‌ای مرسوم و پرسود برای فروش محصولات نساجی و پوشاک و برخی کالاهای دیگر قاچاق تبدیل شده است. واردات غیرقانونی بسیاری از کالاهای صنعتی و اقلام مصرفی مانند پوشاک و منسوجات، گوشی تلفن همراه، تبلت، نوت بوک و لپ‌تاپ، لوازم صوتی و تصویری و خانگی و عرضه این کالاها زیر تابلوی برندهای خارجی مدعی نمایندگی برندهای خارجی، شرایط را برای عرضه آزادانه کالاهای قاچاق در بزرگ‌ترین و لوکس‌ترین فروشگاه‌های کلانشهرها فراهم کرده است. علاوه بر عرضه کالاهای غیراصلی و با تخفیف‌های غیرواقعی در پوشش این برندها، اکنون بخش عمده‌ای از کالاهای عرضه شده در این فروشگاه‌ها به شیوه قاچاق وارد اما به راحتی به مشتریان عرضه می‌شود.

موضوعی که حمید قبادی، دبیر کارگروه ساماندهی مد و لباس آن را تهاجم قاچاق مارک و برندهای خارجی دانسته و به ایسنا اعلام کرد، یکی از مراکز عرضه محصولات قاچاق در کشور، فروشگاه‌های برند خارجی هستند. با یک حساب سرانگشتی می‌توانیم اثبات کنیم که نصب تابلوی برندهای خارجی بیشتر در راستای عرضه محصولات قاچاق شده است. برخی به اسم «قانونی» کالا وارد می‌کنند، درحالی‌که شاید کمتر از ۵ درصد کالاهای‌شان قانونی باشد. یکی از مشکلات جدی ما، تعیین مصادیق کالای قاچاق در کشور است، یعنی انطباق برگ سبز با کالا مشکل دارد.

حمید قبادی با بیان اینکه بسیاری از این برندها برای ورود به کشور، مراحل قانونی را طی نکرده و فعالیت بسیاری از نشان‌ها و علائم برندهای خارجی که در سطح شهر دیده می‌شوند، غیرقانونی است، افزود: برخی محصولات خارجی در کشور با استفاده از شرایط موجود توانستند فضای مناسبی برای خودشان فراهم کنند. این برندها در شرایط تبلیغاتی نابرابر توانستند محصولات خود را به جامعه معرفی کنند، تابلوها و سالن‌های بزرگ را در اختیار گرفته و فضایی را در جامعه به‌خودشان اختصاص دادند. وی تأکید کرد، فروشگاه‌های از محصولات وارداتی سراغ دارم که به ظاهر رسمی، اما در باطن غیررسمی است. یک فروشگاه آن، ماهی ۵۰۰ میلیون تومان اجاره می‌دهد، همین فروشگاه بیش از ۱۰۰ مرکز عرضه در ایران دارد و دست‌کم ماهی ۵ میلیارد تومان برای محل عرضه کالاهایش هزینه می‌کند. این برند به ظاهر رسمی، سالانه ۵۰۰ میلیارد تومان فقط پول اجاره عرضه محصولات خود را بدون محاسبه

هزینه نیروی انسانی و موارد دیگر می‌پردازد. با دانستن این اطلاعات به راحتی متوجه می‌شویم یک عقبه حساب‌شده، هدفمند و تعریف‌شده در کشور وجود دارد که می‌توان اسم آن را تهاجم، قاچاق و هر چیز دیگری بگذاریم که در نهایت، به آسیب دیدن کالای ایرانی منجر می‌شود.

■ بازار داغ پوشاک قاچاق با تابلوی برندها

فعالیت ۲۰ هزار واحد صنفی دوزندگی با ۳۰۰ هزار اشتغال که در شرایطی کاملاً نابرابر با فروشگاه‌های مدعی نمایندگی برندهای خارجی و مهم‌تر از آن واردات قاچاق و رسمی پوشاک تولید داخل این کالا را زمینگیر کرده است. سود سرشار ناشی از عرضه پوشاک غیراصلی و قاچاق زیر تابلوی فروشگاه‌های مدعی دریافت نمایندگی از برندهای خارجی (حتی دست دوم و سوم از کشورهای همسایه) شرایطی را رقم زده که اکنون اغلب پوشاک عرضه شده در اینگونه فروشگاه‌ها قاچاق است. سال گذشته نیز محمود نوایی، رئیس سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان اعلام کرد، در حوزه پوشاک ۶ میلیون دلار کالا از مبادی ورودی کشور وارد شده درحالی‌که ۵۰۰ میلیارد دلار قاچاق می‌شود. با وجود این طرح وزارت صنعت و برخی دیگر از دستگاه‌ها برای ساماندهی برندهای پوشاک یا رهگیری پوشاک قاچاق در بازار مصرف نیز هنوز ره جایی نبرده است. دبیر کارگروه مد و لباس از فعالیت برندهای دست دوم و سوم پوشاک در کشور خبر داده و اعلام کرد، یکی از موارد مورد توجه، بحث اصالت برندهاست؛ اکنون برخی برندهای محدود قانونی، به‌صورت دست دوم و سوم در کشور کار می‌کنند.

شرکت ایرانی با برندی که مبدأ آن کشور ایتالیاست و در ترکیه نمایندگی دارد، قرارداد بسته است. وی با اعلام رقم واردات رسمی سالانه ۱۵ میلیون دلاری منسوجات افزود: اگر بخواهیم در یک جمله، حجم خسارتی را که از ورود کالای قاچاق به کشور وارد می‌شود، تعریف کنم، کافی است عدد و رقم واردات رسمی حوزه منسوجات در کشور و تعداد فروشگاه‌های رسمی و غیررسمی محصولات خارجی در سطح شهر را نگاه کنیم، آن وقت به عدد محدود کمتر از ۱۵ میلیون دلار در سال می‌رسیم. اما این کارگروه چنین امکانی ندارد که بتواند برای مبادی ورود کالای قاچاق کاری انجام دهد. قبادی، تأکید کرد، حتی نباید به نمایندگان برندهای خارجی که می‌خواهند به‌شکل قانونی فعالیت کنند، به راحتی مجوز داده شود. با همکاری وزارت صنعت، معدن و تجارت در حال بازنگری آیین‌نامه برندها هستیم. در آخرین جلسه‌هایی که در

کارگروه پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت تشکیل شد، یکی از مصوبات این بود که آیین‌نامه فعالیت برندها در کشور بازنگری شود.

■ وزارت صنعت متولی برخورد با قاچاق

پیش از این معاون ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز نیز با اشاره به اینکه مطابق قانون، مرکز اصلی برخورد با پوشاک قاچاق در سطح عرضه وزارت صنعت است، اعلام کرده بود، مرکز امور اصناف و بازرگانان در زیرمجموعه این وزارتخانه شهریورماه سال ۹۴ بخشنامه‌ای را ابلاغ کرد که تمام نمایندگی‌های پوشاک در ایران باید در مرکز اصناف بازرگانان ثبت و مجوزهای لازم را از شرکت‌های خارجی نیز دریافت کنند. عباس نخعی، با بیان اینکه همچنین مقرر شده تا در طرح کد رهگیری جدید (GS1) پوشاک، پتو و پارچه مجهز به کد رهگیری و شناسنامه کالا شوند، افزود: چه تولیدات داخل و چه آنهایی که از مبادی رسمی وارد می‌شوند باید با برچسب‌های غیرقابل خدشه یا پارچه‌های نصب شده روی کالا مشخصات کارخانه تولیدکننده و مبدا را درج کنند.

■ ۲۰۰ شرکت مدعی برند خارجی پوشاک

رئیس مرکز امور اصناف و بازرگانان کشور در مورد روند اجرای طرح ساماندهی برندهای خارجی پوشاک گفت: اجرای این طرح با اطلاعیه‌ای که ۲۷ مردادماه سال ۹۴ صادر شده در دستور کار قرار گرفت و مهلت حدود ۲ ماهه‌ای تعیین شد تا واحدهای صنفی که مدعی عرضه برندهای خارجی پوشاک و منسوجات هستند، با مراجعه به مرکز امور اصناف و ارائه مدارک لازم، خود را ثبت کنند. با اتمام این مهلت تعدادی از این فروشگاه‌ها به اداره اماکن نیروی انتظامی معرفی و تعدادی نیز با ارائه مدارک، کد رهگیری دریافت کرده‌اند اما دریافت این تأییدیه‌ها تا حدودی زمانبر است. ومهلتی برای طی این مراحل در نظر گرفته نشده است. یدالله صادقی افزود: در مجموع حدود ۲۰۰ شرکت در کشورمان وجود دارد که مدعی داشتن نمایندگی برند خاص بوده و با نصب تابلو یا ایجاد شعبات مختلف در سراسر کشور به فعالیت پرداخته‌اند. که برخی برای ارائه مدارک اولیه و ثبت ادعای داشتن نمایندگی برندهای خارجی با واسطه یا به‌طور مستقیم مراجعه کرده‌اند. برخی فروشگاه‌ها در شهرستان‌ها هستند که زیرمجموعه شرکت‌های اصلی بوده و شعبه‌ای از این نمایندگی محسوب می‌شوند. همچنین اطلاعات اینکه از این ۲۰۰ شرکت مدعی برند چه تعداد مربوط به کشورهای آسیایی یا اروپایی است را اکنون در اختیار نداریم.

بخشودگی جرایم بیمه‌ای کارگاه‌ها با شرایط خاص

کارگاه‌های مشمول این آیین‌نامه براساس اینکه بدهی بیمه‌ی خود را به چه صورت پرداخت می‌کنند، از بخشودگی جرایمی به میزان ۵۰ تا ۱۰۰ درصد برخوردار خواهند شد؛ به این ترتیب که با پرداخت بدهی بیمه‌ی طی ۱۲ ماه از ۱۰۰ درصد، ۱۸ ماه ۸۵ درصد، ۲۴ ماه ۷۵ درصد، ۳۰ ماه ۶۰ درصد و ۳۶ ماه ۵۰ درصد بخشودگی برخوردار می‌شوند.

جرایم بیمه کارفرمایان به سازمان تامین اجتماعی با تصویب هیات دولت بخشوده خواهد شد. مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی با اعلام این که این بخشودگی شامل کارفرمایان خوش حساب می‌شود، گفت: «کارگاه‌های مشمول این مصوبه براساس اینکه بدهی بیمه‌ی خود را به چه صورت پرداخت می‌کنند، از بخشودگی جرایم به میزان ۵۰ تا ۱۰۰ درصد برخوردار خواهند شد. سیدتقی نوربخش به سایت اطلاع رسانی دولت، گفت: «این پیشنهاد در راستای اجرای سیاست‌های اقتصاد مقاومتی و برای حمایت از کارفرمایان صورت می‌گیرد. سازمان تامین اجتماعی از فروردین سال ۹۳ تاکنون اقدامات اصولی را در رابطه با اجرای سیاست‌های اقتصاد مقاومتی آغاز کرده است.

وی با اشاره به تشکیل ستاد فرماندهی اقتصاد مقاومتی به فرماندهی معاون اول رییس‌جمهور، گفت: از این ستاد تاکنون دو فرمان به سازمان تامین اجتماعی ابلاغ شده که این فرمان‌ها به بهترین نحو و در راستای بهبود وضع اقتصادی بنگاه‌های اقتصادی به اجرا درآمده است. فرمان اول در رابطه با همکاری سازمان برای دریافت تسهیلات بانکی توسط بنگاه‌های اقتصادی دارای بدهی بیمه‌ی خود که با اجرای آن بنگاه‌ها برای دریافت تسهیلات نیازی به دریافت مقاصد حساب از سازمان تامین اجتماعی ندارند و در صورت دریافت این تسهیلات نیز عملیات اجرایی برای برداشت از این حساب آنها به مدت یک سال انجام نخواهد شد. فرمان دوم ستاد فرماندهی اقتصاد مقاومتی به سازمان تامین اجتماعی نیز ابلاغ شد و براساس این فرمان کارگاه‌های خوش حسابی که به دلیل تحریم‌های ظالمانه و نوسانات نرخ ارز با مشکل مواجه شده اند، از بخشودگی جرایم تامین اجتماعی برخوردار می‌شوند. نوربخش افزود: «تمام واحدهای تولیدی، صنعتی و معدنی دولتی و غیردولتی خوش حساب مشمول این موضوع هستند و در صورتی که طی بازه زمانی ۱۸ ماه قبل از بروز مشکل، حداقل در ۱۶ ماه حق بیمه خود را به صورت منظم پرداخت کرده باشند، می‌توانند از تسهیلات مربوطه بهره‌مند شوند. کارگاه‌های مشمول این آیین‌نامه براساس اینکه بدهی بیمه‌ی خود را به چه صورت پرداخت می‌کنند، از بخشودگی جرایمی به میزان ۵۰ تا ۱۰۰ درصد برخوردار خواهند شد؛ به این ترتیب که با پرداخت بدهی بیمه‌ی طی ۱۲ ماه از ۱۰۰ درصد، ۱۸ ماه ۸۵ درصد، ۲۴ ماه ۷۵ درصد، ۳۰ ماه ۶۰ درصد و ۳۶ ماه ۵۰ درصد بخشودگی برخوردار می‌شوند.»

او گفت تشخیص اینکه کدام کارگاه‌ها می‌توانند از این تسهیلات استفاده کنند برعهده کمیته‌های فنی واحدهای اجرایی سازمان تامین اجتماعی در سراسر کشور است. در سال‌های گذشته یکی از مشکلات عمده کارفرمایان همیشه با بیمه‌م سازمان تامین اجتماعی بوده است و اعتراض‌های گسترده‌ای از سوی کارفرمایان به برخوردهای سازمان تامین اجتماعی صورت گرفته است و حالا به نظر می‌رسد با این مصوبه هیات دولت تاحدودی مشکلات برطرف شود. کارفرمایان در سال‌های گذشته همیشه به فشار سازمان تامین اجتماعی معترض بودند و می‌گفتند در شرایط تحریم، رکود، نبود نقدینگی، کاهش ظرفیت کارخانه و... آن‌ها توان پرداخت حق بیمه و... را ندارند پرداخت کنند و اگر هم پولی دارند مطالبات از دولت و سایر نهادها مانند شهرداری و... است که دست آن‌ها را بسته است.

رایزن بازرگانی سفارت ترکیه:

امضای قرارداد احداث شهرک صنعتی ترکیه

رایزن بازرگانی سفارت ترکیه در گفت‌وگوی تفصیلی با ایلنا؛ از برنامه‌ریزی گسترده این کشور برای توسعه همکاری‌های اقتصادی با ایران در همه حوزه‌ها خبر داد. رایزن اقتصادی سفارت ترکیه در این گفت‌وگو از دو رویداد مهم اقتصادی خبر داد.

وی اظهار داشت: اعضای اتاق صنعت استانبول با سفر به ایران با اتاق بازرگانی ایران قراردادی را به امضا خواهند رساند که طبق این قرارداد این اتاق یک شهرک صنعتی در تهران ایجاد خواهد کرد. در این شهرک تمام فعالان اقتصادی و صنعتی در حوزه‌های مختلف حضور خواهند داشت.

محمت‌علی ارکان همچنین از تاسیس مرکز تجارت جهانی در ایران خبر داد و گفت: براساس قوانین ایران برای تاسیس چنین مرکزی لازم است شرکتی ثبت شود. این شرکت ثبت شده و در ماه جولای یا آگوست این مرکز افتتاح خواهد شد و کسانی که در این مرکز مستقر خواهند شد همگی برای تجارت و سرمایه‌گذاری خواهند بود.

وی افزود: بر همین اساس ما ساختمان بزرگی را در نظر گرفتیم تا از همه بخش‌های اقتصادی ترکیه بتوانند در آن مستقر شوند اما به دلیل نهای نشدن قرارداد از بیان مکان آن معذور هستیم اما تا کمتر از یک ماه دیگر به صورت رسمی مکان آن اعلام خواهد شد. رایزن اقتصادی سفارت ترکیه تصریح کرد: مسئولان ایرانی از ما خواستند که شرکت‌های معتبر و درجه یک ترکیه در این مرکز حضور داشته باشند. هدف ما هم دقیقاً همین است. دولت ترکیه هیچ دخالتی در این پروژه ندارد و تمام مراحل آن توسط پارلمان صادرات ترکیه که عضوی از بخش خصوصی این کشور است، انجام می‌شود.

وی همچنین به تفاهم‌نامه ترکیه با انجمن واردات اشاره کرد و گفت: هفته گذشته تفاهم‌نامه‌ای با انجمن واردات ایران به امضا رسید که بر اساس آن جلساتی ماهانه برای هماهنگی بیشتر برگزار خواهیم کرد و در این جلسات مشکلات تجار دو طرف مورد بررسی قرار خواهد گرفت و راه‌حل ارائه خواهد شد.

وی افزود: این قرارداد و سایر قراردادهای نشان از عزم دو طرف برای گسترش همکاری‌های اقتصادی دارد و امیدواریم در آینده سطح روابط دو کشور به ۳۰ میلیارد دلار برسد.

نجات صنعت پوشاک در کاهش زمان طراحی تا فروش

مدیر عامل فدراسیون جهانی پوشاک با اشاره به قدمت هزاران ساله صنعت پوشاک در ایران گفت: حتی با صفر شدن تعرفه واردات پوشاک تولیدکنندگان پوشاک می‌توانند با تمرکز بر روی نقاط قوت خود از این نگرانی خارج شوند.

علی فاضلی رئیس اتاق اصناف تهران با اشاره به جایگاه کم بنگاه‌های ایران در بازارهای جهانی، اظهار کرد: با وجود پتانسیل قابل توجه تولید در بنگاه‌های کوچک و متوسط جایگاه مناسبی در بازار جهانی نداریم و یک چهارم اشتغال و یک سوم سرمایه‌گذاری جهان در بخش بنگاه‌های کوچک و متوسط قرار دارد. وی با اشاره به تأثیر بنگاه‌های کوچک و متوسط در عبور از بحران اقتصادی کشورهای ایتالیا و کره جنوبی تصریح کرد: در ایران به‌رغم توانمندی‌های تولیدکنندگان پوشاک، جایگاه قابل قبولی در جهان وجود ندارد که ضعف آموزش در این بخش یکی از دلایل آن است.

رئیس اتاق اصناف تهران داشتن اقتصاد پویا را مستلزم توجه ویژه به بنگاه‌های کوچک و متوسط دانست و ادامه داد: به‌رغم همه نامهربانی‌های انجام شده در بخش پوشاک، این بخش توانسته است به فعالیت خود ادامه دهد و به رشد اقتصاد کمک کند.

وی تصریح کرد: تعیین حقوق مزایایی مناسب برای نیروی کار در ایران این کشور را در توسعه پایداری صنعت پوشاک پیشرو کرده است.

۱۵ درصد فروش پوشاک در دنیا اینترنتی است

راهول مهتا - مدیر عامل فدراسیون جهانی پوشاک - در نشست تخصصی با اتحادیه پوشاک تهران گفت: همه اکنون ۱۵ درصد فروش صنعت پوشاک در کشورهای امریکا، اتحادیه اروپا، هند و چین از طریق اینترنت است که ایران نیز برای باقی ماندن در این صنعت نیازمند توجه به این نوع فروش است.

وی راهکار حفظ صنعت پوشاک در کشورهای پرهزینه ترکیه و ایتالیا را کاهش زمان طراحی تا فروش دانست و تصریح کرد: اجرای این ایده در ایران با توجه به دسترسی به بازارهای اروپایی الزامی است. مدیر عامل فدراسیون جهانی پوشاک با اشاره به اینکه با کاهش هزینه تمام شده، نوآوری در طراحی و تولید و ایجاد اعتماد می‌توان مصرف‌کننده را جلب کرد، گفت: با طراحی و تولید برند و کالای مخصوص خود می‌توان اعتماد مصرف‌کننده را به تولید جلب کرد که این نکته بسیار با اهمیت است.

مهتا با اشاره به اینکه جهان وضعیت بهره‌وری را در

ایران مدنظر دارد ادامه داد: هزینه زندگی در ایران نسبت به بنگلادش و چین بالا است که برای جبران این فاصله می‌توان بهره‌وری را افزایش داد.

وی با اشاره به قدمت هزاران ساله صنعت پوشاک در ایران گفت: حتی با صفر شدن تعرفه واردات پوشاک تولیدکنندگان پوشاک می‌توانند با تمرکز بر روی نقاط قوت خود از این نگرانی خارج شوند.

مدیرعامل فدراسیون جهانی پوشاک افزود: تنها تفاوت شرایط قبل و پس از تحریم در صنعت پوشاک ایران ورود قانونی کالاهایی است که تا پیش از آن از طریق قاچاق وارد کشور ایران شده بنابراین نگرانی از حذف تعرفه بی مورد است.

وی گفت: ایجاد برندهای ایرانی، احیای صنعت نساجی سنتی و دستی و همکاری با کشورهای همسایه که دارای هزینه کم توسعه هستند در تولید پوشاک اهدافی است که تولیدکنندگان ایرانی باید دنبال کنند.

مهتا با اشاره به اینکه نباید از رقابت هراسید، ادامه داد: آشنایی با مدل‌های جدید در نمایشگاه‌های بین‌المللی، همکاری با مؤسسات آموزشی چینی و هندی و تربیت نسل بعدی تولیدکنندگان صنعت پوشاک می‌تواند در رشد صنعت پوشاک ایران مؤثر باشد.

احمد صادقیان، عضو هیأت نمایندگان اتاق تهران:

دولت در مسیر تک‌نرخ‌ی شدن ارز حرکت می‌کند

صادقیان: دولت با وجود اینکه چندبار اجرای سیاست تک‌نرخ‌ی شدن ارز را به تعویق انداخته اما در تلاش است تا در مسیر تک‌نرخ‌ی شدن حرکت کند.

احمد صادقیان، عضو هیأت نمایندگان اتاق تهران در گفت و گو با خبرنگار وب سایت خبری اتاق، در تحلیل سیاست دولت در ممنوعیت استفاده از ارز مبادله‌ای برای واردات صنایع غذایی گفت: این سیاست‌های دولت در راستای حمایت از تولید داخل است امیدواریم به واقع همین‌طور باشد. اگر دولت با هدف حمایت از تولیدکنندگان داخلی چنین ممنوعیتی ایجاد کرده، تصمیم درستی است و امیدواریم تمام

سیاست‌های دولت همین مسیر را طی کند. هرچند تفاوت ارز مبادله‌ای و ارز آزاد امروز آنقدر زیاد نیست که بتواند اثرگذار باشد. عضو کمیسیون کشاورزی اتاق تهران گفت: فاصله ارز مبادله‌ای و ارز آزاد فاصله زیادی نیست و این کم شدن فاصله هم در راستای تک‌نرخ‌ی شدن ارز است. تک‌نرخ‌ی شدن ارز خواسته بیشتر واردکنندگان و فعالان اقتصادی است و در صورت انجام آن، آسیب‌های زیادی که از این ناحیه متوجه اقتصاد کشور شده مرتفع خواهد شد. دو نرخ‌ی شدن ارز باعث رانت است و اجرای سیاست تک‌نرخ‌ی شدن پایانی بر سوءاستفاده سوداگران از این وضعیت است.

صادقیان گفت: دولت با وجود اینکه چندبار اجرای سیاست تک‌نرخ‌ی شدن ارز را به تعویق انداخته اما در تلاش است تا در مسیر تک‌نرخ‌ی شدن حرکت کند. به تعویق افتادن این سیاست ناشی از نگرانی‌های دولت است. در صورت تک‌نرخ‌ی شدن ارز، باید این توانایی در بانک مرکزی باشد که متناسب با تقاضای بازار، ارز را تامین کند اما با توجه به کاهش قیمت نفت و دیگر مسائل بین‌المللی این نگرانی وجود دارد که دولت قادر به تامین تقاضا نباشد و تا زمانی که این توانایی را در خود نبیند، تک‌نرخ‌ی شدن ارز را به تعویق می‌اندازد.

«رکود» نبض نساجی را به شماره انداخت

تولید در حد شعار باقی مانده است. مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت معدن تجارت چندی پیش در کنفرانس ملی مهندسی نساجی ایران در اصفهان درباره سرمایه‌گذاری ارزی در صنعت نساجی بیان کرد: سرمایه‌گذاری در این عرصه از سال ۱۹۹۰ میلادی با مبلغی حدود ۱۲۰ میلیون دلار آغاز شده و بیشترین آن از سال ۸۰ تا ۸۵ است که بیشترین تمرکز نیز در استان اصفهان بوده و بیش از ۳۵۰ میلیون دلار سرمایه‌گذاری شده است. گلنار نصراللهی بیان کرد: پس از سال ۸۵ شاهد کاهش سرمایه‌گذاری بوده‌ایم که کاهش این سرمایه‌گذاری به دلیل تحریم‌ها بوده که هنوز نیز گریبان ما را گرفته، البته باید توجه داشت این نوسانات در دیگر صنایع نیز وجود داشته است. وی گفت: البته رکودی که اکنون در بازار شاهد هستیم در حال کاهش بوده و بازار به سمت بهبودی می‌رود.

بازاری که بیش از گذشته گرم شده است!

مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت معدن تجارت با بیان اینکه آن چه برای صنعت نساجی مشکل‌ساز بوده قاچاق است، گفت: واردات بی‌رویه، واردات غیرقانونی، کمبود نقدینگی، عدم اسکان کسب بازارهای داخلی در زمینه نساجی و پوشاک، هزینه بالای شبکه توزیع، عدم تولید مواد اولیه، وجود مد، برندهای رسمی و غیررسمی خارجی در کشور از عمده مشکلات نساجی به شمار می‌رود. مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت با بیان اینکه حذف ارز مبادله‌ای برای واردات و اصلاح قیمت‌های وارداتی از اقداماتی است که واردات را متعادل کرده، گفت: واردات نخ و پارچه در ۲ سال گذشته سالی ۲۵ درصد کاهش یافته و این به نفع تولیدکنندگان داخلی است و در این راستا اقدامات لازم در راستا کالای قاچاق است که

شماره انداخته و آن مالیات ارزش برافزوده‌ای است که بر پایه‌های غیرکارشناسی و غیرواقعی بریده می‌شود و این فشار مضاعف سبب خم شدن کمر صنعت استان شده است. رئیس اتحادیه بافندگان کارگاه‌های نساجی اصفهان در این باره به خبرنگار تسنیم می‌گوید: متأسفانه مالیات ارزش برافزوده همه صنایع تولیدی را تحت‌الشعاع قرار داده است و پیرامون این موضوع بحث‌های زیادی انجام شده اما نتیجه‌ای حاصل نشده است. مرتضی منصوری افزود: اصفهان بالاترین دارایی کل کشور را دارد و متأسفانه برای مسئولان دارایی تعطیلی کارخانه‌های اهمیت ندارد و با توجه به بسته شدن ۱۰۲ هزار میلیارد تومان بودجه دارایی کشور، می‌توان پیش‌بینی کرد که یک فاجعه برای صنایع در راه است. وی تصریح کرد: در حال حاضر بسیاری از واحدها و کارگاه‌های نساجی در اصفهان تعطیل کرده‌اند و در واقع با توجه به فشارهایی که بر روی تولیدکنندگان وارد می‌شود، حمایت از

در کنار رکود دامن‌گیر، دردی بالاتر از همه دردها، نبض صنایع استان اصفهان را به شماره انداخته است و آن مالیات ارزش برافزوده‌ای است که با فشار مضاعف خود سبب خم شدن کمر صنعت استان شده است.

به گزارش سراج ۲۴، واژه «رکود» را در سال‌های اخیر بسیار شنیدیم و آن قدر این واژه تکرار شد که مفهوم آن معنای حقیقی و تلخ خود را از دست داد، رکودی که این روزها گریبان گیر بسیاری از صنایع شده و اصفهان به‌عنوان صنعتی‌ترین استان ایران، بیش از دیگران زیر فشار این واژه تلخ قرار دارد. رکودی که حاصل از تحریم‌ها و فشارهای اقتصادی و بی‌برنامگی مسئولان است که این واژه زمانی زنگ هشدار و امروز باپوست و گوشت صنعتگران عجین شده و زخم‌های نا‌علاجی را بر پیکره صنعتگران و کارخانه‌داران وارد کرده است.

در کنار این رکود دامن‌گیر، دردی بالاتر از همه دردها، نبض صنایع استان اصفهان را به

برندها و کالاها باید نمایندگی‌های خودشان را ثبت کنند که مجموعه این اقدامات در طولانی مدت نتیجه بخش است.

فعالیت ۳۰ درصدی کارخانه‌های نساجی

اما از صحبت‌های امیدوار کننده مدیرکل دفتر صنایع نساجی وزارت صنعت که بگذریم، ظاهراً مشکل تنها حذف ارز مبادله‌ای و اصلاح قیمت وارداتی نیست بلکه این مالیات ارزش افزوده است که بیش از هر چیز دیگری کار را برای صنعتگران دشوار کرده که دبیر انجمن کارفرمایان نساجی اصفهان نیز در این باره با اشاره به فعالیت ۳۰ درصدی کارخانه‌های نساجی اصفهان به تسنیم گفت: در حال حاضر کارخانه‌ها به صورت نیمه تعطیل فعالیت می‌کنند و وقتی دارایی مشکل مالیاتی را برای این صنعت ایجاد کرده است، مسلماً تولیدکنندگان به خارج از استان روی می‌آورند و اگر این روند مالیاتی ادامه داشته باشد، بازار قاچاق بیش از گذشته گرم می‌شود. مظفر چلمقانی با بیان اینکه پلی اکریل که یکی از کارخانه‌های موفق، در زمینه صنعت نساجی بود اکنون تولید آن متوقف شده است، افزود: در این راستا دارایی به صنعت اصفهان خیانت کرد و مالیاتی که برای صنایع در نظر گرفته شده، نفس و نبض صنایع را از کار انداخت.

ورشکستگی در یک قدمی صنعت نساجی اصفهان

رئیس اتحادیه بافندگان کارگاه‌های نساجی اصفهان با بیان اینکه اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده نیازمند برنامه‌ریزی درست است، گفت: در اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده ۷۰ درصد دولت مقصر است که برنامه‌ریزی درستی در اجرای این قانون ندارد و در ممیزی‌های مالیاتی و انتخاب بازرسان عملکرد درستی نداشته است.

منصوری با بیان اینکه مالیات بر ارزش افزوده کمر صنعت نساجی را شکسته است، ادامه داد: بر اساس قوانین تعیین شده و اظهارنامه‌های مالیاتی کارگاه‌های نساجی که زیر ۵۰ میلیون تومان درآمد دارند، مالیات ۱۵ درصدی و بالای ۵۰ میلیون تومان مالیات ۲۵ درصدی تعیین شده است که عملاً سودی برای تولیدکننده باقی نمی‌گذارد.

وی با اشاره به سودهای بالای بانکی بیان کرد: متأسفانه دولت تسهیلاتی برای رونق تولید در صنعت نساجی پرداخت نکرده است و از طرفی سودهای بالای بانکی فشار بالایی بر تولیدکنندگان وارد کرده است و مردم هرچه کار می‌کنند برای بانک‌ها است و کارخانه‌های ورشکسته زیادی روی دست بانک‌ها مانده است.

دستی باید دست صنعت نساجی را بگیرد

اما استاندار اصفهان در جلسه‌ای با صاحبان صنایع به این نکته اشاره کرده است که یک‌سوم صنعت استان اصفهان را صنایع نساجی تشکیل می‌دهد و صنعت نساجی در استان اصفهان از قدمت زیادی برخوردار بوده و این صنعت یک‌سوم صادرات استان اصفهان را به خود اختصاص داده‌اند که نشان از جایگاه این منطقه در صنعت نساجی استان اصفهان است.

اما باید دید که تصمیمات جدید مسئولان برای این صنعت زمین‌گیر به چه صورت اتخاذ می‌شود که این سخن استاندار اصفهان نشانه ملموس‌تری هم برای صاحبان صنایع نساجی استان داشته باشد. با توجه به اینکه پوشاک یکی از اصلی‌ترین نیازهای جامعه است و در صورت عدم توجه به وضعیت فعالان این رشته، تولید کمرنگ و متوقف می‌شود و بازار قاچاق و مصرف تولیدات خارجی دوباره گرم شده و این ظرفیت بزرگ داخلی از نگاه مصرف‌کننده خارج می‌شود. باید توجه داشت که صنعت نساجی نیازمند حمایت جدی دولتی است و اگر به این مسئله توجه شود و موانع پیش روی تولیدکنندگان این صنعت برداشته شود، خدمت بزرگی به تولید داخلی شده است.

پوشاک در صدر کالاهای قاچاق به کشور

است. درست است با افتخار می‌گوییم از سال ۹۲ به‌نسبت سال ۹۴، ۱۰ میلیارد دلار کاهش داشته اما به این معنی نیست که ۱۵ میلیارد دلار حجم کمی است. حتماً باید برای این میزان قاچاق برنامه داشته باشیم و بتوانیم روزبه‌روز و سال به سال این حجم را کاهش دهیم و به صفر نزدیک کنیم. به نظرم با یک برنامه پنج‌ساله که در ستاد مصوب شده، دست‌یافتنی است که این برنامه در سال ۹۴ شروع شده و امیدواریم تا پایان سال ۱۳۹۸ حداقل بین ۵۰ تا ۷۵ درصد از حجم قاچاق را دستخوش کاهش و تغییر کنیم و قاچاق کشور به پنج تا شش میلیارد دلار سال ۹۴ باشد؛ یعنی روند صعودی را در برنامه پنج‌ساله کاملاً معکوس و نزولی کنیم.

و بخش اندکی هم از سواحل جنوبی اتفاق می‌افتد. حال آنکه قاچاق سوخت عمدتاً در نواحی شرقی بود یعنی به سمت پاکستان و افغانستان....

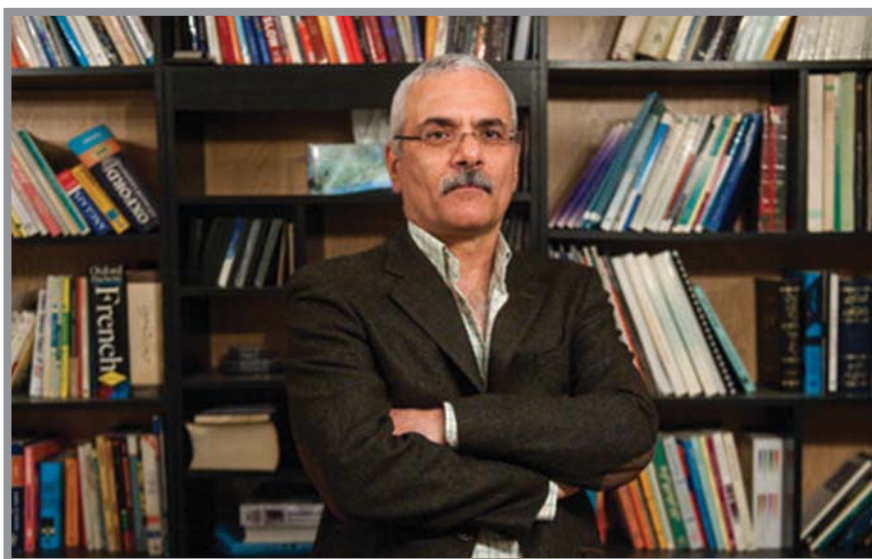
واقعیت این است وقتی می‌گوییم اقتصاد غیررسمی یا زیرزمینی، حجم ناپیداست و نمی‌شود برآورد دقیقی از مسئله داشت. ما مسئول کل اقتصاد غیررسمی نیستیم که بگوییم برآورد ما فلان میلیارد دلار است. بنابراین نسبت‌گیری آسان و امکان‌پذیر نیست اما واقعیت این است از حدود ۹۰ یا صد میلیارد دلار حجم واردات و صادرات، وقتی می‌گوییم ۱۵ میلیارد قاچاق است یعنی ۱۵ درصد حجم اقتصاد قاچاق است که حجم بسیار بزرگی

سخنگوی ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز به شرق گفته است: اکنون بالاترین رقم و ارزش قاچاق در کشور را مجموعه کالاهای نساجی اعم از پارچه، پوشاک، پتو، نخ و... تشکیل می‌دهند.

درواقع مجموعه نساجی بالاترین قاچاق را در شرایط کنونی به خود اختصاص داده است. برآورد ما این است که در سال ۱۳۹۴ حدود دومیلیارد دلار قاچاق مجموعه نساجی اعم از البسه، پوشاک، پارچه و پتو را داشته‌ایم. البته از نظر حجمی نمی‌توان گفت چندهزارتن بوده است...

واقعیت این است که بخش اعظم قاچاق در مجموعه نساجی، بیشتر از مرزهای شمال غربی

آثار ۴ گانه بر کسیت بر اقتصاد ایران

دیدن این مساله و نشان دادن این پدیده در استراتژیها، چه در سطح شرکتی و چه در سطح کشوری، بسیار اهمیت دارد. دیدن آینده نگاه ما را به زمان حال واقع بینانه تر می کند.

۳- جدایی انگلستان یک حرکت بود که پشت آن بیانگر وجود بحران سیاسی در اروپا است. این مساله از آنجا مهم است که انگلستان با این کار می خواهد خود را از بهم ریختگی های سیاسی اروپا کنار بکشد. به نظر می رسد که مساله را خوب دیده اند. مخصوصا اینکه وضعیت اقتصادی انگلستان از مجموعه اروپا بهتر است.

این مساله به ما خاطر نشان می کند که یورو در میان مدت (دوره دو یا سه سال) یک پول ضعیف خواهد بود و بنابراین استفاده از آن برای خرید و عدم استفاده از آن برای فروش می تواند در میان مدت اثر بخش باشد. طبیعی است که داریم بحث احتمالات را می کنیم، ولی به نظر من احتمال این پدیده بسیار بالا است و بانکهای بزرگ جهان، و مخصوصا بانکهای اروپایی هم از این موضع دفاع می کنند.

۴- جدایی انگلستان از اتحادیه اروپا به عنوان یک سیگنال از وجود ایستایی stagnation اقتصادی فهمیده شده است و به همین دلیل بود که قیمت کالاها پایین آمد. از آن گذشته بازارهای مالی جهان از این جدایی حضور ریسک بیشتری را فهمیدند و به همین دلیل بود که تقاضا به شدت هم برای طلا و هم برای ین بالا رفت. فهم این مساله برای سیاست گذاری اقتصادی برای کشور بسیار مهم است. مثلا سریعترین نتیجه ای که می توان گرفت این است که نفت به این سادگی بالا نمی رود و اگر بالاتر هم برود قدرت حفظ خود را ندارد.

گذشته از این مساله گستردگی ایستایی اقتصادی در جهان یکبار دیگر به ایران این پیام را می دهد که برای ارزآوری کشور، به جز درآمدهای نفتی، باید کاری کرد. هر چند که صادرات غیرنفتی در شرایط امروز جهانی خیلی ساده نیست، ولی چاره کار همین جا است. یا از این تحولات دولت باید بداند که در مسیر انقباض قرار دارد و بهترین کاری که می تواند بکند مدیریت هزینه و مدیریت نقدینگی است.

پوند و ین در روز پنجشنبه ۲۳ ژوئن نمونه این نوسانات گسترده بود. در نتیجه دور ماندن از این بازارها به نوعی توسعه نیافتگی کشور را نشان میدهد. گسترده کردن بازارهای مالی و ارتباط این بازارها با شبکه های جهانی از الزامات رشد پایدار در کشور است.

۲- این اتفاق نشان داد که مساله ای برنامه ریزی شده، قابل پیش بینی (منظوم خود رفراندوم است نه نتیجه اش) وقتی نتایج متفاوتی میدهد چگونه بازارها را به هم میریزد. گذشته از مورد یک، وجود حساسیت بالا در بازارهای جهانی هم به عنوان علت دیگر مطرح است.

حساسیت در بازارهای جهانی بالا است. ایستایی اقتصادی در جهان کماکان فراگیر است و می تواند یک موج رکودی در بازارهای جهانی ایجاد کند. بنابراین هر تحولی میتواند اثر دومینو واری را در اقتصاد جهانی ایجاد نماید. این مساله لازم است توسط دولت، موسسات دولتی و شرکتهای خصوصی مورد توجه قرار گیرد. آن هم این است که اوضاع اقتصاد جهان خوب نیست. احتمال اینکه اقتصاد جهانی بتواند مسایل خود را با روشهای متعارف حل کند بسیار کمتر از وقوع بحران های مالی است.

مرتضی ایمانی راد - اقتصاددان - در یادداشتی درباره اثرات جدایی بریتانیا از اتحادیه اروپا نوشت: ایستایی اقتصادی در جهان کماکان فراگیر است و می تواند یک موج رکودی در بازارهای جهانی ایجاد کند.

در این روزها اطلاعات زیادی در مورد آثار جدایی انگلستان از اتحادیه اروپا مطرح شده و به طور گسترده ای در شبکه های اجتماعی دست به دست شده است. ولی در مورد اثر گذاری این اتفاق مهم بر اقتصاد ایران و یادگیری های ما از این اتفاق کمتر بحث شده است. این یادداشت به همین مساله می پردازد.

یافته ها و آثار این اتفاق بر اقتصاد ایران به شرح زیر است :

۱- این اتفاق نشان داد که هسته اصلی اقتصاد جهانی بازارهای مالی است که به صورت بسیار گسترده و به صورت الکترونیکی و عمدتا با گستردگی جهانی شکل گرفته است.

بنابراین پیشرو اقتصاد جهانی این بازارها هستند، نه بازارهای واقعی. به همین دلیل است که نوسانات بازارها هر چه به زمان حال نزدیکتر می شود دارای دامنه گسترده تری است، چون پوشش بازارهای مالی بسیار وسیعتر شده است. نوسان شدید بازارهای مالی و تغییرات یورو،

98^{MHZ}
FM

تار و پود

مبارزه با قاچاق، پیش نیاز سرمایه گذاری های جدید در صنعت پوشاک و نساجی

که در این برنامه به بخشی از مسائل و مشکلات صنعت نساجی اشاره و راهکارهایی را در جهت رفع این مشکلات ارائه کرد. محمد مروج حسینی در ابتدا گفت: این روزها نه تنها صنعت نساجی، بلکه همه صنایع دچار رکود هستند و این نتیجه سیاست ها و تصمیمات نامناسبی است که در ده سال اخیر اتخاذ شده است که متأسفانه اقتصاد کشور ما را به سمت و سویی برده است که همه شاهد آن هستیم. در حال

چندی است که با هماهنگی های انجام شده توسط دبیرخانه انجمن صنایع نساجی ایران برنامه ای با عنوان تار و پود چهارشنبه ها ساعت ۲۱ از موج رادیو اقتصاد پخش می شود که به بررسی صنعت نساجی و پوشاک کشور و فرصت ها و تهدیدهای آن می پردازد. مهندس محمد مروج حسینی - رئیس هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران - چندی پیش مهمان برنامه رادیویی تار و پود در رادیو اقتصاد بود

حاضر مسئولین برنامه‌هایی برای خروج از این رکود تدوین کرده اند. در چند سال اخیر برای کاهش تورم تلاشهای زیادی انجام شده است. اما کاهش تورم از سطح فعلی کار بسیار دشواری است و اقتصاد دانان معتقدند که با حفظ این تورم باید به سمت خروج از رکود حرکت کنیم.

رییس هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران در ارتباط با تاریخ صنعت نساجی گفت: کشور ما در گذشته یکی از صادر کنندگان عمده انواع پارچه‌ها و بخصوص پارچه ابریشم بوده است و بعید نیست که علت نامگذاری جاده ابریشم عبور کالاهای ابریشمی از ایران بوده است.

دوران صفویه دوران درخشان صادرات کالاهای نساجی کشور ما بوده است، بطوریکه که در یک منطقه کوچکی به نام آران و بیدگل بیش از ۵ هزار واحد بافندگی پارچه‌های ابریشمی وجود داشته است. اما در دوران قاجار به دلیل ورود سیاستمداران جدید که بیشتر به انگلیسی‌ها گرایش داشتند و انگلیسی‌ها هم که تولید کننده عمده کالای نساجی بودند بر صنعت نساجی کشور ما تاثیر زیادی گذاشتند. صنعت نساجی را در کشور ما را آرام آرام متوقف کردند، بطوریکه در دوران مشروطه هیچ یک از آن واحدهای نساجی در کشور ما باقی نمانده بود.

وی در ادامه افزود: مطرح‌ترین صنعت در ایران تا قبل از انقلاب صنعت نساجی بوده است. در حالیکه پس از انقلاب مسئولین به این صنعت بی تفاوت بوده اند. متأسفانه پس از انقلاب صنعت نساجی قربانی برخی از تندروی‌های اول انقلاب شد. مصادره‌های اموال صاحبان صنایع نساجی سبب شد که آنها کشور را ترک کنند و این باعث شد این اموال و این صنعت در دست دولت قرار گیرد. صنایع نساجی بسیار بزرگ و موفق مانند نساجی مازندران و ریسندگی کاشان و چیت ری و سایر واحدها به دست مدیران دولتی افتاد که توان اداره این صنایع را نداشتند. بالاخره با مدیریت بسیار ضعیف و سیاست‌های دولت که سعی داشت کارخانه‌ها را پر کند از افرادی که شغل نداشتند، موجب شد که تورم نیروی کار به وجود آمد و با توجه به اینکه کشور ما در دوران جنگ بسر میبرد از این صنایع غافل شد و این مسائل موجب شد که این صنایع یکی پس از دیگری متوقف شوند. درحال حاضر نیز در حدود ۶۰ شرکت باقیمانده نیز در زیر پوشش بنیاد مستضعفان هستند. اما درحال حاضر ۹۸۱۸ واحد نساجی صنعتی در کشور وجود دارد که با مجوز وزارت صنایع مشغول به کار هستند و این واحدها توانایی تولید ۵۰ درصد نیازهای کشور را دارند و مفهوم آن این است که هنوز فرصت برای توسعه صنعت نساجی وجود دارد. توسعه صنعت نساجی مستلزم یک برنامه استراتژیک بلند مدت است که وزارت صنایع و وزارت بازرگانی باید نگاهشان را به این صنعت تغییر دهند.

مهندس مروج حسینی همچنین اضافه کرد: نیاز کشورهای در حال توسعه به ازای هر نفر ۲۰ متر پارچه است. اگر فرض کنیم که کشور ما ۸۰ میلیون نفر جمعیت دارد، یک میلیارد و ششصد میلیون متر کالای نساجی برای مصرف داخلی نیاز است. کالای نساجی شامل لباس، کالای خواب، پرده و... می‌باشد. در حال حاضر اگر همه واحدهای تولیدی موجود در کشور کار کنند که اینگونه نیست و بسیار از آنان تعطیل شده اند، کشور ما قادر به تولید ۸۰۰ میلیون متر پارچه خواهد بود و ۸۰۰ میلیون متر پارچه دیگر باید وارد شود. بنابراین اگر با برنامه‌ریزی حرکت کنیم هم می‌توانیم پارچه را تولید و هم وارد کنیم، بدین معنی که هم بخش تجاری و هم بخش

صنعتی فعال باشد. هیچ صنعتگری با واردات کالا مخالفت ندارد به شرط آنکه کالای با کیفیتی وارد کنیم که مورد نیاز کشور باشد نه کالایی که تولید واحدهای داخل را متوقف کند. متأسفانه در حال حاضر کالایی وارد می‌شود که تولیدکنندگان داخلی با کیفیت به مراتب بالاتر آنرا در کشور تولید می‌کنند.

وی در ارتباط با مشکلات صنعت نساجی گفت: مشکل بزرگ صنعت نساجی ورود کالای قاچاق در حجم بسیار بالا است. در حال حاضر در حدود ۱۵ میلیارد دلار سوخت به خارج از کشور قاچاق می‌شود و این پول قاچاق تبدیل به کالای قاچاق می‌شود. گازوئیل در کشور ما ۵۰۰ تومان است و در ترکیه ۶۰۰۰ هزار تومان است که این ۱۲ برابر سود برای قاچاقچی دارد.

قاچاقچی درآمد ناشی از قاچاق سوخت را کالا خریداری می‌کند و به کشور وارد می‌کند. بنابر این او می‌تواند کالا را حتی ۱۰ درصد ارزاتر بفروش رساند. صنعتگران ترکیه بر این مسئله اذعان دارند که کالای ترک در ایران ارزاتر از ترکیه بفروش می‌رسد. وجود این قبیل مسائل است که به بازار کشور ما صدمه می‌زند.

به گفته مهندس مروج حسینی، در حال حاضر ۷۰ درصد از پوشاک مصرفی در ایران بصورت قاچاق وارد می‌شود و یکی از دلایل آن این است که پوشاک تولیدی در داخل کشور بطور کامل صنعتی نشده است و علت صنعتی نشدن آن قانون کار است. پوشاک، بیشترین تعداد کارگر را در صنعت نساجی نیاز دارد. بنابراین برای حرکت به سمت تولید پوشاک صنعتی نیاز به تعداد زیادی کارگر است. سرمایه‌گذار، به دلیل مشکلات کارگری سعی می‌کند به سمت تأسیس واحدهای کوچک تولیدی و کارگاه صنفی یا زیر پله‌ای رود. درحال حاضر تعداد بسیار محدودی واحدهای تولیدی صنعتی وجود دارد، اما وزارت صنایع در تلاش است که وضعیت فعلی تولید پوشاک را تغییر دهد. همه بخش‌ها مانند: شهرداری تهران نیز باید با این بخش از صنعت همکاری نمایند.

تولید پوشاک به هیچ وجه آلوده کننده نیست و نیازی به این نیست که واحدهای تولید پوشاک به ۱۲۰ کیلومتری شهر تهران منتقل شوند. زمانیکه به آنها فشار وارد کنیم عده زیادی از این واحدها در زیرزمین‌ها پنهان می‌شوند.

در ادامه برنامه رادیویی تار و پود سید هادی حسینی - عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی(دوره نهم) - طی یک ارتباط تلفنی نظر خود را در ارتباط با رکود موجود در صنعت نساجی بیان کرد.

این عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس در دوره نهم در ابتدا گفت: صنعت نساجی یک صنعت نیرو بر است که رونق این صنعت لازمه هر کشوری است. خوراک و پوشاک در اولویت نیازهای هر انسانی هستند که اگر این نیازها برای یک ملت فراهم نشود، آن ملت با مشکلات بی شماری مواجه خواهد شد.

وی علل رکود موجود در این صنعت را اینگونه بر شمرد: یکی از علت‌های وضعیت موجود صنعت نساجی این است که در شرایط مختلف زمانی، این صنعت بازسازی و نوسازی نشده است. علت دیگر آن دوران جنگ بوده است که در آن دوران به دلیل مشغله مسئولان در عرصه جنگ به این صنعت و بازسازی و نوسازی آن توجه لازم نشده است. علت دیگر دولتی

جدید این موضوع مطرح شده است و وزیر هم این مسئله را پذیرفت. صنعت نساجی باید با راهنمایی‌های متخصصین این صنعت در برنامه ششم توسعه که بلافاصله بعد از بودجه سال ۹۵ در مجلس مطرح خواهد شد گنجانده شود.

مهندس مروج نیز ضمن تشکر از تلاشهای کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی و همراهی آنها در حل مشکلات صنعتگران یادآور شد که امضاء قرارداد تعرفه ترجیحی در دولت یازدهم انجام شده است.

زاویه دید رسانه

ملیحه خرده پا خبرنگار حوزه صنعت و اقتصاد، در ارتباط با چالش‌های صنعت نساجی گفت: این روزها جملاتی نظیر: رکود تورمی، کاهش ظرفیت تولید و کمبود نقدینگی واحدهای صنعتی بسیار به گوش می‌رسد. صنعت نساجی نیز همانند سایر صنایع کشور با این مسائل دست و پنجه نرم می‌کند. این صنعت علاوه بر کاهش ظرفیت تولید با کاهش میزان اشتغالزایی و ارزش افزوده نیز مواجه شده است. اما جدی‌ترین مشکل در صنعت نساجی، قاچاق پوشاک و محصولات نساجی در کشور است.

صنعت نساجی یکی از قدیمی‌ترین صنایع ایران محسوب می‌شود که در گذشته سرمایه‌گذاری‌های بسیاری در این صنعت انجام شده است. متأسفانه موانعی همچون: رکود، کمبود نقدینگی، و قاچاق باعث عدم رشد و شکوفایی این صنعت شده‌اند. اگر برای مشکلات این صنعت چاره‌اندیشی نشود باید در آینده نزدیک با این صنعت خداحافظی کنیم. هرچند که تولیدات محصولات نساجی در ایران از کیفیت بسیار بالایی برخوردار است و قابلیت رقابت با کشورهای پیشگام در این صنعت را دارد.

مهندس مروج در ادامه افزود: صنعت نساجی شامل: انواع و اقسام پارچه‌ها و کفپوش‌های بافته یا نبافته و پرده و کالای خواب و پوشاک و فرش است. کشور ما سومین تولیدکننده بزرگ فرش ماشینی در دنیا است و این را مدیون سابقه بسیار طولانی خود در تولید فرش

بودن این صنایع و ضعف مدیریتی دولت در اداره این صنعت بوده است. اما مهمترین مسئله در ایجاد وضعیت موجود ورود کالای قاچاق یا حتی غیر قاچاق به داخل کشور است.

دولت به این مسئله توجه نکرده است که وقتی کشور ما توان تولید را دارد، فضای ورود کالای خارجی را محدود کند تا آسیبی به این صنعت وارد نشود.

وی ضمن ابراز امیدواری به این مسئله که می‌توان با درایت مناسب، در قانون‌گذاری و در حوزه اجرا، این صنعت را به جایگاه واقعی خود رساند، اعلام کرد: اگر دولت در این رابطه با محدودیتهای قانونی مواجه شود نمایندگان مجلس حاضر هستند تا قانون را اصلاح کنند و فضای فراهم شود که موجب رشد و ترقی صنعت نساجی کشور شود.

مهندس مروج گفت: در برنامه‌های توسعه اول، دوم، سوم، چهارم و پنجم هیچ اثری از صنعت نساجی دیده نمی‌شود و در برنامه‌ریزی‌های فقط به سرمایه‌گذاری در صنعت پتروشیمی توجه می‌شود، صنعت پتروشیمی ممکن است سود آور باشد، ولی با سرمایه‌گذاری که در یک واحد پترو شیمی انجام می‌شود، در صنعت نساجی می‌توان بیش از شش برابر نیروی انسانی را مشغول به کار کرد. تمام کشورهایی که با مشکل اشتغال رو برو بودند، اهم از انگلیس، ویتنام، کامبوج و بنگلادش از طریق سرمایه‌گذاری در صنعت نساجی این مشکل را برطرف کرده‌اند.

هادی حسینی گفت: می‌توان با برجسته کردن مشکلات این صنعت، جایگاهی برای صنعت نساجی در برنامه ششم توسعه تعیین کرد و با اجرای طرحها مشکلات این صنعت را با همکاری انجمن و صنعتگران حل کرد.

مهندس مروج در پاسخ گفت: در سال ۹۰ نیز قانونی، تحت عنوان بهبود فضای مستمر کسب و کار تصویب شد که در ماده ۲ و ۳ آن آورده شده است که تصمیمات مهم مملکتی باید با مشورت ذینفعان آن تصمیم، صورت گیرد.

دولت‌های نهم و دهم که این قانون را رد کردند و اجرا هم نکردند. اما دولت تدبیر و امید چنین اعتقادی را نداشت ولی قانون را هم اجرا نکرد.

به عنوان مثال: قرارداد تعرفه ترجیحی که با ترکیه بسته شد ضربات بسیار مهلکی را به صنعت نساجی و چوب و نئوپان و دیگر بخشها وارد آورد. در صورتیکه اگر در این باره از انجمن و صنعتگران سوال و نظرخواهی می‌شد، صنعت کشور ما اینگونه نابود نمی‌شد.

هادی حسینی با تایید سخنان مهندس مروج گفت: بعد از عقد قرارداد بین ایران و کشور ترکیه آقای وزیر و فعالان صنعت نساجی در کمیسیون دعوت شدند و بحث و تبادل نظرهایی انجام شد که بتوان در گامهای بعدی این مسئله را حل کرد. متأسفانه دولت قبل در معاهده با دولت ترکیه این اصل را رعایت نکرده و آسیب‌هایی به صنعت نساجی وارد شده است که در دولت

متوقف شده بودند دو مرتبه فعالیت خود را آغاز کردند، در حال حاضر قیمت ارز برای قاچاقچی بسیار به صرفه است. اگر سیاست‌های تعیین نرخ ارز صحیح باشد کشور ما قادر خواهد بود آن ۸۰ میلیون پارچه مورد نیاز مصرفی را در داخل تولید کند. این بدان معنی نیست که می‌توانیم واردات را بدین وسیله صفر کنیم.

زیرا همیشه تقاضا برای کالای وارداتی نیز وجود دارد. سابق بر این، مسائل و مشکلاتی نیز در ارتباط با طراحی و مد در کشور وجود داشت که این مسائل تا حدودی برطرف شده‌اند و در حال حاضر دانشکده‌هایی وجود دارند که طراحی و مد را آموزش می‌دهند و در این رابطه گام‌های مفیدی برداشته شده است. صنعت نساجی در ایران نخواهد مرد، علیرغم بی توجهی‌هایی که دولت‌های مختلف به صنعت نساجی داشته‌اند، این صنعت زنده است و به فعالیت خود ادامه می‌دهد، چنانکه در حال حاضر صادرات مربوط به این صنعت رو به افزایش است.

وی همچنین اضافه کرد: قاچاق مانع اصلی تولید است و مشکل بعدی مسئله نقدینگی است. متأسفانه زمانیکه فعالان صنعت نساجی برای دریافت وام به بانک مراجعه می‌کنند، مسئولین بانک با این ذهنیت که این صنعت دچار مشکل است و ترس از عدم بازپرداخت بدهی، به آنها وام نمی‌دهد. درحالیکه فعالان این صنعت، تولید و صادرات دارند و اگر رکودی وجود دارد در همه صنایع است نه تنها در صنعت نساجی.

خوشبختانه اخیراً همکاری‌هایی از سوی مجلس شورای اسلامی صورت گرفته است و وزارت صنایع هم لا اقل در سخن، فعالان این صنعت را تشویق می‌کند، امیدواریم که این سخنان و تصمیماتشان عملیاتی شود و در تصمیم‌گیری‌ها و جلساتشان بخش خصوصی را زینت المجالس قرار ندهند و کمی بیشتر، این بخش را جدی بگیرند. زیرا فعالان بخش خصوصی می‌توانند نقش بسیار مفیدی در تصمیم‌گیری‌های دولت داشته باشند، صادر کردن بخشنامه در اتاق در بسته راه به جایی نخواهد برد.

به گفته وی این صنعت بدون نقدینگی هم می‌تواند رشد داشته باشد در صورتیکه زنجیره‌ها از پای صنعتگران باز شود. به عنوان مثال: با اتخاذ سیاست‌های پولی مناسب مسئله قاچاق حل شود. تمام پولی که به عنوان یارانه بین مردم توزیع شده است اگر در تولید سرمایه‌گذاری می‌شد هم اشتغال ایجاد می‌شد و هم تولید افزایش پیدا می‌کرد.

مهندس مروج در پایان سخنان خود در ارتباط با مالیات گفت: وزارت اقتصاد در کشور ما توانایی اخذ مالیات از کسبه را ندارد و فشار را بر روی واحدهای تولیدی وارد می‌کند. مجموع مالیات دریافتی دولت در سال ۹۲، ۴۰ هزار میلیارد تومان بود و در بودجه سال ۹۳ این عدد تبدیل به ۷۶ هزار میلیارد تومان شد. دولت‌ها در همه کشورهای دنیا زمانی که رکود وجود دارد میزان مالیات را کاهش می‌دهند و از تولیدکننده حمایت می‌کنند تا از رکود خارج شوند، اما در کشور ما هم رکود وجود دارد هم نرخ مالیات به حد اکثر می‌رسد. ضمن اینکه متأسفانه برخی از واحدهای بسیار بزرگ که به سازمان یا ارگان خاصی وابستگی دارند مالیات نمی‌پردازند. دیگر کشورها که درآمد نفتی ندارند هم کشور را با مالیات اداره می‌کنند، اما در کشور ما دولت هم از فروش نفت و هم از طریق دریافت مالیات درآمد دارد.

است. تولید فرش ماشینی در سال ۱۳۵۱ در ایران آغاز شد و هم اکنون بعد از کشور ترکیه و بلژیک در مقام سوم قرار داریم. در حال حاضر ظرفیت تولید ایران در فرش ماشینی ۱۶۰ میلیون متر در سال است که محدودیت‌هایی نظیر تحریم و رکود موجب شده که این رقم به سالانه در حدود ۸۰ میلیون متر برسد. بزرگترین مرکز تولید فرش ماشینی در شهر کاشان در استان اصفهان است که بیش از ۱۰۰۰ واحد تولیدی فرش ماشینی در آن وجود دارد. شهر کاشان به عنوان قطب تولید فرش ماشینی در ایران مطرح است که این موجب شده است که فرش ماشینی یکی از مهمترین اقلام صادراتی کشور محسوب شود. در حال حاضر صادرات صنعت نساجی از صادرات صنعت خودرو که از حمایت‌های همه جانبه دولت برخوردار است بیشتر است. همچنین صنعت نساجی مزیت کمترین میزان سرمایه‌گذاری برای ایجاد شغل را دارا می‌باشد، طبق محاسبات انجام شده برای ایجاد هر شغل ۹۱۴ هزار دلار سرمایه نیاز است که این رقم برای صنعت نساجی ۳۰ هزار دلار است.

رئیس هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی در ادامه افزود: برای سرمایه‌گذاری در صنعت نساجی باید در ابتدا با ورود کالای قاچاق مبارزه کرد، آنهم به وسیله ابزار اقتصادی نه به وسیله اهرم زور. در یک مقطع زمانی که نرخ ارز افزایش یافت هیچگونه قاچاقی وارد کشور نشد. زیرا برای قاچاقچی صرف اقتصادی نداشت و به موجب آن بسیاری از واحدهای تولیدی که

آگهی فروش

- ۱- تعداد ۹ دستگاه رینگ ۴۶۸ واحدی پلت ساکالوور (Platt) سال ساخت ۱۹۸۵ کاملاً آماده کار به شرط رویت با قطر عینکی ۴۲ (لازم به ذکر است عینکی‌های آنها یک سال قبل تعویض گردیده‌اند).
- ۲- یک دستگاه اتوکنر اشلافهورت ۵۰ واحدی مدل 138 GKU سال ساخت ۱۹۸۸ (آماده کار به شرط رویت)

شماره تماس: ۰۹۱۸۱۳۱۴۴۲۰

گردآوری و تدوین:
علی رئیس زاده

برندسازی یا برندینگ چیست؟

- انتقال پیام برند به مخاطب
- تأیید و افزایش اعتبار برند
- متقاعد سازی مشتریان
- افزایش وفاداری مشتریان نسبت به برند
- ایجاد ارتباط عاطفی با مشتریان
- تبلیغات بوسیله مشتریان

امروزه و در راستای توسعه برند، دسته بندی های متفاوتی از برندینگ توسط اساتید و کارشناسان ارائه شده است که در این قسمت قصد بر آن داریم تا به مهمترین و معتبرترین دسته بندی برندینگ اشاره داشته باشیم.

■ **دیجیتال برندینگ:** از مهمترین دستهبندی‌های برندینگ، می‌توان به برندسازی دیجیتال اشاره کرد که با استفاده از راه‌اندازی سایت و حضور و فعالیت در شبکه‌های اجتماعی و جذب مخاطب و مشتری، می‌توان به این هدف دست یافت. در صورتیکه نگاهی به برندهای معتبر و مطرح دنیا بیاورید مشاهده خواهید نمود که بیش از نیمی از آنها بیشترین اعتبار خود را از دنیای دیجیتال کسب نموده‌اند که این نشان از میزان اهمیت بستر دیجیتال و تاثیر فوق العاده آن بر برندینگ را دارد.

■ **برندینگ مشارکتی (Co-Branding):** برندینگ با استفاده از مشارکت، یکی از روش‌های رایجی است که بوسیله مشارکت با برندهای بزرگ و قدیمی می‌توانیم به هدف خود دست یابیم. بسیاری از سازمان‌ها، برند سازی مشارکتی را به عنوان روشی مناسب جهت ورود به بازارهای جدید با استفاده از تکنولوژی‌های نوین به همراه کاهش هزینه‌ها جهت افزایش دامنه و تاثیر برندهای خودشناسایی کرده‌اند.

■ **برندینگ ملی:** تلاش‌ها در این مدل از برندسازی به سه جهت انجام می‌شود که شامل جذب گردشگر، تشویق سرمایه‌گذاری خارجی و تقویت صادرات می‌باشد. البته ملت‌های دیگری هستند که هدف‌های خاص را دنبال می‌کنند که از جمله این اهداف می‌توان به جذب نخبگان و افراد ماهر با تحصیلات عالی اشاره نمود.

■ **برندسازی شخصی (Personal Branding):** در این مدل از برندسازی، یک شخص به عنوان چهره‌ای شاخص در زمینه فعالیت خود معرفی خواهد شد که از این طریق می‌توان افزایش شهرت و جذب مخاطب را برای فرد به ارمغان آورد.

بازاریابی شبکه‌های اجتماعی و مزایای استفاده از آن در کسب و کار

استفاده از بازاریابی شبکه‌های اجتماعی با هدف برند سازی و برقراری ارتباط با کاربران، یکی از اصلی‌ترین روش‌های کاربردی است که امروزه اکثر بازاریابان شرکت‌های بزرگ از آن استفاده می‌کنند که در این مقاله قصد داریم به ۶ مزیت طلایی استفاده از این روش اشاره کنیم.

■ **برندسازی و معرفی بهتر کسب و کار:** یکی از اصلی‌ترین اهداف شرکت‌ها در برندسازی، دیده شدن می‌باشد. با پیشرفت شبکه‌های اجتماعی، امروزه شاهد آن هستیم که برندها جدیدترین اخبار، محتوا و مطالب مربوط به برند خود را از طریق رسانه‌های اجتماعی به سمع و نظر کاربران و مخاطبان خود می‌رسانند. شرکت‌ها با حضور در این شبکه‌ها بیش از هر زمان دیگر می‌توانند با مخاطبان خود در ارتباط بوده و علاوه بر آن می‌توانند با مخاطبان جدید آشنا شوند و با استفاده از استراتژی آگاهی برند، به توسعه مخاطبان خود بپردازند.

■ **کاهش هزینه‌های بازاریابی:** از دیگر مزایای استفاده از شبکه‌های اجتماعی در بازاریابی می‌توان به کاهش هزینه‌های بازاریابی اشاره کرد. تنها سرمایه‌گذاری در این مدل، هزینه جهت تولید محتوا و طراحی استراتژی و راه‌اندازی کمپینگ‌های تبلیغاتی می‌باشد که بسیار ناچیز است و دیگر از هزینه‌های سرسام‌آور تبلیغاتی و برند سازی در رسانه‌های مختلف، خبری نیست.

■ **افزایش فرصت تجاری:** تولید محتوای حرفه‌ای و انتشار آن، به صورت ناخاسته فرصت‌های جدید تجاری را برای برند شما فراهم خواهد کرد و از آنجاییکه انتشار فیلم و عکس به همراه توضیحات مربوطه در شبکه‌های اجتماعی مطمئناً واکنش مخاطبان هدف را در پی خواهد داشت در نتیجه احتمال بازدید از سایت و در نهایت شروع همکاری تجاری بوجود خواهد آمد.

■ **وفادارسازی مشتریان:** طبق آماری که از مراجع تحقیقاتی بازاریابی منتشر شده، بیش از ۶۰٪ از مخاطبینی که برندی خاص را در شبکه اجتماعی دنبال می‌کند به آن برند وفادار خواهند بود. پس می‌توان نتیجه گرفت که با استفاده از این روش بازاریابی و با بهره‌گیری از یک استراتژی مشخص به همراه یک برنامه منظم می‌توان فرایند وفادارسازی مشتریان را به درستی انجام داد.

■ **شناسایی واکنش و نیاز مخاطبان:** استفاده از شبکه‌های اجتماعی این امکان را برای کسب و کارها فراهم می‌کند که بتوانند به اطلاعات ارزشمندی از مخاطبان و بازدیدکنندگان خود دست یافته و آنها را آنالیز و بررسی کنند. به عنوان مثال می‌توان فهمید که مخاطب چه علاقه‌مندی‌های داشته و یا نظر و دیدگاهش نسبت به محصولات و برند شما چگونه است. در نهایت با جمع آوری اطلاعات و بررسی آنها می‌توان دید مناسبی نسبت به مخاطبان خود بدست آورد و از نتایج آن در تصمیم گیری‌های مهم کسب و کار استفاده نمود.

■ **افزایش رتبه در موتورهای جستجو:** یکی از پارامترهای تاثیرگذار به جهت امتیازدهی گوگل برای صفحات وب سایت، فعالیت در شبکه‌های اجتماعی و ایجاد ترافیک هدفمند از سوی این شبکه‌ها می‌باشد. هنگامی که محتوا به همراه لینک صفحه مربوطه در شبکه‌های اجتماعی منتشر می‌شود، ترافیکی از سوی این شبکه‌ها به سمت سایت ایجاد خواهد شد و از آنجاییکه این امر از نظر گوگل بسیار حائز اهمیت بوده و نشان از محبوبیت و قابل اعتماد بودن برند شما نزد مخاطبان را دارد باعث افزایش رتبه سایت توسط گوگل شده و جایگاه مناسب را در نتایج جستجو برای برند شما به ارمغان خواهد آورد.

۴ **نکته ضروری برای کسب و کارهای فعال در شبکه‌های اجتماعی**
در بازاریابی نوین، یکی از بهترین شیوه‌های ممکن

بازاریابی اینترنتی است و بازاریابی شبکه‌های اجتماعی از مهمترین روش‌های این نوع بازاریابی است. شایان ذکر است که مدل بازاریابی شبکه‌های اجتماعی، راه و رسم خودش را دارد. در این مقاله سعی شده است تا به بازاریابی شبکه‌های اجتماعی بپردازیم:

۱- **قبل از هرکاری برنامه‌ریزی داشته باشید.** داشتن یک استراتژی خوب و مناسب یکی از ملزومات ضروری رسیدن به موفقیت می‌باشد. در صورتیکه خودتان قادر به طراحی استراتژی‌های اصولی و تهیه نقشه در زمینه شبکه‌های اجتماعی نیستید می‌توانید به سراغ یک کارشناس خبره در این حوزه مراجعه کرده و برنامه‌ریزی دقیقی برای رسیدن به موفقیت بدست آورید. برای این کار شما به فردی نیاز دارید که دارای تجربه بسیار زیادی در شبکه‌های اجتماعی باشد تا بتواند در زمینه اندازه‌گیری اهداف و میزان دسترسی به آنها به شما کمک کند. در این زمینه کارشناسان خبره ما آمادگی هرگونه همکاری با شما می‌باشند.

۲- **برند خود را به خوبی بشناسید**
وظیفه شما به عنوان صاحب یک برند آن است که توجه ویژه‌ای به هویت برند خود داشته باشید و لحن صحبت‌ها و گفتگوهایی که از طرف شما در شبکه‌های اجتماعی منتشر می‌شود را بشناسید. در صورتیکه این آگاهی بوجود آید به هنگام انتقال پیام، بیشترین تاثیر بر روی مخاطبین و مشتریان گذاشته خواهد شد.

۳- **شناخت کامل از مخاطب**
آگاهی یافتن از افرادی که مورد هدف شما می‌باشند یکی از موارد بسیار مهمی است که از اهمیت فوق العاده زیادی برخوردار است. به عنوان صاحب یک برند باید بدانید که مشتریان هدف شما چه کسانی هستند؟ به چه کاری مشغول هستند؟ در چه بازه‌های زمانی از اینترنت استفاده می‌کنند؟ دارای چه رنج سنی هستند؟ از چه میزان تحصیلاتی برخوردار هستند؟ و غیره. برای انجام این کار می‌توانید از یک کارشناس خبره در حوزه شبکه‌های اجتماعی بهره بگیرید و به این اطلاعات به راحتی دسترسی پیدا کنید.

۴- **خودداری از بحث و جدال در تعاملات**
یکی از نکات مهمی که می‌بایست آنرا در نظر داشته باشید آن است که در محتوای منتشر شده و تعاملات بعد از آن به هیچ وجه نباید به مجادله با نظرات مخاطبان محتوا بپردازید زیرا در این صورت از هدف خود دور شده و همچنین دید مخاطبین نسبت به برند خود را تغییر خواهید داد. همواره توجه داشته باشید که فعالیت شما در شبکه‌های اجتماعی می‌تواند منجر به رسیدن به موفقیت یا شکست شما شود پس سعی کنید با برنامه و با دید باز حرکت خود را پیش برده و ارتباط با مشتریان را به خوبی برقرار کنید.

احسان سلطان
پژوهشگر

نقدینگی، بانک‌های خصوصی و نرخ سود بانکی

بی‌رویه سیستم بانکی و تسلط آن بر اقتصاد، رشد فعالیت‌های سفته‌بازانه و سوداگرانه (به ویژه در املاک) و افزایش واردات و قاچاق بر اقتصاد حاکم شده است. بررسی روند تورم در اقتصاد ایران نشان می‌دهد که به هر میزان نقدینگی بیش از رشد تولید ناخالص داخلی افزایش یافته، تورم متناسب با آن، به سرعت خود را نشان داده است. در دهه هشتاد نظر به سرکوب بهای کالاها (قابل تجارت) با واردات ارزان قیمت، نقدینگی مازاد بر تولید ناخالص داخلی به سمت بخش‌های غیرقابل تجارت (املاک) سرازیر شد و افزایش بیش از دو برابری بهای زمین و مسکن نسبت به رشد عمومی بهای کالاها و خدمات را رقم زد. این امر ضمن بازتوزیع تورم املاک در کل اقتصاد، منجر به توزیع درآمد به نفع طبقات نامولد، تضعیف و تحدید فعالیت‌های مولد بخش خصوصی واقعی و فقیرتر شدن عامه مردم شد. پدیده‌ای که خود معلول اقتصاد نفتی و ارتزاق اقتصاد از درآمد فروش ثروت‌های ملی بوده و از آن به عنوان بیماری هلندی نام برده می‌شود.

روند رشد نقدینگی

با توجه به رشد نقدینگی ۲۷ درصدی ده ماهه اول سال ۱۳۹۴ نسبت به مدت مشابه در سال قبل از آن و رسیدن به میزان ۹۴۹ هزار میلیارد تومان در دی ماه، برآوردها حاکی از ۱۷ رقی شدن حجم نقدینگی کشور به میزان ۱۰ کوادریلیون ریال (یک میلیون میلیارد تومان) تا پایان سال ۱۳۹۴ است. در شرایطی که نرخ رشد نقدینگی در سال ۱۳۹۳ به ۲۲ درصد تنزل کرده بود، به رغم کاهش نرخ تورم به ۱۳ درصد در سال جاری، رشد نقدینگی به بیش از دو برابر آن (۲۷ درصد) رسیده است که نشان‌دهنده عمق رکود و همچنین سرکوب نرخ تورم با عوامل دستوری می‌باشد. در طی دوره ۹۴-۱۳۸۰ شدت رشد ۳۱ برابری

شکل می‌گیرد. در این میان دولت‌ها همواره دو نسخه آماده را در دستور کار خود قرار داده‌اند. در دوران وفور درآمدهای نفتی، دست به هزینه‌کردن آنها به خصوص در بخش واردات زده و در دوران سقوط قیمت و افول درآمدهای نفتی، به کسر بودجه و استقرار از بانک مرکزی روی آورده‌اند که نتیجه هر دو حالت، افزایش نقدینگی و در نتیجه نرخ‌های تورم دو رقمی بوده است. به نظر می‌رسد دولت‌ها به جای کاهش هزینه‌ها و افزایش کارایی خود و از طرفی اخذ مالیات و عوارض از بخش‌های اقتصادی سودآور معاف از مالیات و اقشار مرفه، راه اداره کشور و گذار از مشکلات را در انتقال فشارهای اقتصادی و تورمی به بخش‌های مولد خصوصی (از قبیل افزایش مالیات و هزینه‌های تولیدکننده) و اقشار ضعیف، می‌بینند. رشد نقدینگی که خود معضل بزرگی محسوب می‌شود، با دو عامل دیگر تشدید شده است. اول این که نیمی از نقدینگی کشور، سرگردان، نامرتب و مازاد بر حجم اقتصاد می‌باشد و دوم این که نقدینگی نامرتب در سه محور گسترش

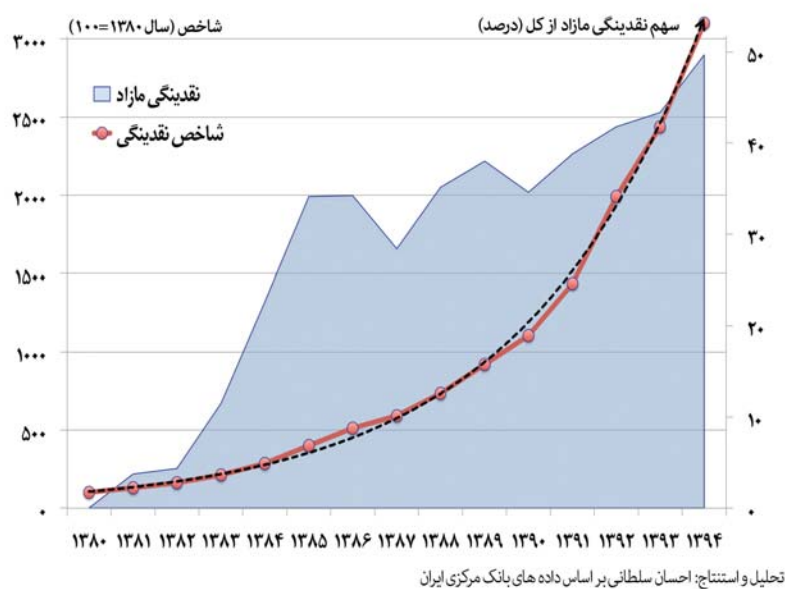
در نیم قرن اخیر، بی‌تردید رشد بالای نقدینگی یکی از مهم‌ترین معضلات اقتصادی و عامل اصلی ایجاد تورم بوده است. حجم بزرگ و کارایی و کارآمدی پایین دولت‌ها و ناتوانی (و بیش از آن نبود اراده لازم) در اخذ مالیات از بخش‌های مهم و پرمنفعت اقتصاد کشور توأم با سیاست‌های عوام‌فریبانه و ضعف مدیریت‌ها و بی‌انضباطی مالی، منجر به کسر بودجه و در پی آن اتخاذ رویه سهل‌الوصول و کم‌دردر استقرار از بانک مرکزی و خلق پول بی‌پشتوانه می‌گردد. رویکرد متداول همه دولت‌های اخیر در تامین مالی کسری بودجه از طریق انتشار پول یا دیگر انحاء مشابه، منجر به بروز تورم شده و با کاهش ارزش پول به مثابه اخذ مالیات (تورمی) عمل می‌کند، اما با این تفاوت که بار آن به صورت عادلانه بین اقشار مختلف توزیع نمی‌شود. در دوران جهش قیمت نفت و به تبع آن افزایش درآمدهای نفتی، بحث‌ها حول چگونگی مصرف دلارهای نفتی و در دوران سقوط قیمت نفت خام، پیرامون چگونگی جبران خلاء درآمدهای نفتی، معمولاً

سوداگری و فعالیتهای غیرمولد می گردد. بطور کلی سه روند مخرب همزمان در طی دوره ۹۴-۱۳۸۰ به وقوع پیوسته است. (۱) افزایش نقدینگی به میزان ۳۱ برابر، (۲) نسبت رشد نقدینگی به تولید ناخالص داخلی به میزان ۲ برابر که به مفهوم نامرتب بودن نیمی از نقدینگی ایجاد شده با اقتصاد است و (۳) نسبت رشد نقدینگی به نرخ تورم به میزان بیش از ۳ برابر که نشان می دهد قدرت نقدینگی متراکم شده برای ایجاد موج های تورمی بالا می باشد. چنان چه انباشت این نقدینگی در سال های ۱۳۸۶ و ۱۳۹۱ موجب رشد شدید بهای املاک گردید. این معضل در سال ۱۳۹۴ تشدید شده، به صورتی که نرخ رشد نقدینگی به دو برابر نرخ تورم رسیده است. هر چند رکود عمیق اقتصادی کنونی و افت شدید توان مصرف عامه مردم و از سویی پایین بودن توام انتظارات تورمی و روند نزولی سرعت گردش پول، مانع از حرکت این حجم عظیم از نقدینگی سرگردان در جهت ایجاد تکانه های تورمی می شود، اما دیر یا زود و هر چند با تاخیر، نیروی متراکم این نقدینگی، تورم نهفته را آزاد خواهد کرد.

توزیع و چگونگی نقدینگی

حجم نقدینگی حاصل جمع پول (سپرده های دیداری بانکی و اسکناس و مسکوک نزد اشخاص) و شبه پول (سپرده های غیردیداری بانکی) می باشد. سهم شبه پول از نقدینگی، از ۵۵ درصد در سال ۱۳۸۰ به ۸۷ درصد در پایان سال ۱۳۹۴ رسیده و در همین حال سهم پول از ۴۵ درصد کل نقدینگی به ۱۳ درصد تنزل یافته است و در شرایطی که در دوره ۹۴-۱۳۸۰ حجم پول ۹ برابر شده، حجم شبه پول به میزان ۴۹ برابر افزایش پیدا کرده است. در طی چهار دهه گذشته، کمترین سهم شبه پول از نقدینگی (۴۳ درصد از کل) مربوط به سال ۱۳۶۳ بوده که بعد از آن تا سال ۱۳۷۱ به تدریج مقدار آن تا ۵۴ درصد بالا رفته و پس از آن مجدداً در سال ۱۳۷۳ تا میزان ۵۱ درصد تنزل یافته و سپس در طی بیست سال گذشته مستمراً به رشد بی وقفه خود ادامه داده است. ایران از یکی از کمترین نسبت های میزان پول به نقدینگی (۱۳ درصد) در سطح جهان (متوسط در حدود ۵۰ درصد) برخوردار است. در سطح منطقه نیز این نسبت برای کشورهای پاکستان

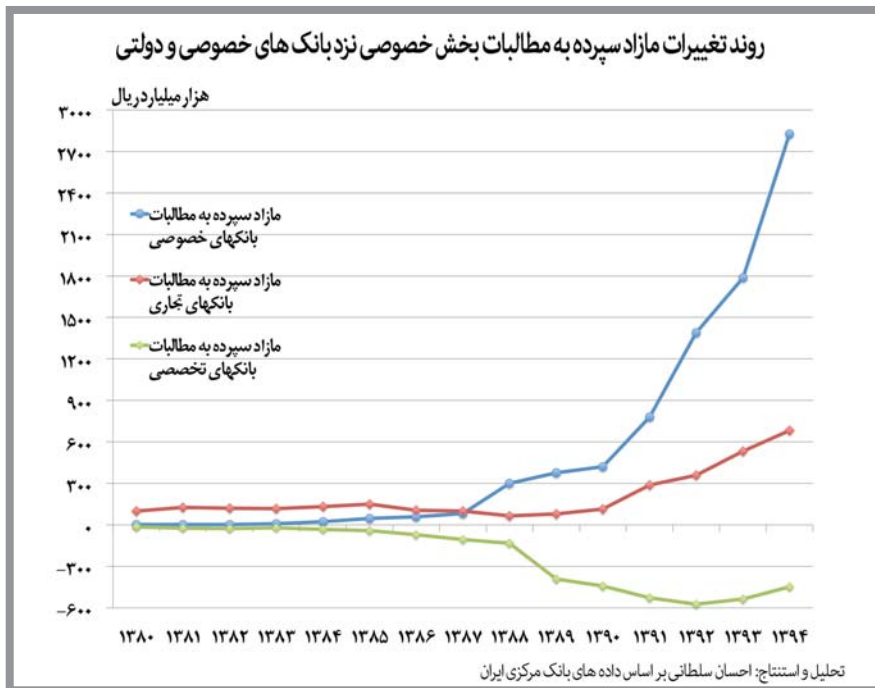
روند رشد شاخص نقدینگی و سهم نقدینگی مازاد (نامرتب) از کل

روند شاخص نسبت رشد نقدینگی به تورم (نقدینگی موثر)

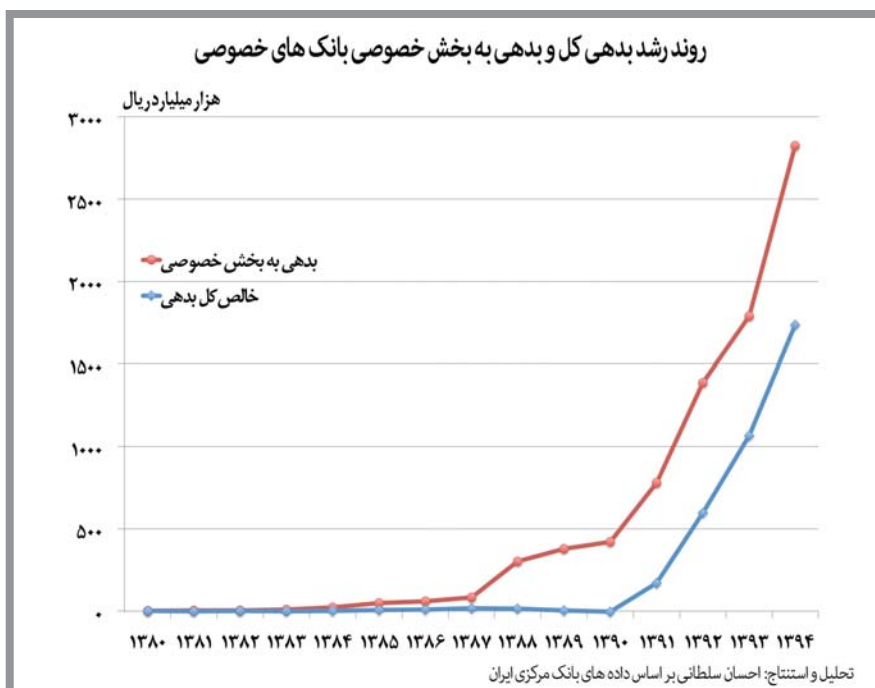

نقدینگی در حدی بالا بوده که از تابع رشد نمایی برخوردار می باشد. نسبت نقدینگی به تولید ناخالص داخلی (قیمت های جاری) با ۸۴ درصد رشد از ۴۴ درصد تولید ناخالص در سال ۱۳۸۰ به ۸۱ درصد در سال ۱۳۹۴، روندی کم و بیش خطی را طی کرده، یعنی به صورت مستمر نقدینگی مازاد خلق گردیده است. حجم نقدینگی مازاد نسبت به اقتصاد در سال ۱۳۹۴ نسبت به سال ۱۳۸۰، ۵۰۰ هزار میلیارد تومان یا نزدیک به ۱۵۰ میلیارد دلار محاسبه می شود، که این حجم از نقدینگی (مازاد و سرگردان) قطعاً صرف

۷۹ درصد)، عربستان سعودی (۶۵ درصد)، امارات متحده عربی (۳۸ درصد)، روسیه (۳۶ درصد) و ترکیه (۲۵ درصد) می باشد. به عبارت دیگر در هیچ اقتصادی در سطح جهان، همانند ایران بخش اعظم نقدینگی کشور به صورت سپرده های بلندمدت در بانک ها نگهداری نشده و از سوی دیگر سودهای بانکی بالا به آن تعلق نمی گیرد.

بخش اصلی شبه پول (سپرده های غیردیداری) شامل سپرده های سرمایه گذاری مدت دار (بلندمدت و کوتاهمدت) بانکی است. سهم سپرده های مدت دار از ۷۹ درصد کل شبه پول در سال ۱۳۸۰ به ۹۳ درصد در سال ۱۳۹۴ افزایش یافته که توأم با کاهش سطح سپرده های قرض الحسنه از ۱۶ درصد کل سپرده ها به ۵ درصد در طی این دوره می باشد. در طی دوره ۹۴-۱۳۸۰ سهم سپرده های سرمایه گذاری از ۴۴ درصد نقدینگی در ابتدای دوره، به ۸۱ درصد در انتهای دوره صعود کرده است. در همین حال سهم اسکناس و مسکوک از ۱۰ درصد به ۴ درصد نقدینگی تنزل یافته است. بطور کلی روند غالب، حرکت نقدینگی موجود در کشور به سمت بانک ها و موسسات اعتباری جهت تشکیل سپرده های مدت دار بانکی (غیردیداری) بوده و از حالت نقدینگی در گردش و پول نقد خارج شده است. هم اکنون بیش از ۹۶ درصد نقدینگی نزد بانک ها و موسسات اعتباری نگهداری می شود که ۸۶ درصد آن را سپرده های مدت دار (۵۳ درصد بلندمدت و ۴۷ درصد کوتاهمدت) تشکیل می دهد. با بررسی اجزای نقدینگی، شبه پول و سپرده های مدت دار، این نتیجه حاصل می شود که مهار نقدینگی مستلزم کنترل شبه پول که جزء اصلی آن سپرده های مدت دار است، می باشد. بانک های تجاری و تخصصی و به ویژه بانک های خصوصی و موسسات اعتباری با بکارگیری سپرده های سرمایه گذاری مدت دار مردم در فعالیت های سرمایه گذاری در بخش های اقتصادی و انجام امور تجاری، ضمن کسب سود، این سپرده ها را به جامعه تزریق کرده و موجبات افزایش نقدینگی را فراهم می آورند. با وجود این که میزان سپرده های غیردیداری نسبت به تولید ناخالص داخلی، از ۳ برابر رشد در طی دوره ۹۴-۱۳۸۰ برخوردار بوده، حجم

سپرده های دیداری (جاری) نصف شده است. نکته بسیار حائز اهمیت دیگر رشد نامتقارن سپرده ها و مطالبات می باشد. در شرایطی که میزان سپرده های مدت دار ۵۷ برابر شده، کل مطالبات بانکی ۳۰ برابر شده است.

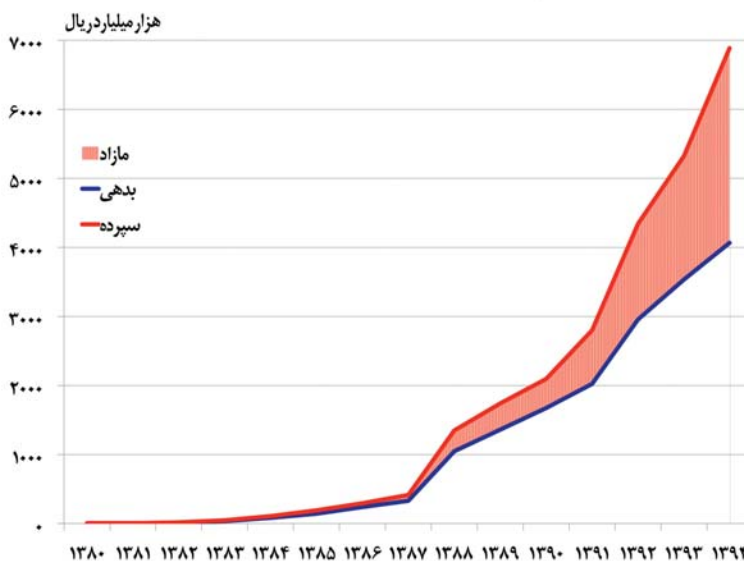
در دوره ۹۴-۱۳۸۰ حجم نقدینگی بیش از ۳۰ برابر و پایه پولی کمتر از ۱۵ برابر بالا رفته، یعنی رشد نقدینگی دو برابر بیش از پایه پولی بوده است. کنترل پایه پولی و تجویز رشد نقدینگی از طریق افزایش ضریب فزاینده (تکاثری) پولی در اقتصاد، در واقع به معنای فراهم کردن زمینه سودجویی بانک ها و

فزاینده، جز بالا بردن نقدینگی، رشد تورم، تخریب بنیان‌های اقتصادی و ایجاد رانت‌های بانکی، حاصلی در پی نخواهد داشت. بنابراین باید توجه داشت، همان‌گونه که تجربه شده، خلق پول توسط بانک‌ها و به خصوص بانک‌های خصوصی و بازار غیرمتشکل پولی عامل اصلی خلق نقدینگی و در نتیجه تورم بوده و یکی از عوامل اصلی بروز رکود اقتصادی عمیق کنونی به شمار می‌رود. به رغم رشد بالای ۸۰ درصدی ضریب فزاینده، سرعت گردش پول در حدود نصف شده است، لذا در صورت خروج از رکود تورمی کنونی و افزایش تحرک بازار و سرعت گردش پول، موج‌های بزرگ تورمی مجدداً خیز بر خواهند داشت.

روند رشد سپرده‌ها و مطالبات بانکی

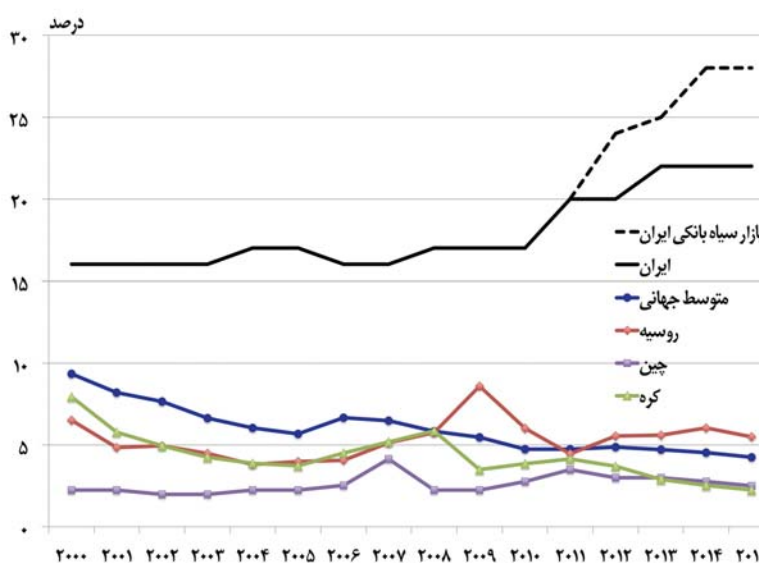
در طی دهه هشتاد، میزان پرداخت تسهیلات بانکی نسبت به سپرده‌گذاری در بانک‌ها، شتاب بیشتری داشت. در شرایطی که در نیمه اول دهه ۸۰، جمع مطالبات بانکی ۱۰ درصد بیش از سپرده‌ها بوده و تا سال ۱۳۹۰ به حداکثر (۲۰ درصد) هم رسید، این نسبت در سال ۱۳۹۳ منفی شد. هر چند در سال ۱۳۹۰ تراز "سپرده‌ها منهای مطالبات بخش‌های دولتی و غیردولتی" بانک‌ها به منفی ۶۵۷ هزار میلیارد ریال رسید، اما در روندی معکوس برای اولین بار در یکی دو دهه اخیر مثبت شد و در سال ۱۳۹۳ به ۱۲۳ هزار میلیارد ریال بالغ گردید. به عبارت دیگر در طی سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۳، ۷۸۰ هزار میلیارد ریال کمتر از آن چه سپرده اخذ شد، در مقابل آن تسهیلات اعطاء گردید. در سال‌های ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۴، بانک‌های خصوصی ۲۵۰۰ هزار میلیارد ریال سپرده از بخش خصوصی اخذ کرده و در مقابل ۱۱۰۰ هزار میلیارد ریال تسهیلات پرداخت کرده‌اند، یعنی این که ۱۴۰۰ هزار میلیارد ریال سپرده جدید از بخش خصوصی اخذ شده، بی آن که تسهیلاتی در مقابل پرداخت گردد. با تفاضل سپرده‌های بخش خصوصی به میزان ۶۹۰۰ میلیارد ریال از تسهیلات اخذ شده به میزان ۴۱۰۰ میلیارد ریال، مجموع بدهی بانک‌های خصوصی به بخش خصوصی در سال ۱۳۹۴، بیش از ۲۸۰۰ هزار میلیارد ریال محاسبه می‌شود. سهم سپرده‌های بخش خصوصی نزد

روند رشد سپرده و بدهی بخش خصوصی نزد بانک‌های خصوصی

تحلیل و استنتاج: احسان سلطانی بر اساس داده‌های بانک مرکزی ایران

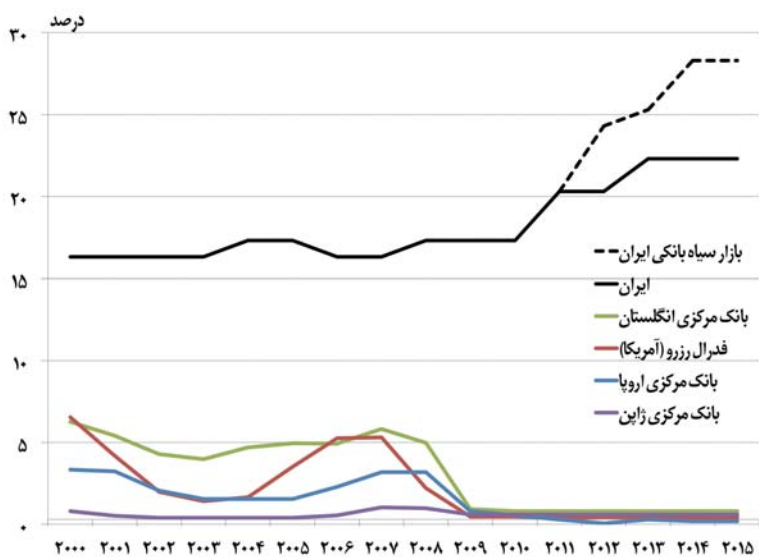
روند نزولی نرخ سود بانکی در کشورهای منتخب جهان و نرخ صعودی در ایران

تحلیل و استنتاج: احسان سلطانی بر اساس داده‌های بانک جهانی و بانک مرکزی ایران

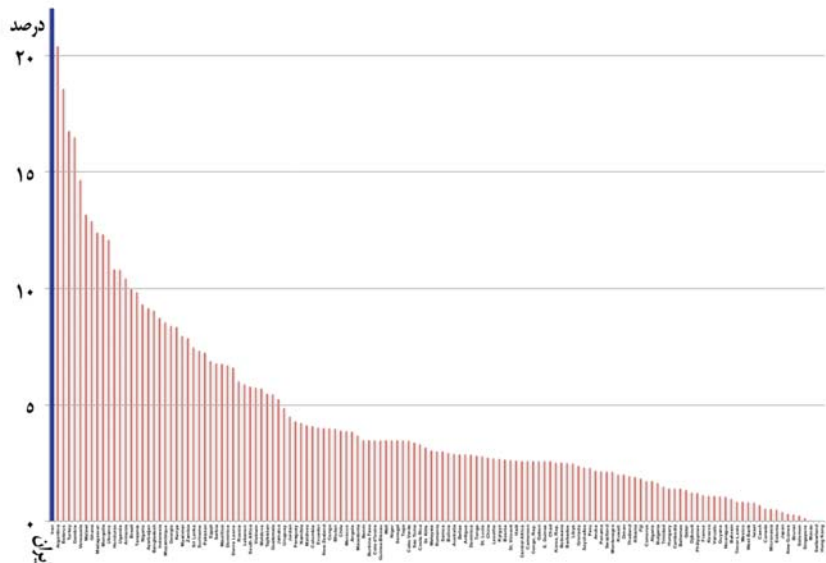
کاهش اختیارات دولت برای تسهیل فعالیت‌های اقتصادی است، زیرا افزایش ضریب فزاینده به معنای خلق پول توسط سیستم بانکی از طریق خلق اعتبار است که هیچ نوع نظارتی بر نحوه توزیع آن وجود ندارد. باید توجه داشت، ضریب فزاینده که نشان‌دهنده میزان قدرت یافتن بانک‌داران در یک اقتصاد از طریق خلق پول می‌باشد در دوره فوق‌الذکر، با بیش از ۸۰ درصد رشد از رقم ۳،۳ به بیش از ۶ رسیده و به مفهوم این است که به ازای یک ریال افزایش در پایه پولی، تقریباً ۶ ریال نقدینگی ایجاد می‌شود. در شرایطی که منابع بانک‌ها عموماً به سمت فعالیت‌های نامولد هدایت می‌شود، افزایش ضریب

روند نزولی نرخ سود بانکی در اقتصادهای مهم جهان و نرخ صعودی در ایران

بانک‌های خصوصی از کل حجم نقدینگی نزدیک به ۷۰ درصد می‌باشد که بیش از ۴۰ درصد آن (۲۸ درصد از کل حجم نقدینگی) نزد بانک‌ها باقی مانده و به صورت تسهیلات پرداخت نشده است. بانک‌های شبه‌دولتی صادرات، ملت، تجارت و رفاه از سال ۱۳۸۹ از ردیف بانک‌های تجاری دولتی خارج شده و در زمره بانک‌های خصوصی طبقه‌بندی شده‌اند. با توجه به اطلاعات بانک‌ها در بورس، چهار بانک شبه‌دولتی بیش از ۴۰۰ هزار میلیارد ریال از دولت بستانکار بوده، اما دولت به بانک‌های خصوصی واقعی بدهی ندارد. در مقابل بانک‌های خصوصی واقعی از شرکت‌های وابسته به آنها در حدود همین مبلغ بستانکار بوده، اما بدهی شرکت‌های وابسته به بانک‌های شبه‌دولتی ناچیز است. سهم بانک‌های خصوصی واقعی از کل سپرده‌ها نزد بانک‌های خصوصی در حدود ۶۰ درصد برآورد می‌گردد. بررسی‌ها نشان می‌دهد بیش و کم همه بانک‌های خصوصی واقعی دارای تراز سپرده به مطالبات منفی هستند، یعنی این که بیش از اعطای تسهیلات، سپرده دریافت کرده‌اند و بخش قابل توجهی از منابع بانکی در آنها رسوب کرده است که میزان آن در حدود ۱۵۰۰ هزار میلیارد ریال برآورد می‌شود. در شرایطی که در سال ۱۳۹۱، خالص بدهی بانک‌های خصوصی به کل اقتصاد کشور فقط ۱۷۰ هزار میلیارد ریال بوده، در پایان سال ۱۳۹۴، کل خالص بدهی بانک‌های خصوصی در حدود ۱۷۰۰ هزار میلیارد می‌باشد که از کل سرمایه آنها بیشتر است.

نرخ سود سپرده های بانکی در ایران و کشورهای جهان (۲۰۱۴/۱۳۹۴)

اطلاعات غیررسمی و تحلیل داده‌های بانکی حاکی از این است که بیش از نیمی از بانک‌های خصوصی ورشکسته هستند و تا کنون با جذب سپرده‌ها با نرخ‌های سود بالا توانسته‌اند به فعالیت خود ادامه دهند. بانک‌های بد (ورشکسته) ضمن آن که خود در آوار بدهی‌ها و زیان‌های انباشته در حال نابودی هستند، بخش‌های دیگر اقتصاد را نیز به همراه خود درگیر مشکلات زیادی کرده‌اند. گسترش سریع بانک‌های خصوصی در ده هشتاد همانند نیمه اول دهه پنجاه، حاصل اقتصاد نفتی و رانتی است. هر چند با سرمایه‌گذاری در بخش‌هایی که از تورم بالا (مثل املاک) یا رانت‌ها سود می‌برده‌اند، بانک‌های خصوصی سود بالایی

داشته‌اند، اما سقوط اقتصاد کاذب نفتی و کاهش درآمدهای رانتی و تورمی، آنها را با بحران روبرو کرد. بانک‌های خصوصی با سرمایه‌گذاری در املاک (که در دو سال اخیر در رکود بوده و رشد قیمتی نداشته است)، شرکت‌های وابسته (که در مجموع منابع بانک‌ها را منجمد کرده و اگر زیان‌ده نباشند، سودده هم نخواهند بود) و همچنین خسارت‌های ناشی از فساد، سوء مدیریت‌ها و نبود کارآمدی و کارایی با زیان‌های انباشته روبرو بوده‌اند که پرداخت سود سپرده‌های بالا در دو سال اخیر وضعیت نامطلوب آنها را به شدت تشدید کرده است.

برآیند بسیار مهم سیاست‌های بانکی کشور در تحدید و تضعیف بخش مولد بوده است. در شرایطی که در سال‌های ۱۳۹۳ و ۱۳۹۴، کم و بیش هم تولیدکننده صنعتی و هم کشاورزی با افزایش بهای تولیدات ناچیزی روبرو بودند، رکود عمیق اقتصادی، کمبود نقدینگی و افزایش شدید هزینه پول، آنها را با بحران روبرو کرد. افزایش نرخ‌های سود بانکی و بیش از آن بانکی غیررسمی و بازار سیاه که به بیش از ۶۰ درصد رسیده است، ایران را به بهشت سپرده‌گذاران بانکی و رباخواران تبدیل کرده است، آن هم در دوره‌ای از تاریخ جهان که در چند سال گذشته نرخ‌های سود بانکی در سطح جهان روند نزولی داشته و در کشورهای اروپایی، آمریکا و ژاپن (که ۷۰ درصد اقتصاد جهان را شامل می‌شوند) به نزدیک صفر رسیده است. کمبود نقدینگی و نرخ بالای سود تسهیلات بانکی از سویی شرایط تولید را دشوار کرده و از سوی دیگر به میزان زیادی قدرت رقابت در برابر کالاهای وارداتی را از تولیدکنندگان گرفته است. سه ضلعی مخرب "رشد نقدینگی"، "افزایش سهم سپرده‌های مدت‌دار بانکی از نقدینگی" و "بالا رفتن نرخ سود سپرده‌ها"، موجب شده که سود متعلقه به سپرده‌های بانکی معادل با دستمزد بیش از نیمی از نیروی کار، ۱۴ درصد تولید ناخالص داخلی و ۱۹ درصد نقدینگی باشد. حتی با کاهش نرخ سود سپرده‌ها و تسهیلات بانکی در پایان سال ۱۳۹۴ و دیگر تمهیدات اتخاذ شده، کماکان ایران صدرنشین جهانی نرخ‌های سود بانکی است. در زمینه نرخ بسیار بالای سود سپرده‌های بانکی در ایران، همین قدر بس که ذکر شود در شرایطی که در کشورهای توسعه یافته برای کسب حداقل دستمزد سالانه نیاز به سپرده‌گذاری بین ۱.۵ تا ۴.۵ میلیون دلار در بانک می‌باشد، در ایران این مقدار زیر ۲۰ هزار دلار است. شاید نه تنها در تاریخ ایران که حتی در سیر تمدن بشر، این چنین نیروی کار و تلاش در برابر سرمایه تحقیر و تضعیف نشده است. به نظر می‌رسد بیش از آن چه مصالح کلان اقتصاد کشور مد نظر باشد حفظ وضعیت

نامطلوب و غیرقابل قبول و منافع سیستم بانکی هدف بوده، هر چند که منجر به تشدید وخامت اوضاع این بخش نیز شده است. اگر هدف جذب نقدینگی و کنترل تورم بوده، شاید در کوتاه مدت و به زیان کل اقتصاد و نیروهای مولد و اشتغال تا حدی توفیق حاصل شده، اما نقدینگی انباشته شده و رشد دو برابری نرخ رشد آن نسبت به تورم، نتایج حاصله را به سرعت از بین خواهد برد. آن چه واضح است، اصرار بر تداوم رویکردهای پراشتباه پیشین و انجام اقدامات موضعی و مقطعی به جای راهکارهای ساختاری و بنیادی می‌باشد که تا حد زیادی ریشه در مسائل سیاسی و انتظار بهبود اوضاع پس از تحریم‌ها دارد، غافل از این که نه قرار است که دولت‌های غربی دلسوتر از خودی‌ها باشند و نه این که مشکلات مزمن ساختاری با تزریق منابع ارزی حل شوند که خود معلول آن هستند.

نتیجه‌گیری

(۱) نه تنها هیچ افق روشنی برای حل مصائب سیستم بانکی کشور دیده نمی‌شود که حتی به نظر می‌رسد شجاعت و اراده لازم برای رفع اساسی آن نیز وجود نداشته باشد. تنها راهی که می‌تواند تا حدی چاره‌ساز سیستم بانکی باشد این است که اقتصاد تورم بسیار بالایی را تجربه کند و با بالا رفتن ارزش املاک و دارایی‌های بانک‌ها و از سویی کاهش ارزش سپرده‌ها، زیان‌های انباشته در سیستم بانکی جبران گردد. این امر ضمن آن که به زیان عامه مردم می‌باشد به سختی قابل تحقق است، زیرا دیگر برای اقتصاد توان چندانی باقی نمانده است. (۲) دولت، بانک مرکزی و مردم نه می‌توانند و نباید تاوان اشتباهات و سودجویی بانک‌ها و حامیان آنها و منفعت‌طلبی رانتی سپرده‌گذاران در بانک‌های با سود سپرده‌های بالا و به خصوص بالاتر از مقادیر مصوب قانونی را بدهند. (۳) سوال اساسی این است که چگونه اقتصاد ایران خواهد توانست تا حجم عظیم سود سپرده‌ها در سال‌های اخیر که در حدود ۳۰۰ هزار میلیارد تومان (۳۰ درصد کل نقدینگی) برآورد می‌شود را پرداخت کند؟ و چه بخشی باید تاوان سیاست اقتصادی پراشتباه جذب

نقدینگی‌ها در بانک‌ها با نرخ‌های سود بالا را باید پس بدهد؟ عدالت حکم می‌کند چنان چه در سه سال اخیر کل اقتصاد رشد نکرده و بسیاری از بخش‌های اقتصادی و به خصوص صنعتی و کشاورزی نه تنها سود نبرده که با زیان روبرو بوده‌اند، سپرده‌گذاران بانکی (که نه فعالیت مولدی انجام داده و نه در اداره کشور از راه پرداخت مالیات سهمیه گرفته‌اند) نیز از سود منتفع نشوند.

برای این که بانک‌ها از این مسئله استفاده نبرند، اعمال مالیات ۵۰ درصدی بر روی کل سود سپرده‌ها در سال‌های اخیر یک راه حل خواهد بود. مابقی سود سپرده‌ها نیز می‌تواند به صورت اوراق قرضه با زمان بازپرداخت چند ساله تسویه گردد. جهت سپرده‌گذاران بزرگ، سهام بانک‌هایی که توان پرداخت ندارند، می‌تواند تهاتر شود.

(۴) بانک‌های بد باید هر چه سریع‌تر و بدون هیچ گونه اغمازی تعیین تکلیف شوند، نه چنان چه تا کنون به وقوع پیوسته، به آنها اجازه داده شود تا کماکان در نظام اقتصادی کشور اختلال کنند. در سال ۱۳۹۴ بعضی از بانک‌های خصوصی ورشکسته به میزان بالای ۳۰ درصد در سال سود به سپرده‌ها پرداخت کردند تا بتوانند به فعالیت خود ادامه دهند که در نتیجه به جنگ جذب سپرده‌ها با بالا بردن غیرقانونی سود دامن زده شد.

(۵) کوچک‌سازی و چابک‌سازی سیستم بانکی بایستی آغاز گردد. تعداد بسیار زیاد شعب بانکی کشور که در حدود ۲۵ برابر متوسط جهانی و کشورهای منطقه می‌باشد، به جای پشتیبانی بخش‌های مولد، خود سربار اقتصاد و تقویت‌کننده بخش‌های نامولد شده است. با توجه به این که شرایط اقتصادی کاذب دهه هشتاد نه می‌تواند و نباید دیگر تکرار شود، بانک‌ها باید مکلف به کاهش تعداد شعب خود شوند. این امر ضمن پایین آوردن هزینه‌های آنها از سویی کاهش تقاضای املاک تجاری را در پی خواهد داشت که منجر به پایین آمدن هزینه‌های کسب و کار خواهد شد. در هیچ جای جهان، بانک‌های تجاری این گونه خیابان‌های اصلی را به اشغال خود در نیاورده‌اند. در همین راستا نوسازی و بازسازی نظام و سیستم بانکی کشور اولویت بالایی دارد.

دکتر محمود
سریع القلم

اقتصاد کلان

آنچه از کنفرانس علمی اجلاس سران G7 آموختم

خود را پیدا کرده‌اند. برخلاف دوره جنگ سرد، هم اکنون تبعیت محض وجود ندارد. کشور کوچکی مانند ویتنام و یا کشوری مانند عربستان که قبلاً مطیع بودند هم اکنون دستور کار خود را دارند و تلفیقی از مدارا و تعارض را پیش گرفته‌اند. با توجه به توان مالی و تولیدی بسیاری از کشورهای خارج از مدار غرب، اعمال یک نظم سیاسی با ارزش‌های مردم سالاری، حقوق بشر، گردش قدرت، شفافیت سیاسی و همکاری‌های گسترده چندجانبه بسیار مشکل خواهد بود. تفکیک نظم سیاسی جهانی از نظم اقتصادی جهانی اجتناب ناپذیر است. در عین حال، کشورهایی که از هر دو منظر جهانی شوند، طبعاً از امتیازات بیشتری برخوردار می‌شوند. دو نمونه

اجلاس سران هفت کشور صنعتی در تاریخ ۶-۷ خرداد ماه در ژاپن برگزار خواهد شد. مرکز مطالعات بین‌المللی در توکیو از عده‌ای استاد دانشگاه در رشته‌های اقتصاد و روابط بین‌الملل دعوت بعمل آورد تا با بحث و طوفان مغزی (Brainstorming)، روندهای جهانی را بررسی و ترسیم کنند. بعضی نکات را که طی گفت و گوها آموختم در زیر می‌آورم:

۱- ایجاد یک نظم نوین سیاسی جهانی به موجب سیاست‌های اعتراضی چین و روسیه با چالش‌های جدی روبروست. قواعد این نظم سیاسی مورد اجماع نیست. قدرت در سطح جهانی توزیع شده است و کشورها فرصت تنوع سازی روابط خارجی

بارز، هند و مکزیک هستند. هند ضمن همکاری با روسیه و چین، امتیازات گسترده‌ای از اروپا و آمریکا کسب کرده است.

۲- تقریباً یک سوم از مباحث جهانی بر رفتارهای چین متمرکز بود. طی سه دهه گذشته، چین از طریق پیوستن به WTO و تجارت آزاد جهانی، ثروت قابل توجهی را بدست آورده است. نزاع نظامی و سیاسی غرب با چین با کدام محدودیت‌ها روبروست و چه تأثیری بر روابط تجاری با آن کشور می‌گذارد؟ تداوم بعضی بی‌ثباتی‌ها باعث شد تا در سال ۲۰۱۵، پانصد میلیارد دلار ثروت از چین خارج شود. در حال حاضر سیصد هزار دانشجوی چینی در آمریکا مشغول به تحصیل هستند. ۹۶ هزار چینی با ثروتی قابل توجه در سال گذشته به آمریکا مهاجرت کردند. قدرت اقتصادی چین به تدریج در کشورهای غیر غربی در حال تبدیل شدن به قدرت سیاسی است به طوریکه چینی‌ها توان این را پیدا کرده‌اند تا در نتایج انتخابات در آفریقا، نقش آفرینی کنند. با ۳/۵ تریلیون دلار ذخائر ارزی، چین توان تأثیر گذاری بر سیاست جهانی را پیدا کرده است. همکاری‌های گسترده IT بین چین و اسرائیل بسیار تعیین کننده بوده است. حکومت چین از چینی‌های شاغل و صاحب دانش و نگاه در خارج از چین بسیار استفاده می‌کند. قدرت چین به صورت تدریجی در حال افزایش است و قطب تعیین کننده‌ای در معادلات جهانی خواهد بود.

۳- ناسیونالیسم اقتصادی و سیاست‌های حمایتی دولت‌ها در سطح جهانی در حال افزایش است. این مسئله خطری جدی برای تجارت آزاد، رقابت و نظم اقتصادی و جهانی شدن است. رشد فن‌آوری، اشباع بازارهای داخلی و رابطه تنگاتنگ میان دانش و اشتغال، بازار کار، سرمایه‌گذاری و تولید را در کشورهای صنعتی با مشکلات جدی روبرو کرده است. طی چهار دهه گذشته، دوبرابر شدن جمعیت جهان به تولید، مصرف و سرمایه‌گذاری کمک شایانی نموده است. در اواخر قرن بیست و یکم، ۸۰ درصد جمعیت جهان در آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین متمرکز خواهد بود که خود بخود جهت گیری ثروت، تولید و مصرف را مشخص می‌کند. اتصال تدریجی همه این بازارها به یکدیگر در سطح جهانی به نفع اقتصاد بین‌الملل خواهد

بود. کشورهایی که در داخل، سامان سیاسی، شفافیت مالی، ثبات سیاست‌گذاری اقتصادی و آزادی مدنی دارند، دورنمای بهتری خواهند داشت و از محیط بین‌المللی، بهتر می‌توانند بهره‌برداری کنند.

۴- در سطح جهانی، مدیریت اختلافات بر حل اختلافات اولویت پیدا کرده است. حداقل طی یک دهه آینده، بسیاری از اختلافات مرزی، سرزمینی، سیاسی و قومی حل نخواهند شد. کشورها حل و فصل اختلافات غیر اقتصادی را یا به تأخیر می‌اندازند و یا با آنها مدارا می‌کنند. آینده نظام بین‌الملل تابع ائتلاف‌ها و مناسبات مشترکی است که کشورها برای تأمین منافع ملی و اقتصادی تشکیل می‌دهند. تنوع و کارآمدی ائتلاف‌ها بسیار تعیین کننده خواهند بود. هیچ کشوری به تنهایی قادر به تحقق اهداف ملی خود نخواهد بود. بسیاری با دشمنان سابق، همکاری‌های جدیدی را آغاز کرده‌اند مانند عربستان و اسرائیل، چین و تایوان، آمریکا و کوبا.

حکومت‌ها فضای داخلی خود را برای پذیرش بیشتر شهروندان در مدارهای مدیریتی جهت افزایش همگرایی بومی آماده می‌کنند: مانند شهردار مسلمان لندن، وزیر دفاع سیک هندی و وزیر افغانی در دولت کانادا، وزیر مراکشی در دولت فرانسه. این تحولات، جوامع را به سوی مدارا، تحمل تفاوت‌ها، احترام به غیر، همکاری و جلوگیری از خشونت و کثرت گرایی سوق می‌دهد. این روندها، مسیر همگرایی و جهانی شدن اتصالات فرهنگی و سیاسی را تسهیل می‌کنند.

۵- اهتمام برای حفظ و بازسازی اکوسیستم کره زمین باید دوچندان شود و نهضت سبز و حفظ محیط زیستی جهانی توانمندتر شود.

۶- نصف ثروت بدست آمده جهانی در سال ۲۰۱۵ نزد ۶۲ نفر است. جهان با تفاوت‌های درآمدی جدی روبروست. اگر حوزه سیاست در کشورهای صنعتی و در حال توسعه، به سیاست‌های توزیع ثروت روی نیاورد، مشکلات اجتماعی، مدنی و سیاسی در حال افزایش خواهند بود.

۷- نزدیک به ۸۰ درصد کشتار و خشونت در سطح جهانی در خاورمیانه است. درگیری‌های سیاسی داخلی عراق، وضعیت آن کشور را با

بن بست جدی روبرو کرده است. فساد مالی، ناکارآمدی و فقدان اجماع میان گروه‌ها باعث شده نه کشور با کارآمدی مدیریت گردد و نه از گسترش سرزمینی داعش جلوگیری شود. آتش بس در سوریه و حل بحران در این کشور، عمدتاً در گروی همکاری‌های روسیه و آمریکا خواهد بود.

مهم‌ترین اختلاف سیاسی در خاورمیانه امروز میان ایران و عربستان است که چشم‌انداز مثبتی برای حل و فصل آن دیده نمی‌شود. کشورهای عربی حوزه خلیج فارس نزدیک به ۲۰۰ میلیارد دلار اسلحه در سال ۲۰۱۵ خریداری کرده‌اند. ثبات داخلی و ثبات بخشندگی بالقوه منطقه‌ای ایران از جمله عوامل مثبتی هستند که باید در جهت بهبود اقتصاد ملی و تداوم توافق برنامه هسته‌ای ایران بکار گرفته شود. برای آنکه سوریه به وضعیت ۲۰۱۱ و آغاز بهار عربی بازگردد، حدود ۳۰۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری لازم است که نزد هیچ کشور یا ائتلافی نیست. عراق، سوریه، اردن، لبنان و مصر برای سال‌ها درگیر مسائل داخلی خود خواهند بود. برخورد با داعش تقریباً در اولویت هیچ کشوری نیست.

عربستان با یک تیم جدید و جوان مدیریتی در حال بازسازی خود است تا در سیاست و اقتصاد منطقه‌ای و جهانی، نقش جدید و متفاوتی ایفا کند. سیاست خارجی آمریکا نسبت به خاورمیانه در دولت بعدی چه دموکرات و چه جمهوریخواه عمدتاً ادامه سیاست‌های فعلی مدیریت محدود و از راه دور خواهد بود.

سیاست دنیای عرب همچنان حفظ انزوای سیاسی ایران است. اختلافات و تنش‌های خاورمیانه همچنان ادامه خواهند داشت. وضع اقتصادی ایران به تدریج بهبود خواهد یافت و تهران به لحاظ سیاسی به اروپا نزدیک‌تر می‌شود. ثروت ترکیه و کشورهای عربی منطقه خلیج فارس افزایش می‌یابد و بافت و ساختار قدرت فعلی حفظ می‌شود.

هفت کشور صنعتی با همکاری ایران و ترکیه می‌توانند از طریق یک چارچوب پایدار چندجانبه به کاهش خشونت و درگیری و ثبات بخشی منطقه‌ای کمک کنند. در صورتی که عربستان به این چارچوب بپیوندد، قالبی بالقوه برای کاهش تشنج‌های منطقه‌ای شکل خواهد گرفت. ■

محسن رنانی: دولت هنوز رکود را جدی نگرفته است

وی افزود: نمونه‌هایی از رکود ساختاری به گونه‌ای است که بخش اعظم سرمایه کشور به ساختمان اختصاص داده شده و بخش‌های دیگر نمی‌توانند تقاضای کافی برای آن ایجاد کنند.

از سوی دیگر برای زیر ساخت‌هایی همچون فرودگاه و راه سرمایه‌گذاری شده، ولی کسب و کارها به اندازه کافی از آنها استفاده نمی‌کنند، یعنی مثلاً فرودگاه وجود دارد، ولی ۱۰۰ نفر نیست که در هفته از آن پرواز استفاده کند.

این عضو هیات علمی دانشگاه اصفهان خاطرنشان کرد: بیماری هلندی مانند بدنی که چربی گرفته است و تناسب بین چربی و عضله به هم خورده است. برای واردات نیاز به ارز داریم. ارز از محل صادرات تامین می‌شود، ولی چون نفت داشتیم، به صادرات غیرنفتی وابسته نبودیم، پس این بخش ضعیف شد. بخش اعظم سرمایه کشور در تولید محصولاتی است که قابل معامله نیست و نمی‌تواند صادر شود و ارز برای واردات تامین کند.

توسعه است و توسعه زمانی رخ می‌دهد که رفتار عوض شود، مثلاً اگر ماشین شخصی بهتر شده پیشرفت کرده ایم، ولی اگر رفتار رانندگی وی همان است توسعه پیدا نکرده ایم.

رنانی با بیان اینکه سه سطح رکود در مقابل رشد اقتصادی وجود دارد، ادامه داد: در اصطلاح اقتصادی این گونه عنوان می‌کنیم که رکودهای اقتصاد کلانی در زمانی است که توان تولید ثابت است، ولی کمتر تولید می‌شود و از ظرفیت موجود کمتر استفاده می‌شود.

وی افزود: در رکودهای ساختاری اما توان تولید وجود دارد، ولی ساختار روابط بخش‌های اقتصادی برای هم مانع و محدودیت تولید می‌کنند و شرایط رکودهای نهادی، خصوصیات کیفی و رفتارهای توسعه یافته ترک می‌شود.

به باور رنانی اقدام برای رفع رکود نیازمند سلسله تصمیماتی است که این تصمیمات اقتصادی در سه سطح شامل تصمیمات بخش خرد (هریک از بنگاه‌ها)، تصمیمات کلان اقتصادی (بیشتر منظور تصمیمات و اعمال سیاست‌های مالی و پولی است) و تصمیمات بخش عمومی است. در بخش رکودهای اقتصاد کلانی؛ انتظار می‌رود رکودهای اقتصاد کلانی با تصمیمات دولت کنترل شوند. این رکود در کوتاه مدت برای اقتصاد ایران حدود یکسال است و حال آنکه رکود کوتاه مدت در اقتصادهای توسعه یافته سه ماه است.

وی افزود: نیم درصد کاهش نرخ بهره، به دلیل حساسیت رفتارهای سرمایه‌گذاری، در دوره سه ماهه اثر خود را در شاخص‌های دیگر مثل سرمایه‌گذاری و بیکاری نشان می‌دهد. در مجموع رکودهای اقتصاد کلانی باید در یک سال با سیاست‌های اقتصادی کنترل شود، ولی در حال حاضر اصلاً سیاست‌ها اثری ندارد و بازار اعتماد نمی‌کند.

رنانی از رکودهای ساختاری نیز سخن گفت و افزود: رکود ساختاری و بهم خوردن تناسب بخش‌های اقتصادی باعث شده تا در بعضی بخش‌ها تا ۴ برابر بیش از نیاز سرمایه‌گذاری شود.

استاد اقتصاد دانشگاه اصفهان گفت: انجام سه اقدام افزایش مالیات، افزایش قیمت حامل‌های انرژی و افزایش دستمزد باید به بعد از خروج از رکود موکول می‌شد، چون همگی ماهیت انقباضی دارند.

محسن رنانی - عضو هیات علمی دانشگاه اصفهان - در دوازدهمین نشست کافه بورس کارگزاری بانک کشاورزی در تاریخ ۴ خرداد ۱۳۹۵ با تحلیل ریشه‌های رکود اقتصاد ایران و چالش‌های خروج از آن گفت: نظام سیاسی، دولت و بخش خصوصی رکود را به عنوان معضل اساسی کشور جدی نگرفته‌اند، هر یک به نوعی منتظرند با گذشت زمان و با عواملی مثل برجام، رکود خود بخود رفع شود. اگر دولت رکود را جدی گرفته بود، با گذشت زمان عمق پیدا نمی‌کرد.

انجام سه اقدام می‌بایست به بعد از خروج از رکود موکول می‌شد چون همگی ماهیت انقباضی دارند: افزایش مالیات، افزایش قیمت حامل‌های انرژی و افزایش دستمزد.

وی با بیان اینکه کاهش تورم موجب تعمیق رکود شده است، با طرح این پرسش که مبارزه با تورم یا رکود برچه مبنایی باید اولویت بندی شود؟ عنوان کرد: در دوران تورم عده‌ای زیان می‌کنند و عده‌ای هم سود می‌برند، اما در رکود همه زیان می‌کنند؛ هم تولیدکننده و هم عوامل تولید. در رکود تورمی اما همه زیان می‌کنند و عده‌ای نابود می‌شوند. بنابراین در حل معضلات اقتصادی باید اولویت در نظر گرفته شود.

این استاد دانشگاه با بررسی انواع رشد اقتصادی و تشریح روند رکود در این مدل‌ها گفت: بنابر تعارف موجود سه نوع رشد اقتصادی وجود دارد که شامل رشد افقی ساده به معنای استفاده بیشتر از همین ظرفیت موجود و تولید بیشتر بدون افزایش پتانسیل؛ رشد عمودی به معنای افزایش ظرفیت و توان تولید و ارتقا پتانسیل‌ها و رشد کیفی به معنای افزایش سطح بلوغ، ارتقا کیفیت منابع انسانی و بهره‌گیری از دانش پنهان است. به گفته وی رشد کیفی در سطح ملی به معنای

نظام مالی اظهار می‌دارد که باید تا ۷۰ درصد سپرده‌ها وام بدهیم، ولی همین الان ۱۲۰ درصد سپرده‌ها وام داده‌ایم و بیش از این امکان پذیر نیست.

به گفته رنانی، خارجی‌ها اما عنوان می‌کنند که می‌توانیم از دو راه پول تزریق کنیم؛ جنس بخریم، ولی کیفیت و مزیت قیمتی ندارد و خرید به صرفه نیست و یا وام بدهیم و در نهایت دولت در این رابطه در حال حاضر تنها کاری که می‌تواند بکند، چاپ پول است که یک راه حل کوتاه مدت تورم زاست. رنانی در پایان با ارایه جمع‌بندی از تحلیل خود گفت: عدم توجه به وجود بحران یکی از بزرگترین مسائل کشور است. ویژگی خوب ما این است که در بحران خوب تصمیم می‌گیریم به شرطی که قبول کنیم که در بحرانیم. هم اکنون تنها ابزار دولت که ابزارهای پولی و مالی است، کند است.

وی افزود: هم اکنون بسیج ملی و یک فرمانده در قرارگاه اقتصادی می‌خواهیم. این فرمانده باید به اقتصاد افق بدهد و منازعات خطرناک سیاسی باید متوقف شود. تسهیل ورود سرمایه ایرانی‌های خارج از کشور باید برقرار شود. رنانی با بیان اینکه اقتصاد مقاومتی با اقتصاد تاب آوری باید مشخص شود، گفت: یک اقتصاد یا بازار تا چه حد می‌تواند در مقابل شوک‌ها مقاومت کند. اقتصاد مقاومتی ایجاد حرکت واقعی باید بکند. رکود، خشکسالی و فساد اصلی‌ترین مسائل این کشور بوده و این در حالی است که در کوتاه مدت دولت فقط یک راه دارد و آن انتشار پول است که تورم زاست.

رای دادگاه خواهد بود.

وی افزود: به طور مثال رکود نهادی در شستا باعث می‌شود، تا ۹۰ درصد مستمری پرداختی از منابع جاری و فقط ۲ درصد از شرکت‌های زیر مجموعه تامین شود.

رنانی با بیان اینکه نهادها در بلند مدت شکل می‌گیرند، عنوان کرد: رکودهای نهادی هم به زمان بیشتر و گاهی هم هرگز حل نمی‌شوند. هم اکنون در بخشی از اقتصاد فساد نهادینه شده و جزئی از گردش کار است.

به باور این استاد دانشگاه؛ اقتصاد ایران در حال حاضر همزمان سه رکود اقتصاد کلانی، ساختاری و نهادی را دارد. بعلاوه با دو رکود خارجی دیگر شامل کاهش قیمت نفت و رکود اقتصادی جهانی دست و پنجه نرم می‌کند. از این پنج دسته رکود فقط یکی به لحاظ تئوریک در اختیار دولت است. (ساختاری و نهادی دست دولت نیست و دو سطح هم که خارجی است.) رنانی ادامه داد: رشد و رونق به معنای گردش بیشتر و سریع‌تر پول در چرخه اقتصاد کلان است. حالا چرا هر یک از بخش‌های بنگاه‌ها، خانوار، بازارهای مالی، دولت، خارجی‌ها اقدام به باز کردن شیرفلکه پول نمی‌کنند و پول خرج نمی‌کنند.

وی افزود: بنگاه‌ها می‌گویند؛ برای خرج کردن باید بفروشیم و مطالبات را وصول کنیم. این واحدها به اندازه کافی وام دارند و گرفتن وام جدید برای مخارج توجیهی ندارد، اما خانوارها در این رابطه می‌گویند؛ بیکار هستیم و حقوق دریافتی هم کافی نیست. از سوی دیگر،

وی ادامه داد: تعداد مهندسان ایرانی برابر با تعداد مهندسان آمریکایی است، در حالی که جمعیت این کشور ۴ برابر ما و اقتصادشان ۴۰ برابر ما است. تعداد مهندس زیاد، پیشرفت می‌آورد، ولی باعث توسعه و تحولات کیفی نمی‌شود. پول هم داشته باشیم نمی‌توانیم شغل ایجاد کنیم، حتی اگر هم بتوانیم وقتی نیاز نیست و توجیه اقتصادی ندارد، بی معنی است. رنانی با بیان اینکه رکودهای ساختاری به ۲ یا ۳ سال برای تغییر ساختار نیاز دارند، تا حل شوند، گفت: در رکودهای نهادی، نهاد به هرگونه ترتیباتی که رفتارهای عمومی کنترل و مدیریت می‌کند، گفته می‌شود. دین نهاد است، قانون اساسی نهاد است، بانک مرکزی، خانواده و سازمان‌ها هم نهاد هستند، چون به رفتارهای واحدهای اجتماعی شکل می‌دهند و هریک نوع خاصی از رفتار انسان را کنترل می‌کنند.

مثلا بانک مرکزی نهادی است که رفتارهای پولی را کنترل می‌کند. نهادها چفت و بست و چرخ دنده‌های اتصال و انتقال نیرو بین اهرم‌های انجام کار در جامعه هستند. وی افزود: در رکود نهادی بخش‌هایی که رفتار جامعه را کنترل می‌کند، مانع انجام کار و ایجاد ارزش افزوده اقتصادی می‌شود.

رنانی افزود: مثلا رفتارهای صادرات و واردات با نهادی به نام گمرک کنترل می‌شود و اگر گمرک مانع ایجاد کند، چرخه تجارت را کند خواهد کرد. یا مثلا قوه قضائیه در رسیدگی به پرونده‌های مالی و اقتصادی اگر کند، عمل کند، بخش بزرگی از اقتصاد کشور بلامتکلیف و منتظر

قابل توجه اعضای محترم انجمن صنایع نساجی ایران

با توجه به حجم بالای اطلاعیه‌های مندرج در سایت انجمن صنایع نساجی ایران و محدودیت صفحات بولتن رشته‌ها و بافته‌ها، توصیه می‌شود جهت اطلاع از آخرین بخشنامه‌ها، قوانین و اطلاعیه‌های واصله به دبیرخانه انجمن به سایت انجمن به نشانی www.aiti.ir مراجعه فرمایید.

چکیده مطالب سخنان دکتر محمد حسن ادیب در همایش ۱۱ خرداد ماه در اتاق بازرگانی تبریز

- ۱ - هشتاد درصد فعالین اقتصادی در سال ۹۴ و ۹۵ از چرخه اقتصاد خارج شده و خواهند شد. (۳۰ درصد) در سال ۱۳۹۴ و ۳۰ درصد در سال ۱۳۹۵ و ۲۰ درصد مابقی در سال ۱۳۹۶.
- ۲۰ درصد باقی مانده فعالین اقتصادی با به کار گیری شیوه‌های جدید تولید، بازاریابی و فروش جای خالی ۸۰ درصد فعالین اقتصادی خارج شده را پر خواهند کرد.
- ۲ - ویژگی‌های ۲۰ درصد شرکت‌های پایدار در اقتصاد ایران:
 - قدرت و قابلیت تغییر بر اساس تغییرات صنعت و بازار و اقتصاد را دارند.
 - آموزش کارکنان برای آینده در اولویت برنامه‌هایشان هست.
 - جذابیت‌های موفقیت در گذشته را کنار گذاشته اند. چون آینده ۱۷ درصد موفقیت‌های گذشته را در خود می‌پذیرد.
 - به فکر موفقیت در آینده با متدهای جدید هستند.
 - دستمزدها را بر اساس بهره‌وری کارکنان پرداخت می‌کنند.
 - برنامه‌ریزی برای سود ناشی از فروش عملیاتی باشد نه ناشی از سود حاصل از تورم.
 - ۳ - عصر استخدام در شرکت‌ها به پایان رسیده است. حقوق بر اساس بهره‌وری خواهد بود. حضور فیزیکی کارمند در محل کار منسوخ شده است.
 - ۴ - رمز موفقیت در دوره رکود:
 - شناسایی سود عملیاتی می‌باشد.
 - برنامه‌ریزی برای دوران رونق اقتصادی.
 - ۶ - تاجر موفق چه کسی هست؟
 - کسی هست که سیکل ادوار تجاری را که رونق و رکود هست را بپذیرد.
 - ترکیب دارایی‌های آن به شکلی باشد که موقع رکود ۲۵ درصد دارایی‌هایش افزایش قیمت داشته باشد.
 - در دوران رونق به فکر دوره رکود باشد و برای دوره رکود برنامه‌ریزی داشته باشد.
- ۷ - دلایل حذف ۸۰ درصد واحدهای اقتصادی ناموفق:
 - وجود دارایی‌های ثابت غیر مولد.
 - نداشتن دارایی‌های دارای ارزش افزوده اقتصادی
 - داشتن مطالبات مشکوک الوصول یا سوخت شده. (چک‌های برگشتی)
 - تامین منابع مالی از طریق اخذ وام.
 - ۸ - توصیه‌های قدیمی مالی منسوخ شده که تا سال ۱۳۹۱ کارایی داشتند (در دوران تورم):
 - ساخت و ساز و خرید و فروش مسکن را به عنوان شغل دوم لحاظ کنید.
 - برای ساخت ساز مسکن از وام بانکی استفاده کنید. به دلیل بالا بودن نرخ تورم نسبت به بهره بانکی، اخذ وام توجیه اقتصادی داشت.
 - ایجاد واحدهای اجرایی بزرگ (تاسیس بانک) برای ورود به بازار مسکن.
 - ۹ - تورم در شش ماهه گذشته ۵/۶ درصد بوده و تورم تولید ۳/۲ درصد بود.
 - ۱۰ - سودهای بانکی در طی دو مرحله در سال جاری و سال آینده کاهش خواهد یافت.
 - ۱۱ - به دلیل پایین بودن نرخ تورم از نرخ سود بانکی، اخذ وام برای تامین مالی توجیه اقتصادی ندارد. بهترین راه برای تامین منابع مالی جذب شریک می‌باشد.
 - ۱۲ - یک درصد جمعیت ایران ۷۰ درصد سپرده‌های بانکی ایران را تامین کرده‌اند و ۱۱۲ شرکت این سپرده‌های بانکی رو به عنوان وام از بانکها خارج کرده که خیال بازپرداخت آنها را ندارند.
 - نکته مهم: ۷۰ درصد سپرده‌های مردم نزد بانکها موجودیت واقعی ندارد. یعنی بانکها قادر به عودت سپرده‌های مردم به اندازه ۳۰ درصد هستند.

راهکار لازم برای جایگذاری و تامین سپرده‌های مردم در بانک افزایش نرخ ارز می‌باشد.

۱۳ - هشتاد هزار میلیارد تومان چک برگشتی وجود دارد که هنوز رفع سوءاثر نشده هست. این دو برابر درآمد نفتی ایران در یک سال هست. این یک هشدار در اقتصاد ایران هست.

۱۴ - در دوره تورم تامین موجودی انبار برای بیش از یک ماه منجر به زیان خواهد شد.

۱۵ - سود سپرده‌های بانکی در ایران از محل زیان بانکها پرداخت می‌شود. اکثر بانکها در ایران ورشکسته هستند.

۱۶ - دلیل عدم همکاری بانکهای خارجی بعد از رفع تحریم‌ها با بانکهای ایرانی وجود نرخ بهره بانکی بالا در ایران هست.

نکته: بهره بانکی بالا بیانگر ریسک بالا در اقتصاد هست. پس در جذب سرمایه‌گذار خارجی در ایران به مشکل برخوردیم خورد. بر این اساس در پیوستن به WTO به مشکل برخوردیم خورد.

۱۷ - در ایران، اقتصاد هیچ اشتباهی را نمی‌بخشد. چون دیگر منابعی نداریم.

۱۸ - در پایان، کسی در اقتصاد ایران موفق خواهد بود که متفاوت ظاهر بشود.

۷ مصیبت اقتصادی دولت

متفاوت بود و باید متفاوت از یکدیگر آنها را بررسی کرد.

در دوره‌ای که آقای احمدی نژاد مسئولیت دولت را برعهده داشت این دولت اشتباهاتی را داشت و سیاست‌های نسنجیده‌ای اتخاذ کرد که موجبات خسارات همه جانبه و وسیعی را برای همه بخشهای اقتصادی به دنبال داشت.

این مسأله در اواخر آن دولت به وضوح روشن بود و مجلس که باید به عنوان نهاد ناظر بر فعالیتهای دولت نظارت می‌داشت و جدی‌تر در این خصوص برخورد می‌کرد ولی در این خصوص مداخلات کرد و مانع وقوع این خطاها نشد.

مجلس می‌توانست از موضع قانونگذار محدودیتهایی را اقدامات غیرقانونی آن دولت در نظر بگیرد و با نظارت جدی‌تر نیز به راحتی قادر به برخوردی لازم با آن دولت برای اصلاح سیاست‌های اقتصادی بود ولی در این خصوص و در ارتباط با تداوم سیاست‌های نسنجیده آن در یک سال و نیم آخر فعالیتش مداخلات کرد.

آغاز فعالیت مجلس نهم مصادف با یک سال و نیم آخر دولت پیشین بود که اوج تخلفات و سیاست‌های نسنجیده آن دولت بود.

خطاهایی که جلوه گر شده بود و آثار بیرونی آن ملموس شده بود. مجلس می‌توانست در همان زمان از برخی صدمات جلوگیری کند. اگرچه اندازه یک روز هم می‌توانست جلوی برخی از خطاها را بگیرد باز هم ارزش داشت و کشور کمتر صدمه می‌دید.

دولت روحانی در حوزه اقتصادی کم تحرکی شدید از خود نشان می‌دهد
در دولت روحانی مجلس نهم چطور عمل کرد؟

مظاهری: در دولت آقای روحانی سعی شد تا سیاست‌های اقتصادی کشور از نظم و قاعده برخوردار باشد انتظار نیز بر این بود که سیاست‌های علمی مبنای کار باشد

نژاد مداخلات داشته و با دولت روحانی همراهی. در عین حال باور دارد که این مجلس در دوران روحانی؛ در خصوص طرح تحول نظام بانکی پیگیری لازم را نکرد و اجازه داد که دولت در این خصوص آهسته حرکت کند. در نهایت در یک ماه آخر دوره مجلس اقدامی شتابزده طرح تعدادی از نمایندگان را از طریق اصل ۸۵ به کمیسیون فرستاد که البته به ثمر نرسید. به نظر می‌رسد این موضوع و برنامه ششم توسعه دو اولویت مهم در مجلس دهم است. مظاهری معتقد است که دولت روحانی در حوزه اقتصادی کم تحرکی از خود نشان می‌دهد و مجلس باید با روش‌های مختلف آن را تشویق و تحریک کند تا حرکت موثرتری داشته باشد. طهماسب مظاهری در گفت و گو با تسنیم به بررسی عملکرد مجلس نهم پرداخت و توصیه‌هایی را به مجلس دهم دارد که در ادامه می‌خوانید.

عملکرد متفاوت مجلس نهم در دوره احمدی نژاد و روحانی
عملکرد اقتصادی مجلس نهم را چطور ارزیابی می‌کنید.

مظاهری: عملکرد مجلس در جریان تصویب مقررات و نظارت بر اجرای آن، در دوره آقای احمدی نژاد و دوره آقای روحانی

وزیر اسبق وزارت امور اقتصادی و دارایی، ۷ مصیبت اقتصادی دولت فعلی را برشمرد و گفت: مجلس نهم در برابر اشتباهات دولت قبل مداخلت کرد و در دوره روحانی با این دولت در امور اقتصادی همراهی و همکاری کرد.

طهماسب مظاهری با بیان اینکه مجلس نهم دو دوره را پشت سر گذاشت؛ یک سال و نیم دوره دولت آقای احمدی نژاد بود و دو سال و نیم دوره دولت آقای روحانی، معتقد است عملکرد مجلس در خصوص تصویب مقررات و قوانین و نظارت بر اجرای آنها در این دو دوره متفاوت بود و باید آنها را متفاوت ارزیابی کرد.

وی دارای مدرک دکترای مالی در رشته مدیریت مالی از دانشکده مدیریت دانشگاه تهران است، از شهریور ۱۳۸۶ تا ۱۳۸۷ رئیس کل بانک مرکزی ایران بوده و در سال ۱۳۸۴ تا ۱۳۸۵ به‌عنوان معاون کل وزارت امور اقتصادی و دارایی و بین سال‌های ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۳ وزیر امور اقتصادی و دارایی بوده است. وی همچنین طی سال‌های ۱۳۷۰ تا ۱۳۷۳ دبیر کل بانک مرکزی و در بین سال‌های ۶۰ تا ۶۴ نیز قائم مقام سازمان برنامه و بودجه بوده است. تجربه مدیریت عاملی او مربوط به اواسط دهه ۸۰ در بانک توسعه صادرات است. مظاهری معتقد است مجلس نهم با دولت احمدی

و مشکلات گذشته حل شود. دولت آقای روحانی همین رویه را دنبال کرد. مبانی برنامه‌های اعلامی در زمان انتخابات رییس جمهور؛ برنامه‌های دولت به مجلس برای اخذ رای اعتماد دولت؛ و سیاست‌های اعلامی وزرا و مصوبات دولت از غنای علمی برخوردار بوده؛ اما در مقام عمل کم تحرکی جدی از خود نشان داد. این کم تحرکی در عین اینکه سیاست‌های دولت مبتنی بر اصول علمی و منطبق با قوانین اقتصادی بود، موثر واقع نشد و از شتاب و سرعت لازم برخوردار نبود.

هواپیمایی که می‌خواهد از باند فرودگاه بلند شده و پرواز کند باید در ۲ کیلومتر اول باند با شتابی حرکت کند و به سرعت ۲۵۰ کیلومتر در ساعت برسد. اگر همه چیز درست باشد و داخل باند در مسیر درست حرکت کند ولی به سرعت ۱۵۰ کیلومتر در ساعت بسنده کند؛ اینرسی لازم برای پرواز را بدست نمی‌آورد و عملاً پروازی رخ نمی‌دهد.

دولت روحانی گرچه همه اصول علمی لازم را نیز در تصمیم‌گیریها و حرکت‌هایش مدنظر قرارداد ولی نقطه گره کارش این بود که کارهای صحیح را با سرعت کم و کم تحرکی انجام می‌داد.

امروز بعد از نزدیک سه سال نرخ تورم کاهش جدی یافته. اما مشکلات دیگر به قوت خود باقی است. رکود پابرجاست. نقدینگی رشد سنگینی کردند. واحدهای تولیدی در گرفتاری به سر می‌برند. تنگنای مالی هنوز مانع بزرگ اقتصاد است. بدهی‌های دولت پرداخت نشده. نظام تک‌نرخ مستقر نشده. وزیر صنایع بعد از سه سال مسئولیت خود از فاجعه در صنعت یاد می‌کند.

مجلس نهم در این دوره هر طرح و پیشنهادی دولت برای رونق اقتصادی را تصویب و از آن استقبال می‌کرد. از این جمله لایحه خروج از رکود بود که هرچند با پاره‌ای تفاوتها، اما به تصویب رسید.

به جز برخی نمایندگان که علاقه ذهنی به دولت قبلی داشتند و دست به انتقاد و اعتراض و... می‌زدند، ولی در مجموع مجلس نهم در امور اقتصادی با دولت آقای روحانی همراهی و همکاری لازم را داشت.

خطای مجلس نهم؛ تهیه طرح تحول نظام بانکی

گاه خود مجلس نیز در برخی زمینه‌ها همچون طرح تحول نظام بانکی جلوتر از دولت حرکت می‌کرد مانند طرح تحول نظام بانکی در این خصوص نظراتان چیست؟

مظاهری: در بحث طرح تحول نظام بانکی باید گفت، مجلس به دولت فشار می‌آورد تا هرچه سریعتر قوانین مربوط به نظام بانکی اصلاح شود.

اصلاح نظام بانکی عامل مهم در حل مشکلات اقتصادی است. حل تنگنای مالی بدون اصلاح نظام بانکی ممکن نبوده و نیست. مجلس نهم از دولت خواست لایحه تحول نظام بانکی را ارائه کند. اما اختلاف نظرات داخل دولت عملاً دولت نتوانست در این خصوص لایحه‌ای ارائه کند.

مجلس از سراسر احساس مسئولیت و علاقمندی و نیاز، خود طرحی تهیه کرد. این کار درست نبود. مجلس با ابزارهای متنوع می‌توانست دولت را مجبور به این کار کند نه اینکه تعدادی از نمایندگان دست به تهیه طرحی در این خصوص بزند و در یک حرکت عجیب، طرح را به کمیسیون اقتصادی مجلس در قالب اصل ۸۵ ارائه کند. قوانین مادر باید با مطالعه و بررسی‌های فراوان و بهره‌گیری از اطلاعات و آمار و ارقام موجود در دولت و همچنین بهره‌مندی از نیروی کارشناسی داخل دولت و اخذ نظرات صاحب نظران و موسسات علمی و دانشگاهها تنظیم شود. در گذشته نیز قوانین مادر به این شکل تدوین می‌شد. قانون بازار سرمایه؛ قانون مالیات بردرآمد؛ قانون جلب و حمایت از سرمایه‌گذاری خارجی؛ قانون مبارزه با پولشویی نمونه‌هایی از این دست بوده‌اند. مجلس باید دولت را وادار می‌کرد که این کار را بکند.

در خصوص عملکرد اقتصادی مجلس نهم در بودجه نظراتان چیست؟

مظاهری: در خصوص بودجه علی‌رغم نکات خوبی که در آن است کسری بودجه واقعی در آن دیده نمی‌شود. آنچه برای سال ۹۵ تصویب شد ایراداتی دارد که از این

جمله، عدم شفافیت در خصوص کسری بودجه است.

مجلس دهم اولویتها را تعیین و بر آن مبنا جلورود

سیاست‌های اقتصادی و اولویتها مبتنی بر اقتصاد مقاومتی باشد توصیه اقتصادی شما به مجلس جدید چیست؟

مظاهری: به نظر اینجانب تهیه برنامه ششم توسعه و تدوین قانون نظام بانکی دو اولویت اصلی در امور اقتصادی است. لایحه برنامه ششم که در با تاخیر در اواخر سال گذشته به مجلس نهم تقدیم شد؛ لایحه‌ای ضعیف و مملو از خطا و اشتباه بود. مجلس نهم در یک اقدام سنجیده آن را به دولت برگرداند. اکنون فرصتی است که دولت با بهره‌گیری از تجربه ناموفقی که در تدوین برنامه ششم داشت؛ سازماندهی صحیحی برای تدوین لایحه برنامه ششم انجام دهد و لایحه آن را بر مبنای سند چشم‌انداز و سیاست‌های اقتصاد مقاومتی و سیاست‌های کلی برنامه ششم؛ با نظرخواهی روشمند از صاحب نظران تدوین کند و به مجلس محترم تقدیم نماید. توصیه‌ام به مجلس دهم این است که با توجه به اهمیت اصلاح نظام بانکی، روند مجلس گذشته را طی نکند و دولت را مجاب و منقاد کند که لوایح دوگانه فوق را تهیه و ارائه نماید.

اصلاح قانون بازار سرمایه؛ اصلاح قانون جلب و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی؛ تدوین مجموعه قوانین برای بهبود فضای کسب و کار؛ اصلاح قانون مالیات ارزش افزوده؛ اصلاح و روزآمد کردن قوانین بیمه برای اطمینان سرمایه‌گذاری از اولویت‌های بعدی قابل ذکر است نکته مهم در ارائه لوایح از سوی دولت به مجلس، برخورداری آن از ضمانت اجرایی لازم است. اگر مجلس دولت را به حال خود بگذارد، تا پایان این دوره دولت آقای روحانی مشکلات حل نخواهد شد.

مجلس کوتاهی از سوی دولت را نپذیرد و دولت را در بسیاری حوزه‌ها مجبور به عمل و تعیین تکلیف نماید.

فرشاد مومنی: اقتصاد سیاسی صنعت زدایی در ایران

فرشاد مومنی در نشست «اقتصاد سیاسی صنعت زدایی در ایران» در موسسه دین و اقتصاد بیان کرد: مساله اصلی تفکیک سه مقام توصیف واقعیت، تحلیل واقعیت و مقام ارایه تجویزها است. در هریک از این سه مقام ما با محدودیت‌های بسیار جدی روبرو هستیم. مساله مهمی وجود دارد که تا گوشه‌هایی از نارسایی‌ها و ناهنجاری‌ها را توصیف می‌کنیم، مسئولان سیاسی کشور واکنش تخطئه‌آمیز نشان می‌دهند؛ معتقدند بیان مساله گره‌ای را باز نمی‌کند و انتقاد کردن بدون راه حل مشکلی را حل نمی‌کند.

به گزارش شفقنا، این استاد دانشگاه توضیح داد: فهم درست صورت مساله لزوماً انتقاد نیست و یک واقعیت است. اگر این مساله به درستی درک شود بخش بزرگی از راه حل را هم به دنبال دارد. شخصا کمتر کسی را دیدم که با زبان علمی نقد کند اما راه حلی ارائه ندهد، به نظر می‌رسد این یک ترفند از سوی کسانی است که نمی‌خواهند گوشی برای شنیدن و چشمی برای دیدن واقعیت‌ها داشته باشند.

این کارشناس مسایل اقتصادی با توجه به اهمیت کارهایی که نباید انجام داد، تاکید کرد: نباید اهمیت کارهایی که نباید انجام داد را هم نادیده گرفت. باید مسئولان مسایل شخصی و جناحی را به حاشیه برانند، با همفکری و همدلی تلاش برای بهبود اوضاع را اولویت ببخشند بنابراین متوجه می‌شوند که ابتدایی‌ترین موارد از نقد مشخص می‌شود و آن هم فهرست کردن کارهایی که نباید انجام داد، است.

این استاد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی عنوان کرد: در شرایط خطیر و پیچیده کنونی مسئولیت اصحاب اندیشه و اصحاب رسانه جدی‌تر می‌شود. در حال حاضر ما برای آرایش نیروهای اجتماعی شرایط نامتعادل و نامتوازی داریم. اگر بخواهیم از منظر اقتصاد سیاسی این شرایط را بررسی کنیم در کلی‌ترین حالت واقعیت‌های جامعه ما حکایت از این دارد که قدرت چانه‌زنی و نفوذ کلام بخش‌های مولد و عامه مردم نسبت به جبهه متحد غیرمولدها بسیار ناچیزتر است؛ بنابراین یک رقابت نابرابر شکل گرفته است.

غیرمولدها می‌توانند مسایل مهم و سرنوشت ساز را مسکوت بگذارند

او ادامه داد: جبهه متحد غیرمولدها رباخواران، دلالان و واردکننده‌ها را در برمی‌گیرد آنها هم به منافع خود آگاهی دارند و هم از انسجام بهتری برخوردار هستند و از طرفی دیگر از قدرت و ثروت خودشان برای جریان سازی دست بالاتری دارند. پس آنها می‌توانند مسایل مهم و سرنوشت‌ساز کشور را مسکوت بگذارند یا واقعیت‌ها را به طرز غیر متعارفی دست کاری کنند و در این زمینه حتی می‌توانند روی الفاظی که برای انتقال مفاهیم استفاده می‌شود جهت گیری‌های خاص خودشان را اعمال کنند.

مومنی در خصوص ادعای حل همه مسایل پیچیده گفت: مساله مهم دیگری هم این است که هرکسی ادعا کند برای همه مسایل پیچیده راه حل دارد به نظر من این ادعای گزافی است. واقعیت این است که در سطح نظری ما به وقوف

روش شناختی و مساله نقص اطلاعات انسان‌ها به شدت نیاز داریم؛ با همکاری و همدلی می‌توانیم گام‌های بهتری را برداریم، البته از نظر شیوه و روش هم باید مبتنی بر مشارکت جویی باشد. این اقتصاددان با انتقاد از کوتاه نگری سیاست‌گذاران تصریح کرد: هر قدر سطح مشارکت هم در فرآیند فهم مسایل و هم در فرآیند اقدام و عمل بالاتر برود هزینه‌های هماهنگی کاهش پیدا می‌کند و رمز موفقیت است. مخاطب این سخن بیشتر اصحاب قدرت و به ویژه احکام ساخت سیاسی کشور است که باید اقتضائات شرایط کنونی را درک کنیم. از سویی دیگر ما به عارضه کوتاه نگری مبتلا هستیم و باید به این عارضه وقوف روش شناختی پیدا کنیم؛ این مساله در سطح نظام تصمیم‌گیری به طرز غیر متعارفی مشهود است. باید تاکید کنم که مفهوم کوتاه نگری دشنام نیست بلکه یک اصطلاح نظری است و به معنای ترجیح نظام وار مسایل کوتاه‌مدت به امور بلندمدت است.

این استاد دانشگاه بیان کرد: ما می‌توانیم تجربه اداره کشور در ربع قرن و به ویژه در ده سال گذشته را مورد توجه قرار دهیم؛ هرگاه ناصحان درباره اقدامات نادرست، فسادپرور و غیر کارشناسی سیاست‌گذاران انتقادهایی را مطرح کردند، برخی از سیاست‌گذاران آنها را تخطئه می‌کنند.

این کارشناس مسایل اقتصادی توضیح داد: ما به طور همزمان در حیطه‌های فرهنگ، اقتصاد، سیاست و اجتماع شرایط بحرانی را تجربه می‌کنیم چون نه تنها وجه غالب ساختار نهادی ما مشوق کارایی و بهره‌وری نیست بلکه در اثر تن دادن به برنامه شکست خورده تدوین ساختاری و باز تولید آن، ما دقیقاً در جهت مخالف هدفمان ایستادیم. این استاد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی درباره اقتصاد صنعت زدا اظهار کرد: اقتصاد صنعت زدا به این معنا است که ما به جای اینکه تلاش کنیم تا تولید صنعتی، کشاورزی و خدمات مولد را ارتقا بدهیم تولیدی پیدا کنند دقیقاً به سمت عکس آن حرکت کردیم.

بی‌سابقه‌ترین سطح صنعت زدایی یک قرن گذشته اقتصادی در ده سال اخیر رخ داده

مومنی با توجه به وضعیت اقتصادی ایران در ده سال گذشته، عنوان کرد: این حجم تهدید ثمره خطای راهبردی در عرصه سیاست‌گذاری ما است. در این ده سال اخیر نسبت به دوره‌های دیگر ابعاد شکننده‌تری نسبت به هر دوره تاریخی دیگر پیدا کرده است. چقدر شایسته است که مجلس فعلی سهل‌انگاری‌های دولت و مجلس گذشته را جبران کند و سند برنامه‌ای را برای توسعه میان مدت در دستور کار قرار دهد. این اقتصاددان در خصوص مساله اشتغال گفت: راه نجات ایران از مسیر بسترسازی برای خلق فرصت‌های شغلی مولد می‌گذرد. وقتی از این زاویه داده‌های سرشماری سال ۱۳۸۵ با سرشماری سال ۱۳۹۰ مقایسه کنیم به شفاف‌ترین شکل ماجرای گسترش بی‌سابقه رانت، ربا، فساد و واردات ضربه‌های مهلک به بخش‌های مولد را مشاهده می‌کنیم؛ در سرشماری‌های راهی برای تخریب وجود ندارد. او خاطر نشان کرد: هر دو این سرشماری‌ها در دولت قبلی رخ داده و اسناد آن هم در همان زمان منتشر شده است. براساس داده‌های این دو سرشماری مشخص می‌شود که خالص فرصت‌های ایجاد شده در بخش صنعت ایران در سال‌های ۸۵ تا ۹۰ منفی ۴۰۰ پانزده هزار تا ست؛ یعنی جمع جبری شغل‌های جدیدی که در بخش صنعت ایران ایجاد شده و شغل‌های از دست رفته به دلیل سیاست‌های نابخردانه آنها این رقم است. مومنی افزود: خالص فرصت‌های شغلی ایجاد شده غیر قابل طبقه‌بندی مثبت ۷۰۰ پانزده هزار شغل است. این موضوع به اندازه کافی بحران صنعت زدایی و کانون اصلی غفلتی که در جریان توجیهی در آمده‌های نفتی در ایران اتفاق افتاده است به نمایش می‌گذارد؛ البته اشتغال هم یک تغییر سیستمی است.

این استاد دانشگاه با توجه به سقوط سهم صنعت از تولید ناخالص داخلی کشور، اضافه کرد: براساس گزارش‌های رسمی سهم صنعت و معدن از اقتصاد ایران از تولید ۱۸ درصد در ۱۳۸۳ به یازده درصد در سال ۹۱ رسیده است. یعنی یک سقوط ۴۰ درصدی در زمانی که ما در قله درآمد‌های نفتی قرار داشتیم. این اقتصاددان درباره نسبت سرمایه‌گذاری به

ارزش افزوده در بخش صنعت توضیح داد: این متغیر نشان‌دهنده این است که وقتی ساختار نهادهای مشوق رانت، ربا و فساد شده انگیزه سرمایه‌گذاری در بخش صنعت به شکل متناسب کاهش معنی‌داری پیدا کرده است. براساس گزارش‌های رسمی نسبت سرمایه‌گذاری به ارزش افزوده در بخش صنعت از ۳۸٪ در سال ۱۳۸۳ به ۱۹ درصد در سال ۱۳۹۱ رسیده است. بی‌انگیزه بودن برای سرمایه‌گذاری در بخش‌های مولد، بخش کشاورزی آشکارتر از بخش صنعتی است.

این کارشناس مسایل اقتصادی در خصوص سهم دلالتان در مقایسه با سهم تولیدکننده‌ها بیان کرد: سهم تولید کنندگان در بخش کشاورزی از ارزش افزوده خلق شده نسبت به سهم دلالتان، واسطه‌ها و رباخوارها بسیار ناچیزتر است. به صورت اثباتی خود صنعتگران و کشاورزان انگیزه سرمایه‌گذاری و نوسازی ماشین‌آلات را دارند اما چون ساختار نهادی آنها را استعمار می‌کند و غیر مولدها بیشترین برخورداری‌ها را دارند. صرف نظر از وجوه اخلاقی و فرهنگی مساله، غیرمولدها دغدغه‌ای برای سرمایه‌گذاری تولیدی و انگیزه‌ای هم ندارند.

بذرهای روند صنعت‌زدایی از سال ۸۴ کاشته شد

مومنی با اشاره به واردات کالاهای سرمایه‌ای در سال‌های ۸۴ تا ۹۱ تاکید کرد: مساله تکان دهنده‌تر دیگر در روند صنعت زدایی به ویژه در سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۱ به روند تحولات سهم واردات کالاهای سرمایه‌ای از کل واردات کشور اختصاص دارد. این دوره اوج شکوفایی امکانات ارزی کشور بود اما سهم واردات کالاهای سرمایه‌ای از کل واردات کشور از ۴۷ درصد در سال ۸۳ به ۱۳ درصد در سال ۹۱ رسیده است. کالاهای سرمایه‌ای ظرفیت‌های جدید برای تقاضاهای شغلی به وجود می‌آورد، بذرهای این گرفتارهای بزرگ که در حال حاضر با آن دست و پنجه نرم می‌کنیم از سال ۸۴ کاشته شده، جامعه امروز نتایج این غفلت‌ها، سهل‌انگاری‌ها و فسادها را پرداخت می‌کند.

او با اظهار تاسف نسبت به عدم برخورد سیستمی، تصریح کرد: علاوه بر سهم به شدت کاهنده تولید از دلارهای نفتی، اعتبارات بانکی ما نیز در همین مسیر پیش رفت. این مساله که تا این اندازه پیچیده شده با دستکاری و رفوکاری‌های

ساده حل و فصل‌شدنی نیست و به یک برخورد سیستمی و مبتنی بر برنامه نیاز دارد اما متأسفانه کمتر این برخوردها را مشاهده می‌کنیم.

این استاد دانشگاه علامه درمورد سهم بانکی مولدها و غیرمولدها از اعتبارات بانکی، اظهار کرد: سهم بانکی مولدها و غیرمولدها از اعتبارات بانکی بر مبنای مانده تسهیلات بخش‌ها از منظر اقتصاد سیاسی به عنوان نماد منطق رفتاری هر دولت شناخته می‌شود. اگر دولتی آینده‌نگر و توسعه‌گرا باشد، به طور طبیعی مانده تسهیلات برای بخش‌های مولد بیشتر می‌شود اگر دولت رانتی باشد بخش‌های غیرمولد بیشترین مانده تسهیلات را دریافت می‌کنند.

از سال ۴۶ تا ۱۳۸۳ به طور متوسط بخش صنعت از مانده تسهیلات بانکی ۳۳/۵ درصد بوده است، این نسبت در دوره ۸۴ تا ۹۱ حدود ۱۹/۵ درصد سقوط کرده است. در دوره اول سهم بخش کشاورزی از مانده تسهیلات اعتباری بانکی ۱۶ درصد بوده اما در دوره سال ۸۴ تا ۹۱ به ۹/۰۴ درصد سقوط کرده است.

این اقتصاددان با توجه به مانده تسهیلات اعتباری بانکی خاطر نشان کرد: این به معنای این است که سیستم بانکی ما با چنین طرز رفتاری مولدها را به سمت رباخواران سوق می‌دهد. یعنی آنها نمی‌توانند از طریق بخش رسمی پول وقتی نیازهای خودشان را تامین کنند باید به سمت بازار غیر رسمی بروند.

اگر صنعت رونق داشته باشد تقاضا برای دانایی هم وجود دارد

این استاد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی درباره ساختار بیکاری در کشور، بیان کرد: مساله دیگری که مخاطب آن کل نظام سیاست‌گذاری کشور است تحولی است که در ساختار بیکاری کشور رخ داده. در سال ۱۳۷۵ از کل نرخ بیکاری در بین دانش‌آموختگان دانشگاهی ۳/۵ درصد بود، این روند در سال ۱۳۸۵ بالغ بر ۲۱ درصد شده است و در سال ۹۰ هم همچنان بالای ۲۰ درصد بوده است. یعنی صنعت پیوند تمام‌عیاری با دانایی دارد و اگر صنعت رونق داشته باشد، تقاضا برای دانایی هم وجود دارد اما اگر فضای مسلط در ساختار نهادی معطوف به رانت و ربا باشد بهره‌مندی و حداکثرسازی سود از طریق این شیوه‌ها نیاز به تحصیلات دانشگاهی ندارد.

مومنی با اشاره به روند کاهنده نرخ رشد ارزش افزوده در بخش صنعت و معدن اضافه کرد: به موازات این گرایش افراطی صنعت‌زدایی که در ده سال گذشته شاهد بودیم یک زاویه دیگری که نشان‌دهنده بنیه تولید صنعتی و امنیت ملی و کل حیات جمعی ما را به مخاطره انداخته است نرخ رشد ارزش افزوده در بخش صنعت و معدن است. براساس گزارش‌های رسمی میانگین نرخ رشد ارزش افزود بخش صنعت و معدن در دوره سال‌های ۷۹ تا ۸۳ نزدیک به ۹/۸ درصد بوده و در دوره سال‌های ۸۴ تا ۸۸ بین ۶/۳ درصد و سال‌های ۸۹ تا ۹۳ به ۳/۹ درصد رسیده است. او درخصوص کارگاه‌های ده نفر کارگر و کمتر توضیح داد: از طرف دیگر با تحولاتی که در تعداد کارگاه‌های صنعتی ده نفر کارکن در بیشتر کشور پدیدار شده مواجه هستیم. این موضوع پیوند گسترده‌ای با ساختار نهادی مشوق رانت، ربا، فساد و واردات دارد. براساس گزارش‌های رسمی تعداد این کارگاه از ۱۶ هزار دویست و هشتاد سه کارگاه در سال ۸۳ به ۱۴ هزار ششصد و نود هفت کارگاه در سال ۹۵ کاهش پیدا کرده است. یعنی ما بی‌سابقه‌ترین امکانات ارزی در کشور را داشتیم و با سقوط معنی‌دار تعداد کارگاه صنعتی ده نفر کارگر نیز مواجه بودیم.

سیستم بانکی و نظام سیاست‌گذاری نقش پررنگی در صنعت زدایی داشتند

این اقتصاددان عملکرد سیستم بانکی فاجعه آمیز توصیف کرد و گفت: به یک اعتباری نظام سیاست‌گذاری در مقام قاعده‌گذاری و نظر و سیستم بانکی در مقام عمل بیشترین نقش را در صنعت زدایی فاجعه‌آمیز و خطرناک داشتند و طنز تلخ ماجرا این است که همان بانک‌هایی که کمر تولیدکنندگان را شکستند در حال حاضر ناگزیر به تملک بنگاه‌های تولیدی شدند؛ یعنی به جای اینکه به خود تولید کنند که هزاران انگیزه و صلاحیت دارد به او کمک شود و این تمایلات باج‌گیران و رباخواران جای خود را به یک تمایلات منطقی برای همراهی با صنعتگران برای برون رفت از بحران به صنعتگران بدهد، اما تا اردیبهشت ۹۵ حدود ۱۰۰۹ واحد صنعتی کشور به تملک بانک‌ها درآمده است و حدود ۲۵ درصد آنها وقتی به تملک بانک‌ها در آمدند از چرخه تولید خارج شدند.

این کارشناس مسایل اقتصادی با توجه به سکوت برخی مسئولین نسبت به سقوط بنیه تولید صنعتی عنوان کرد: بسیار متأسفیم که نه مسئولان برنامه‌ریزی و نه صنعتی کشور چنین توصیفی از واقعیت سقوط بنیه تولید صنعتی کشور در معرض دید، قضاوت نظام تصمیم‌گیری و تخصیص منابع کشور قرار نمی‌دهند و آنها تمایل به پنهان کردن واقعیت دارند.

این استاد اقتصاد با بیان اینکه مقام پس از توصیف مقام تحلیل است، ادامه داد: برای اینکه ما بتوانیم تحلیل کنیم چه عواملی دست به دست هم دادند تا این اتفاق رخ دهد ما نیازمند فهم نظری هستیم. نظام قاعده‌گذاری کشور به شکل غیرقابل تصویری تمایل دارد که در این ماجرا رویکرد بنیادگرایی بازار را برای تحلیل انتخاب کند. یک پیوندی میان منافع دولت کوتاه نگر با بخش‌های غیر مولد و نئو کلاسیک‌های وطنی ایجاد شده است. نئو کلاسیک‌های وطنی از جنبه روش شناختی به تعادل‌های لحظه‌ای دل بستند و بنابراین کوتاه‌نگری را ترویج می‌کنند. او خاطرنشان کرد: رباخواران، رانت خواران و دلالان هم ماهیت کوتاه نگرانه دارند. در کتاب «فدریک لیست» آمده است، بنیاد گرایی بازار به جای نظریه بنیه تولیدی که اساس نجات و اعتلای کشورها را تشکیل می‌دهد بر روی قیمت متمرکز می‌شود؛

این قیمت‌گرایی افراطی در بنیادگرایی بازار در سطح نظری نیروی محرکه کوتاه‌نگری در تحلیل‌ها می‌شود و در سطح عملی به جای اینکه تشویق کننده ارتقا بنیه تولیدی باشد، مصرف‌گرایی را دامن می‌زند.

مومنی با انتقاد از عدم تغییر بودجه دولت در سال‌های مختلف اظهار کرد: در ابتدای تصدی‌گری دولت یازدهم قیمت نفت حدود ۱۱۴ دلار در هر بشکه بود و در سال گذشته به ۲۷ دلار هم رسید اما در این فاصله زمانی می‌بینیم که هیچ تغییری در ساختار هزینه‌ای دولت ایجاد نمی‌شود. این استاد دانشگاه علامه طباطبائی با طرح این سوال که اگر از ما به پرسند دلیل اصلی از کارکرد افتادگی چیست؟ افزود: دلیل اصلی آن افت بنیه تولید ملی در اثر سیاست‌های صنعت‌زدایانه‌ای که در طول ۲۵ سال گذشته است، به ویژه در ده سال گذشته به شکل بی‌سابقه‌ای در دستور کار قرار گرفته است. وقتی از کارکرد افتادگی

پدید می‌آید از یک طرف کارایی به شدت سقوط می‌کند و از طرف دیگر گروه‌های مافیایی موضوعیت بیشتری پیدا می‌کند یعنی رونق برای فساد ایجاد می‌شود.

مسیر عدالت اجتماعی از تولید محوری می‌گذرد نه از مسیر رانت و ربا

این اقتصاددان با انتقاد از راه‌اندازی بنگاه تولیدی غیر برنامه‌ای توضیح داد: اگر ما به باز توزیعی توسعه گرا و معطوف به عدالت اجتماعی فکر کنیم مسیر عدالت اجتماعی از تولید محوری می‌گذرد نه از مسیر رانت و ربا خواری. اگر ما واقعا مصالح ملی را در دستور کار قرار دادیم، در این شرایطی که وزارت صنعت اذعان می‌کند حدود ۷۰۰۰ بنگاه‌های تولیدی در سال‌های اخیر ورشکست شدند و آنهایی هم که از کار نیفتادند با حدود نیمی از ظرفیت خودشان کار می‌کنند و این محصول ساختار نهادی کنونی است؛ چه منطقی وجود دارد که دارایی‌هایی استراتژیک ارزی خودمان را دوباره به راه‌اندازی غیر برنامه‌ای و با مضمون رانتی فعالیت‌های تولیدی تخصیص دهیم؟

این کارشناس مسایل اقتصادی ادامه داد: ما لفظ برنامه و لفظ استراتژی را به استهزاء کشیدیم از سال ۱۳۸۳ تا ۱۳۹۴ چهار سند ملی تحت عنوان «استراتژی توسعه صنعتی» بیرون آمده، یعنی ما واقعا داریم تفریح می‌کنیم؛ اگر ما لفظ استراتژی و توسعه صنعتی را به درستی فهمیده بودیم نباید در عرض یازده سال چهار سند با این عنوان ارایه دهیم و متأسفانه هیچ کدام از این سندها هم در دستور کار قرار نمی‌گیرند.

او در پایان تأکید کرد: در شرایط کنونی به اعتبار از کارکرد افتادگی‌ها و فساد گسترده‌ای دچار آن هستیم، از طرفی دیگر هم به اعتبار ضایعه‌های فرهنگی و آسیب‌های اجتماعی ناشی از سلطه فعالیت‌های مافیایی و شبه مافیایی یک باز آرای سیستمی مبتنی بر برنامه نیاز داریم. امیدواریم دولت مسیر اشتباهی که رفته را متوقف کند و برنامه غیرقابل دفاعی که به مجلس ارایه کرده بود را پس بگیرد تا یک برنامه اندیشیده مبتنی بر مشارکت به عنوان سند میان مدت طراحی کند، محور اصلی آن هم باید ارتقاء بنیه ملی و باز آفرینی ساختار نهادی بر محور اقتضانات این هدف باشد.